گلزار کاپاري

سید ظہور حسین شاہ

(مست فقیر)

گل زار کا پاری

گلزار کاپاري

سید ظهور حسین شاه

مولوي صاحب

قادر بخش خان گوله

(مرتب) حقیقي

17-10-1987

سید ظهور حسین شاه احسان شاه

ڇپائيندڙ (مرتب) حقیقي

مولوي احمد خان گوله

سجاده نشين

عاشق آباد لڳ محبت پور

تعلقہ جهت پٽ

اسٽيشن جهت پٽ باڪخانو محبت پور

ڇپيندڙ:- آزاد پريس شاهي بازار جيڪب آباد

... صلعم جن جي ... [illegible]

۱- ديباچو

۲- سوانح عمري

۳- معراج نامون

۴- مولود شريف

۵- خواب نامون (سير بهشت)

۶- دعا نامون

۷- سي حرفي (ڏيهہ اکري)

۸- دوهيڙا (سسئي پنهل) (سهڻي ميهار)

۹- بيت سارنگ

۱۰- ڪافيون (سنڌي)

... ڪافيون (سرائڪي)

۱۲- فارسي غزل

جن ... [illegible]
صاحب
... عاشق صا... [illegible]

يا علي ع
...

سرور ڪائنات صلعم جن جي دامن ۾ ۽ تنهنجو هٿ اسا
سان وابسط آهي. جنڪو تنهنجو دامن نه ڇڏيندو سمجهه ... چمڙ
جو دامن آهي". عشق مجازي ۾ گهڙي پنهنجي عزت ناموس رتبا،
خواري ۽ رسوائي مٿي تي کڻي سالن جا سال ان پره جي باه ۾ پچي
راس ٿي مرشد ڪامل جي نظر ڪرم سان فيض ورتي ۽ پير طريقت
کان اجازت وٺي دوباره مدرسو آباد ڪيائون. درس تدريس ڪيندو
رهيو. مجاز جو مدو گذري چڪو حقيقي منزل تي گامزن رهيا.
معرفت الاهي جي درياه ۾ ٽوٻا هڻڻ لڳا. معرفت جا موتي
لوٽيندا رهيا. عجز و انڪساري جو شيوه اختيار ڪيائون. عجز،
صبر، زهد ۽ تقوي جي منزل ماڻيندا رهيا. توڪل جو تير هو
پڌائون. هڪ طرف علم ته ٻي طرف سماع جا واڄٽ ڪيئي قوال
سندس خدمت ۾ حاضر رهندا هئا. سندس ڪرامتن جا ڪيترائي
واقعا آهن پر صرف ٻن ڪرامتن جو ذڪر ڪجو وڃي ٿو جنهن
جا راوي اڄ به زنده آهن ۽ عيني گواه آهن.

١- ڳالهه ڪن ٿا ته هڪ دفعي خواجه محبوب صاحب بهاولپوري
ڳوٺ ولي محمد کوسه ۾ تشريف فرما ٿيو. مولوي صاحب جي هاڪ
ملڪين مشهور ٿي چڪي هئي. ديدار جي شوق خواجه صاحب
کي مجبور ڪيو. سو ان تنها مولوي صاحب جي آستاني ڏانهن
روانو ٿيو جو اتان صرف هڪ ميل جي پنڌ تي هو. خواجه صاحب
ڏٺو ته مولوي صاحب اڪيلي، سندس استقبال لاءِ موجود آهي.
راز و نياز جون ڳالهيون ٿينديون رهيون. حضرت محبوب صاحب
اوچتو پڇيو ته مولوي صاحب اسان ٻڌو آهي ته "هڪ ڏينهن
اوهانجي محبوبه جو هن جاءِ تان گذر ٿيو هو، جتي اسين هاڻي
ويٺا آهيون. جتي اڪ موجود آهن اوهان اهو شعر ... ته،

اڪ ٿيا انار سڀئي تنهنجي سانگي

ته ان وقت اڪن مٿان قنڌاري ڏاڙهون ... آيا". عرض ڪيائون
"حضور وسريل ڳالهه ڪٿي ياد ڪئي، انو" يڪتارو گهرائي مصرع
دهرائڻ لڳا. وجد ۽ مستي جي ڪيفيت طاري ٿي وئي سچ پچ
اڪن ۾ انار لڳي ويا. باغ و بهار جو منظر نظر اچڻ لڳو. حضرت
صاحب جن ڏسي ڏاڍا خوش ٿيا. ڀاڪر فرمايائون ته "بس بس
مولوي صاحب تنهنجي يار جي ڏسڻ جي تمنا هئي سو ڏٺوسون"
بيشڪ عاشق صادق جي زبان سيف هوندي آهي.

گفته او گفته الله بود
گرچه از حلقوم عبدالله بود

٢- ٻي ڪرامت مولوي صاحب جي مدرسي سان واسطو آهي.
ٻاٽيءَ جي قلت هن علائقي ۾ ڏاڍي آهي. ٻاٽي ٻاهران ڪئين ميلن
تان آندو ويندو هو. طالب ٻاٽي پري پري تڪڙي ڍوئيندا هئا.
آخر مولوي صاحب هڪ گڏهه ۽ هڪ ڪتي جي ڊيوٽي مقرر
ڪئي. گڏهه تي دلا رکي ڇڏيندا هئا جا خود بخود ڪن ميلن تان
ٻاٽي کڻي حاضر ٿيندي هئي. ڪوهه تي ٻاٽي ڀريندڙ ماڻهو
مولوي صاحب جي گڏهه جهڙي ٻاٽي ڀري گڏهه تي رکي ڇڏيندا
هئا. گڏهه سڌو مدرسي پهچندو هئي. ڪتو پهرين چارڻ جي
ڊيوٽي ڏيندو هو. طالب ڇتي ٻيا حيوان سالن جا سال خوش اسلوبي
سان خدمت ڪندا رهيا. مجال جو ڪڏهن گڏهه ۽ ڪتي خدمت
کان انڪار ڪيو هجي.

هيءَ ڪرامت مولوي صاحب جي اهڙي ڪرامت آهي جو
وقت جا حاسد چوندا هوا تا هي سراسر جادو آهي. عيني شاهد
نظر محمد کوسي جو چوڻ آهي ته هڪ ڏينهن مان ڪتي کي
ڪاوڙ ۾ چيو ته "ٻلهه پري وڃي وهه" اتي ڪتو ڪاوڙجي وڃي
پري ويٺو. ماني کائڻ کان انڪار ڪيائين. مولوي صاحب کي
خبر پئي ڪتي کي چيائين ته "يار هن کي ڪهڙي خبر نه پئي؟
ٻاڪاڻي جا آهي اون انهن جي چوڻ تي ڪاوڙيو آهين". اهو نظر محمد
کوسو هيئنر به زنده موجود آهي. مولوي صاحب جو روضو اڄ به زنده
[illegible]ي اجالو فيض جي درياهه مان سيراب ٿيندا رهن ٿا.
رو[illegible]ي فيض جاري آهي. انشاءَ الله تعاليٰ اهو فيض قيامت تائين
جاري رهندو. موجوده سجاده نشين فقير احمد مولوي صاحب جو
پاٽيو آهي. سندس عادتون درويشاڻيون آهن. صوم و صلوات جو
پابند آهي. سندس مجلس ۾ خدا ۽ رسول صه جي ثناء و تعريف
هوندي آهي. هر سال مولوي صاحب جو ٻارهون ڪرائيندو آهي
ساليانو ٻارهين تي هندو ۽ مسلمان بنا امتياز جي هزارن جي تعداد
حاضري ڏيندا آهن. مولوي صاحب جي حڪم موجب صرف قيـ

مبارڪ جي حدبندي ڪئي وئي هئي - ماڻهن کي ڏ

تڪليف ٿيندي هئي ان کي محسوس ڪندي وقت جي چيئر

مهرالله خان کوسي جي همت ۽ ڪوشش سان هڪ تلاءُ کوٽايو

ويو آهي - جنهن ڪري پاڻي جي تڪليف دفع ٿي وئي آهي.

تازو مولوي صاحب جي اجازت سان هڪ نيڪ اڌيڙ عمر جو

حاجي عزيز الله ولد جمع خان مانجهاڻي کوسو جنهن جي عمر اٽڪل

۲۵ سال ٿيندي روضو مبارڪ تيار ڪرائي رهيو آهي -

خداوند پاڪ کيس اجر دارين عطا فرمائي ۽ هميشه کيس نيڪيءَ

جي توفيق عطا ڪري. مولوي صاحب خود لا اولاد هئن جهان

۾ ۸۵ سال رهي حقيقي مالڪ جي حضور داخل ٿيا. مولوي هن

جهان ۾ ۱۸۳۷ع ۾ تشريف فرما ٿيا ۽ ۱۹۲۲ع ۾ وصال فرمايائون. هن

عاشق جو روضو ڳوٺ عاشق آباد ٽنڊو محمد پور تعلقه جهٽ پٽ

جي مشهور ڳوٺ صحبت پور ۽ محبت پور کان هڪ ميل پري

تي آهي. جيڪب آباد کان لاريون براه راست محبت پور ۽ صحبت پور

تائين وينديون آهن - ان ڪري اچڻ وڃڻ وارن مسافرن کي

تڪليف بلڪل نه ٿيندي آهي - ازان بعد وڌيڪ سهوليت هي به

آهي جو موجوده سجاده نشين جي زير نظر لنگر جاري آهي ۽

مسافرن کي ڪنهن به قسم جي تڪليف نه ٿيندي آهي.

فقير صاحب جو پارهو ۲۵ ذوالحج کان شروع ۲۷ ذوالحج تي

ختم ٿيندو آهي -

فقير احمد صاحب سان خط و ڪتابت هيٺين ائـ[illegible] تي

آئي ڪري سگهجي ٿي -

فقير احمد

گادي نشين

اسٽيشن جهٽ پٽ ڊاڪخانو صحبت پور

گلزار ڪاپاري

مولوي قادر بخش خان گولي جو

★ ناياب تحفه ★

دفعو ١) (ڪاپيون ١٠٠٠

قيمت ٠٠ـــ٤ روپيه

ملڻ جو هنڌ:-

مولوي احمد خان گولو

سجاده نشين عاشق آباد لڳ، محبت پور تعلقه جهت پٽ

ڊاڪخانو محبت پور

۽ ٻيا بوڪ اسٽال

بسم الله الرحمن الرحيم

★ معراج نامون ★

حمد هزارين هڪ خالق جا جنهن احمد کي اظهار ڪيو
واحد واسطي ڪثرت جي نور منجهون نروار ڪيو

قادر قلزم قدرت جي قطره ھڙد هزار ڪيو
صفت ثنا تنهن مالڪ جي جنهن محمد کي سردار ڪيو

دم دم روز درود نبي تي لحظي منجهه لکوار ڪيو
تنهنجو جنهن کي آيار ڏئي معراج مٿي اقرار ڪيو

دين نبي جي هي جڳهه هو جڳهه باغ بهشتون بهار ڪيو
چارئي يار رسول جا رهبر مالڪ تن کي مدار ڪيو

هر هڪ صاحب شان شفا جو شافي شاهه تڪرار ڪيو
سيد تون سو پيرا سر ڪٽي قادر بخش انثار ڪيو

مرسل جي معراج وچڙ جو قصو ڪتاب چون
خاص خلاصيون ڳالهيون تنهنجون پرتئون مون عيان ڪن

هڪڙي رات ستاويهين منجهه رجب جي روشن
عالم پر انوار ٿيو چمڪار بهار چمن

عرش سينگاري آسمان سينگاريا ڪرسي گل گلشن
سردار مرسل هليو ڪعبي ۾ منجهه جاءِ حطيم احسن

جلدي جبرائيل آيو ڪري ورد وروڊ ڍهن
سينو چيري سيد جو ڪيائين گهل لالو گلبن

...ري ॥

تــالهي سوني آئدائين ٻـر ڪوثر خوش درسن
دوست جي دل ڌوئي پاڪ ڪيائين صاف سفيد سمن
بعد تنهن جي راز پـري ڪيائين مخفي ڪان مخزن
قادربخش ڪي رک سيدا ڪنان وسواسون دشمن

ڀلي جان بـراق آنــدائين سنت ســاز ڪري
سونا سنهج ياقوت موتي ڏانهن سر تـائين پير پري
چوگرد چنڊ جـان چمڪي پيو نـازڪ نور ڀري
جـاء جاتي نظر پچي اتــي گهوڙو گــام ڌري
لڏطي ۾ لک ملڪ لنگهي ويـو ڪيائين ڪوه پري
سردار اتي ائين سوار هليو جيئن سينگون گز نڪري
مسجد اقصلي تـائين ويـــو رکي يثرب زمين سري
قادربخش جو سر سيد شـــل ڪنڊڪ ساڻ ڪري

١. محمد جـي مسجد ۾ پـــئـ خاص هي خبر
٢. تي سؤ تيرهن استقبال ڪان آيـا پيغمبر
٣. نوائي سر سلام ڪيائون سڀ اڳتون شاهه بشر
٤. دعا دوگانه نفل پڙهيائون امامت ڪئي سرور
٥. پيغمبر پر نـور ٽيا وٺي رخصت ڪان رهبر
٦. سردار چڙهيو گهوڙي تي ڪري الله تو آهر
٧. اڳتون جبرائيل هليو تي چاڪر چست قمر

پهلي گـام رکي گهوڙي وڃـي فلڪ پهرين جي در
دربان پڇو تـــون ڪير آهين حڪم ڪيائين هن پر
بـلدي جـواب ڏنائين مـــان جبرائيل اڪبر
دربـان پڇيو ٻيو ڪير آ توسان عاليشان انـــور

ورندي ويرم منجهه ڏنائين محمد آ بهتر
مڙي آيا سڀ ملڪ سلامي نياز سان نوائي سر

شهنشاهه جو شان ڏسي ڪيائون شادي شوق شڪر
اتي سيد ڪي سامهون آيو آدم منجهه نظر

جبرائيل عرض ڪيو خدمت ۾ سائين تنهنجو آ پدر
ڏي تون سلام انهن کي سيد در جو در گوهر

احمد جام سلام ڏنو سر آدم ساڻ مهر
سلام ورائي آدم چيو جيءَ آئين پسر

صدقي سيد آدم جي ۾ عالم جي آذر
قادربخش تي بخش ڪيو بار بديون ابتر

ٻيو پٽ مان پير پري ويو ٻي آسمان
يحيٰ عيسيٰ خدمت ۾ ڪيائون جان جسم قربان

اتاهون ٽالي ٽين فلڪ ويو سر جڳ سلطان
حڪم ۾ حضرت يوسف آيس حاضر در دربان

خاص غلامي خدمت ڪيائين نياز سان نرم نيشان
چوٿين فلڪ تي چڙهيو ٻي فلڪ پلڪ ۾ جنگ جوان

چوڪيدار چمن ۾ هيا ادريس ۽ رضوان
صحن صفا سينگاريا چمن ڪان ڦرنڊڙ منجهه قربان

بلبل جان خوش غلغل هو حورن منجهه غلمان
پڙهن صلوات سلام نبي تي صدقو ڪيائون جند جان

پنجين فلڪ تي هارون آيس ساٿ سامان
فلڪ ڇهين تي ڇهون آيس شان وڏي سان شان

مهر پريو اڳتون موسيٰ آيس حب ۾ هو حيران
نوڙي نياز ۾ آندائين ادبي جا ارڪان

شوقئون شفقت كارڻ رنو اڳتون شافي هردو جهان
فلڪ ستين تي سردار چڙهيو جتي اولت نہ پيو انسان

ابراهيم خليل ڏنائين نياز سان نيڪ جوان
مرحبا ابن صالح ڪيائين بات بيان

سڀ چنڊ تارن کي ڏنو شاهہ انعام عيان
نبين سيني نور ورتا ٿيو فلڪ فيض نشان

سيد سير ڪيو سدره جو جاتي جبرائيل مڪان
وڻ جي هيٺيون وهنڌڙ دريا چار هئا منجهہ چوڌان

ڪوثر سلسبيل پنهين جو جنت ۾ جريان
دريا نيل فرات پنهين جو دنيا ۾ دوران

صدقي سرور يار صديق جي، عمر علي عثمان
قادربخش کي نوري نهرؤن سرور ڏي پيمان

جبرائيل عرض ڪيو خدمت ۾ ڏي موڪل مون سرور
جي تو اڏران اڳتي تہ جلي ساڙيندي سڀ پر

رحم رضا ريجهہ سان وٺي رخصت ڪان رهبر
اڳتي اسرافيل هليو ٿي چاڪر چست قمر

ڪرسي رف رف جان رکي عرش چڙهيو انور
اسرافيل پوراق ڇڏيائين عرش هيٺون اظهر

عرش مٿون هو پردو نوري درج نالي مقرر
پردي ڪان لنگهي پر آي ويو جتي جاءِ نہ منجهہ نظر

هيبت مٿي نا اثر ڏڪڻ نا اولهہ اوپر
نور نظر ۾ نازڪ آهيس دهشت سان داور

لامڪان ملاقي ٿيو سرور ساڻ پيغمبر
ترت سلام عليڪ نبي تي مولا ڪئي مهر

التحيات سوغات ڏنائين پيش اڳيون پرور
آنهن کان گهري دعا خلق کان خير جي شاهه بشر

پيغمبر تي پڙهڻ لڳا سڀ ملڪ درود اڪبر
اشهد ڪل گهور ڪيائون گهوٽ متان گوهر

ذاتي ذات ۾ ذات ٿيو منجهه هستي هو هيڪر
چادر چوگل لاهي ڪيائين قدمي ڪوٽ قدر

احد احمد ٿئي هڪ ٿيا جيئن شيرؤن شڪر
ٿوٽو پاڻيءَ منجهه ڦسي ٿيو پاڻي پاڻ بحر

شاني شان وڏي سان موٽيو والي خلق جو ور
احمد اُمت ڪاڻ ڪٺي آيو وعدي سان ٿمر

صدقي خاتون جنت جي شاهه شير بشر
قادربخش جو شافي، تي اچي سرور ڏينهن حشر

مولود شريف (١)

ٿل :- مرسل مير محمد ڪي دل ساه گهڻو ساري

١. لهريون سخت سمونڊ جون ڏوريون ڏونگر ڏهڪاري
ٻهچڻ مشڪل پنڌ پري جو ڳڻتي تي ڳاري

٢. جاڪون جيان تي اور الدر ۾ موهيون من ماري
اچي سيد شل سڪرات ۾ ڏسي مهنڙو [illegible]يڪاري

٣. ٻاجي جا پيغمبر ڪي ڏي ٻانڌي لڪ واري
سوين سلامن درن دروداُن سجدي سڏڪاري

٤. محبت ۾ ماندو مران تون ويهه نه وساري
صدقو حسن حسين جو هڪ گهڙي وجو گهاري

... ڪاهاري.

٥. هي تن هنڙي هجر وڌو آ ڏکڙن ۾ ڏاري
ساهه مديني جي سيرن ۾ گداگر جان گذاري

٦. مرسل توتي روز منجان صلواتان سينگاري
مداحي تي ماڙ ڪيو ڪا نظرون نهاري

٧. ساهه صدقي تي ڏيئي مراڻ شل شوقون شوڪاري
قادربخش قريشي تان قربان ء سر واري

مولود شريف (٢)

ٿل :- ماڪي آنهنجي سڪ سيدا شبروز آ سيج ۾ سمر

١. تون آ هادي هر راه جو تون آن وسيلو بي واه جو
تون آن شافي روز حشر

٢. ڏک ڏاگهه تي چکي ۾ چڙهي صلوات خليل الله پڙهي
نازل اُني تي تنهنجي نظر

٣. آدم سڪون ڪئي ساره. جڏهن توبهه قبول ٿي هس تڏي
عيسيٰ منيو آسون امر

٤. گدا و گناهن ۾ گارهان بيڪس بنان تو بيڪار هان
والي تنهنجي گهر جي واهر

٥. تون آ پيارو حق پاڪ جو توتي چٽ لولاڪ جو
تنهن جو جنت تنهن جو ڪوثر

٦. مرسل ملڪ انسان جن قربان ڪن جند جان تن
پيرن هيٺوڻ سڀي اُپ اختر

٧. قادربخش ني ڪو ڪرم ڪيو دل گولي غلام تي نرم ڪيو
ڏسان ڪير اُکن سان سخت سقر

مولود شريف (٣)

ٿل :- ديدان سڪن ديدار تنهنجي ڪان آءُ سيد تون سردار منهنجا

١. ذوق تنهنجي کون ذرو ناهيان واندي
گهوٽ گهرائي ڪيو هڪاندي
لٿي واري مديني جي وار منهنجا

٢. واهه وسيلو بنا تو نه ٻيو ڪو
دوست دلاسو ڏکي کي ڏيو ڪو
اٿي عيب شافي بيشمار منهنجا

٣. روضو تنهنجو روز نهاريان
هجر ۾ هنڙي هنجون ويني هاريان
روئندي نيڻ جاري ٿيا نار منهنجا

٤. تون آهين شافي جڳ ساري جو
والي ورائو جڳ ساري جو
ڪر ڪرم نه ڏس ڪردار منهنجا

٥. طور ۾ تنهنجو نور ۾ تنهنجو
موسيٰ تنهنجو حضور ۾ آنهنجو
ڏين ٿا دلڙي زبان اظهار منهنجا

٦. گل آهين عرب عجم جو
غور ڪجو ڪو مداحي جي دم جو
ٻڌ ڳوڙهن جا ڳٽڪار منهنجا

٧. لحظي لحظي توکي ساهه ٿو ساري
سڪ تنهنجي سيد ڳڻتي ٿي ڳاري
سيني سوز سوراخ هزار منهنجا

رب.

٨. محبوب زمين آسمان جو تون آن
شاهہ ملڪ لامڪان جو تون آ
چن دوال دوئي هر چار منهن جا

٩. قادر بخش کي قربون ڪوٺايو
سگ دروازي جو ڪين موٽايو
ڪيو ڪرم ڏسي انتظار منهن جا

مولود شريف (٤)

ٿل :- شافي شان وڏو بيحد ڇٽي نا بشر
بيحد ڇٽي نا بشر قادر ڪيڙس قدر

١. سارو سر سبحان جو سيني آيو
سرور لولاڪ اشارو لوڪ ۾
دليون سمجهن دفتر

٢. آگر ساڻ اُيا ڪون قدمين
ڪري پيس قمر محب معراج ماڻي مٺي
اچان ئي اڳتي انور

٣. ملڪ محتاج مرسل سندا راه رسولن رهبر
قاسم قيامت جو ڏٺي ڏيهن جو ڏاتر

٤. حوران حسن حيران ڪيون
پڙهن صلواتون ۽ ثم بريون
پهاڙ پريشان ڪيون لاجي لاري لاغر

٥. عالم ۾ آڻي ڪيو احمد احد اظهر
محمد پاڻ محمود ڏيو ڪارڻ خالق خبر

٦. والشي واهه وسيلو ڪيو عاصين جي آذر
چڪ ڪون ڇڏائيندو سارو مرمت ساڻ حشر

٧. حشمت حڪم حبيب جي ڳگهري هر تون هٿر
شوق شفيع جي زمين تي شاخ نوائي شجر

٨. قربون ڪيس قرآن ۾ وصفون پاڪ پرور
طه ميم ياس سان اسم اشارو اختر

٩. قادربخش بخشائيو سخت پڇي ٿو سقر
گولي گداگر ورتو اچي دردون تنهنجو در

مولود شريف (٥)

ٿلهه:- اديون احمد چام ڪان روئي.. روح اجسام
عربي عرش امام ڪان ملڪن ڪيڙو ماتام

١. رحلت ويلهه رهبر حورن ڪيا ها غام
جنت جوشون جليو دوزخ ۾ ڏم ڏام

٢. روئي رات رت روز پيو عالم هرجا عام
شمس قمر بي قرار ٿيو تارا تنهن ڪون تمام

٣. وقت و داع ودود جي قائم تي ته قيام
مومن مرسل ڪان مرن ماتم منجهه مدام

٤. خوشيءَ سان ڪيو ته خداء ڏي خيرالخلق خرام
ڪرسي قدمن هيٺ ٿي لامڪان مدام

٥. مرحبا چيائين محبوب کي عزت عليڪ السلام
نوري نور ۽ نور ٿيو احمد ڪيو آرام

٦. گوهو گنهگار پيو سيد تنهنجي سام
ثابت رکجو صراط تي قادربخش اقدام

مولود شريف (٦)

ٹل :- نور نظام عالم عام احمد ٹيو اظهاري
احمد ٹيو اظهاري سڀڪنهن ساري

١. واهه وسيلو وحدت واري راز رباني نور نظاري
مهر مدام قمر خرام چهري هر چمڪاري

٢. جان جسا جڳ جو هر ذاتي مظهر ظاهر صورت صفاتي
قدر قوام تجلي تام پرور پاڻ پساري

٣. آج تبار لولاڪ حڪم جي سرور رکي ڪلنگي ڪرم جي
اپ العام خاڪ خدام دلبر ڏهن دلداري

٤. شاهه شريعت پاڻ آهه شافي ڪاهل ڪو جهي ڪارڻ ڪافي
وقت حڪام ڏينهن قيام سيتي ستاري

٥. ساهه سري سيد سبحاني قادربخش ڪيو قرباني
گولو غلام سرور سام آهي تو اختياري

حمد حسن پرور دا آکان جنهن جڳ جوڙ بنايا
هر صورت دي تصويراتي ڪنون نور ستيندا سايا

سرخ رنگا رنگ زردي پيلي گل گل لعل اپايا
سونهن پري انسان مزين زيب فريبي پايا

بلبل شوق تماشي گلشن جهٽپٽ جهگڙا لايا
مسهه قرن مشتاق ديواني دل رک دلبر رايا

ڪرمون قادربخش گدا ڪون قادر محب ملايا
جلوه جوڙ جمال جواني جاني منهن وکلايا

خواب نامون (سير بهشت)

هک ڏينهن فقير الستي تي تقدير آئي سر چڙهکي
سير کيتي سينسار ٿيا قــل سير و آيت پـڙهکي

سامي بنکي سير کريندا ســوزون سمري جڙکي
گيڙو ويس سفر گرنــاري کاٽ جتي پــانڙکي

ڦردا ٽـردا ملک ڏٺس فردوس وصف وچ وڙکي
گلرخ لعل لبان تــي لعلي هر گهر کڙيان لــڙکي

ناز کنون اربيليان ڦرديـان داب وڏي نال دڙکي
نظر کريندي ناظر دی دل بسمل وانگر هئي ٽڙکي

آرام فــقيــر الستي دا نـيـتـا گنگهرو کــڙکي
سال رهيا وچ سير سناسي عمرت ١٠ي در اڙکي

قادربخش قربــان کرين سر غير وجودون آڙکي
تاوت رحمون رمز پريا آوي اگوڻ اساڏي لڙکي

موسم سردي مــاه ڦگڻ دي شام ٿيس وچ بردي
پال بحال خيال کريندا رات رهڻ کنهن گهر دي

نــظــر آيس محلات رنگينا نـيل مناري زردي
کوله ٽکيا محلات منور کيتي رات گــذردي

خــواب کيتان بيتاب ستا اوطـاق امير عمر دي
سامــي سمري ذکر فکر چــا پئنا موقت اسردي

ديد کتس دروازي ڏي سڻ دانهن آوازي دردي
بــرج هکی قمرين آيـــان اربيليان رشک بدردي

خاطر خواهش کنهن صدرا دی حاجت قضا بشردي
جهت پت لاکي گت ئت ٽهکن جيوين مرغ سحردي

...ر کاپاري۔

سرو سوين شمشاد شکر لب چائي نين نظر دي
کول نقاب خطاب پئي نال جوڑ جفت قمر دي

سامي مرد مسافر هک وچ بينا ذکر فکر دي
صوفي اهل صفا انسان آشفتا ويس سفر دي

ناز کنون پرواز کيتا پر تاب پري پيکر دي
گام اپهلي گهمري ڏيندي جيوين باز پهر دي

رحم پري کر کرم کٿي کولهه هنر پرور دي
لعل لبان کون چول چٿي چند پوتس داني در دي

کول زبان بيان عياني دردي درد اندر دي
آک فقير الله دا بندا خوش دل جان خبر دي

نور پيشاني بخت نشاني پيدا قطره نور دي
جان وت عشق اوندھ فراقي جلوی جادوگر دي

جان وت ويکهڻ رنگ عجائب عبرت کم پرور دي
نال ادب انديشه الستی پيش پري دختر دي

آه پري هک دانهن کيتي پرسوز آواز مهر دي
شوق تماشي شکر لبان شمشاد سرو عرعر دي

قسمت قيد قدم بند کيتي قاضي قضا قدر دي
کول گهولگهت پهر کول اساڏي صدمي سهڻي سر دي

ناز پري پرگام پيتي نزديک حزين هجر دي
نڪري ناز نوين کر نڪي لنک چٽک زيور دي

آک الستي حال سيو اڳون عرض کيتا دلبر دي
تا ڏس اپڻا نور پري دل شاد رهان دم هر دي

مهتاب شتاب جواب ڏتا دردانہ لعل گهر دي
بانک چيچل خام ميڏا سردار ديار شهر دي

هيري تار زبان ٻوليس ياقوت جگر احمر دي
دل گهر فقير اسير ڳدا جهت بازو مهه انور دي

شوق تهنجي دل شور مچايا ڦهري ظلم قهر دي
ليس روون رت رمز زدي چل چوليان چاڪ ٻهر دي

شيرين ڪار شڪر لب شوخي ڪرڪي زور زهر دي
دسيءِ اڇل چڪ چوڌون چٽي غمزي نال گذر دي

چين جيمن زلفن آئي چا سيف سنگين ڪمر دي
شاهي شرم شهنشاهه مثالم. شوروں شوري شرهي

آ ڪيس ڪوله ڪميدا بيدا لوڙي گل قيصر دي
قادر بخش جي دلڙي لڙي شاهه شمير شمر دي
ڪيا چاڙن ٻي ڊرهيءَ

دعا نامون

حق قل هو الله احد آ محمد الرسولي ايمان آ
ڄايو نه ڄڻيو آ ڪهين خلقيو نه ڪنهن سڃاڻ آ

هر مذهب ۾ معبود آ هر مظهر ۾ موجود آ
اعتبار ڇڏ اغيار جو الا ڪما ڪان آ

هر صلح ۾ هر جنگ ۾ هر دار ۾ هر دنگ ۾
اڪيون ٻٽي عرفان جون ڏس حق ستري هر شان آ

اهڙي طرح آيو هتي ڏ ڪيفيت جي ڪل جتي
هو پاڪ پردي ۾ رهي هر مڪان ۾ لامڪان آ

جنهنجي ذات آيو نور نظر هو هئي حقيقت محمد جي
هر عالم جي اظهار ڪان حد لاحد هردو جهان آ

حيات النبي آهي هاڻي ٿي تو ڪري جنهن جاڻي

گلزار ڪاپاري

محتاج ٿيس شاهه ۽ گدا مختيار مڃيم فرمان آ

آهي رحمت العالمين واسطو وسيلو آ خلق جو

سردار هڙه هزار جو ڪل لمين جو سلطان آ

هاڻي ڏسو ڪيڏو قتل سر شام ۾

شور ۽ خلل فتنو قحط هر ملڪ ۾ الامان ڇڏو الايمان آ

نشان قيامت جا آهن حق ڀلو پنڌ هي ٿو سمق

زالون گهٽيون ۽ ٻي زنا شراب شر شيطان آ

جيڪي وعظ مون ٿو چوان جاڻو يقين يارو اوهان

ساري خبر سردار جي قول حق ۽ قرآن آ

محنت نيڪين ياد ڪر دل شهادت سان شاد ڪر

گهر عقبيٰ جو آباد ڪر اها زندگي سڀ زيان آ

پٽ جنس هڪڙي دين جا آهيون امت ڪل محمدي

اڄ امام جان ٿيندو جدهن ڪي ڪربلا جو ڪان آ

غيرت نه جن کي دين جي اهي سڀئي ٿيندا سڀني جي

خواري مٿي ان خالي دين جي مردار جو ڪهڙو مان آ

اي مؤمنو مستور جان گهر ۾ مرد ڇو معذور جان

ڏٺي سر ملهي منصور جان هو گوه هو ميدان آ

فضا دين ايمان جو فرض آ هر فرد ۽ بالغ تي فرض آ

جيڪو مڃين موڙي مڃيم مرض آ جو جزيد مرض هامان آ

ڪارن مٿي ارمان ڪيو گهر ٻار سڀ قربان ڪيو

سر گهور دنيا سامان ڪيو دوءِ جاءِ جنت ۾ جام آ

ويندو ٿو ڪ سان ڀاهه شهيد جو ڏسندو موت ڏهاڙو عيد جو

تهديد نه تاب و عيد جو ڏيو جهڙي مڃيم جنان آ

ڇڏ ليهه اڇا زر مال جي ڪمائي ڪافر محبت انهي مال جي

اها وات اٿي وصل وبال جي زنجير دوزخ زندان آ

ٻوڏ ڇڏو نہ ضعيف اسلام آ جاني احمد جام امام آ
جنهن جي فتح سر انجام آ هو حاڪم هن و انسان آ

اي مومنو ڇو ٿا مرو ڳڻ ساهه جي ۾ ٿا ڳرو
توڪل ڪري ترهو ترو هڪ هڪ جو نگهبان آ

روم جو شاهه آ عالي دربار هفت ڪلمه ۾ آثر تروار
رحمت رب جي ذالله نهين جو ڪامل آن بهشت
ٻاهه والي ملڪ جو واهه واهه

قهڪ جنهن جا چارئي يار وارث اخت سڪندر جو خاص
خليفو عمر جو ٻهڪ دار حق حيدر جو قاتل ڪيئي دار ڪدار

ڏاني جنهن جا عرب عجم ڪافر ڪرامت جو ڪن ڪم
يورپ فارس شام يمن تابع اصلي آهن تڪرار

صور ڦما جي جڏي سوڙهه ڪئي تڏي بدبختن منهن موڙڪئي
اها قضا قادر جي جوڙ ڪئي جنگ ڪئي هرڪنهن ترت تيار

هاڻي شاهه مٿي چڙهيا هن شاهه گهڻا هڪڙي ڪيا هن
بي واهه گهڻا
هاري هڪڙو لاهه گهڻا پاڙ پٽي لنگهي وهندو پار

تون آن اي مرسل حق معراج ڏٺي ٻنهنجي امت جي
ڪر ڪا ڳالهه ڳڻي
ڪل ڪافر جو ڪي هيج هٿي نهن ٻنهنجي ڪي ٻاڻ سنيار

ڪمر ترڪن جو ناب جهلي اڇي مرد ٻهن ميدان ملهي
احسنت چون املاڪ والي رحمت نازل نور نظار

ساري عرب عجم ۾ آ شور ڪافر ڪروڙين ظالم زور
ترڪ نہ اڳيون هار ستم طور علي عمر جاڏين مدار

هن ڪاهل قوم تي ڪرم ڪيو جنهن شرنعه جهل شرم ڪيو
دل سنگ ٻنهنجو ڏسي نرم ڪيو ضامن ڪرڻ تون ذوالفقار

فرض نہ ٿيم ڦاهي ني هن غازي ٻالڪا ڪن اچي ٻاهه
۾ ٻاري وچ جان
تير وسائن ٿاري جوشون ٿمر تفنگ جرا۽

قول رحالا ڪر تون ياد لفس جي اڪبر آهون جهاد
عمل ٿيسمن هن ڪل افراد دشمن دز اندر جو مار

قادر ڪر تون دعا قبول برڪت رهبر ساڻ رسول
ترت قرآن تائيد نزول فتح ڪري اسلام اظهار

قادر بخش هر مومن ڪلمي سان السان ۽ جن
هرڪو وهندو خوش وطن اهي خوار ٿيندا بدخواه مردار

(ڏيهه اڪري سي حرفي)

الف الذا زل حسن اظهار ٿيا وچ ڇهري چمڪار ٿيا
هڪ هر جانور انواز ٿيا بي رنگي رنگ هزار ٿيا
مٺهن ماهي گلرخسار دا واه واه تماشا يار دا

ب بي بر سر برهه دا بار مٺن رهي رات ڏيهان آزاد مٺن
ڪر ڪرم وڪاؤ مٺهن يار مٺن
سڀ کهول گهتان گهر پار مٺن
ڪران صدقا سر سيڱار دا
وه واه تماشا يار دا

ت تي تاب تهڏا تصوير مٺن
تهتا هوش عقل تدبير مٺن
تڪا تهز مار يهٺي پر تير مٺن
ڳيا جان جگر دل چير مٺن
سيغل چاڪ ٿيا دلفگار دا
وه واه تماشا يار دا

(ث) ثي ثابت ٿيهن ٿمان مين
جکي جيءُ جگر جند جان مين

آ شاهه حسن سلطان مين
تيوان قدم قدم قربان مين

لک واري هکڙي وار دا
وه واهه تماشا يار دا

(ج) جيم جلوا جوڙ جمال کر
أتي کملي کرم کمال کر

مل مهر پريا کوئي پال کر
نال خاطر خيال وصال کر

مشتاق مران ديدار دا
وه واهه تماشا يار دا

(ح) حي حسن تيڏي دلڙي لتي
گهت دام زلف يکدم گهتي

جيوين باز ڏيون بهري جهتي
کر مهر ٻتي پڌ مين قتي

تيوي تورا لک هزار دا
وه واهه تماشا يار دا

(خ) خي خوش ٿي کل مين نال تون
آ ٻرت ٻراٽي ٻال تون

بدحال أتي کر پال تون
مل ماهي ميڏا سوال تون

دک دور وچهن غمدار دا
وه واهه تماشا يار دا

(د) دال درد كيتا دلگير مين
كيتا شوق فراق فقير مين
بدحال نہ سر تي لير مين
مل معاف كرو تقصير مين
گيا خيال سارا سينسار دا
وھ واھ تماشا يار دا

(ذ) ذال ذكر ٿيا تيڏا نام مين
ٿيا خواب حرام آرام مين
اکيان روز روئن رت عام مين
ڀالان راھ صبح ھر شام مين
ديدار دارون لاچار دا
وھ واھ تماشا يار دا

(ر) ري روز رسامي چوڙ تون
کولھون کملي منھن نہ موڙ تون
مين لنگي لنگڙا نہ توڙ تون
ميڏا بخت پيا ول جوڙ تون
کوئي قياس ہوئي بيکار دا
وھ واھ تماشا يار دا

(ز) زي زور اکيان لنو لالديان
کر شور عاشق تي آلديان
... خون جگر دا کاڏديان
دل چير چنہي وچ چالديان
رک خواھش خيال شکار دا
وھ واھ تماشا يار دا

(س) سينہ سوز تيڏي وچ روندديان
رو راسه صبح رت ڌونديان

ڳل هار هنجون دا پوندیان
وچ ٻهر غمالدي هوندیان
سڙي وقت آتش انتظار دا
وھ واھ تماشا یار دا

(ش) شين شڪر ڪران لڪ وار مين
جنهن ڏينهن آوي ڪولهون یار مين
گهر گهتي تيوي گلزار مين
ڪڙ لير وڃن نيڻي نار مين
ٻاوان سرمان چا ٻيزار دا
وھ واھ تماشا یار دا

(ص) صاد صبر لهين دن رات دا
ڪر روشن غم ظلمات دا
دور درد وچ سڪرات دا
ڏي جام شراب حيات دا
وڃي خاطر درد خمار دا
وھ واھ تماشا یار دا

(ض) ضاد ضابط ڪرڙي نينهن دي
ڪ، آون حملي شينهن دي
جيوين بادل گجدي مينهن دي
لي رات چوڙن وچ ڏينهن دي
ڏيون تاب حسن سرڪار دا
وھ واھ تماشا یار دا

(ط) طي طلب تيڏي هی وصال دي
ڪر وصل وڃي سڪ سال دي
ڏِٹني محبت من گهر پال دي
سرط خمر ميڏي اهين حال دي
دل ياد ذڪر دلدار دا
وھ واھ تماشا یار دا

ر کاہاري.

(ظ) ظي ظاهر تيان خوار مين

وچ لوک ساري اظهار مين

نالگي ليخهن کيتا نروار مين

ہِک ہول تون عيب ستار مين

کر کار کرم اطوار دا

وهه واهه تماشا يار دا

(ع) عين عشق آيا نال زور دي

جيوين شيخهن لڑي وچ شور دي

نکا نانگ آري منهن لور دي

کوئي کور چڑهي سر سور دي

نکا تاب عذاب النار دا

وهه واهه تماشا يار دا

(غ) غين غور کرين غمگين مين

تون شاهه گدا مسکين مين

کيتا محبت مار مهين مين

گهنب کول ويکا جمين مين

دک دور تيون آوازار دا

وهه واهه تماشا يار دا

[٢٠] (ف) في [illegible] دي پالديان

نيٺي ہانڈي روز پچالديان

وچ درد غمان در مالديان

کنون ہار برهه تڑہالديان

کر آپ علاج اسرار دا

وهه واهه تماشا يار دا

(ق) قاف قاضي قلم وهايا
لکيا حڪم ازل مين چائيا
بن باب بعدي دي آئيا
لي سياڻي کنهن سمجهائيا
کر ياد قديمي قول اقرار دا
وه واه تماشا يار دا

(ڪ) ڪاف ڪرم پريا آ ڪول مين
کر پال پلا پين پول مڻين
ٻورا ٻرت والا کر ٻول مڻين
ٻوليا ٻلک وچان تون ٻول مڻين
دم دور وچهڙ تيڏا ماردا
وه واه تماشا يار دا

(ل) لام لعل لبان لعلي لايڻي
سر سينڌ ٽڪا سرما پايڻي
تيغ دام زلف ابرو چايڻي
گهت گل وچ ست سينا گهايڻي
کيا تاب ٽکا تلوار دا
وه واه تماشا يار دا

(م) ميم مست مرڪ دلبر ڪٺڻي
ذال چشم چهري چاڪر ڪٺڻي
چا چاڪر در بي زر ڪٺڻي
لم لوڪ ڳڻي اظهر ڪٺڻي
کر خوار شهر بازار دا
وه واه تماشا يار دا

(ن) نون نوبت ليهن وڄا ڳيا
مار تير خدنگ جنگ ڇا ڳيا
شور شهر اندر وچ لاڳيا
ڪر حملا هوش نوا ڳيا
شهه سوار حسن سالار دا
وهه واهه تماشا يار دا

(و) واو وقت ملڻ ڪڏان آؤسي
غم درد الم دم جاؤسي
سر وار سانول سانون پاؤسي
ڳل دست ميري ول ٻاؤسي
جيوين بلبل گلرخ نار دا
وهه واهه تماشا يار دا

(ه) هي هردم هس تيوان شاد مين
ڪر اڳڙ ويران آباد مين
سڀي وسر وڃن ڏک ياد مين
ٻنان ملڻ عمر افراد مين
شل ترس پوئي بيمار دا
وهه واهه تماشا يار دا

(لا) لام [illegible] چٽڪ سينگار ڪر
چولا زرد چڪن بوٽي دار ڪر
ٻيرين لعل جوڙا ڳل هار ڪر
چوڙ ڪڙڪ ڪنگڻ چمڪار ڪر
سر شملا سبز ڪنار دا!
وهه واهه تماشا يار دا

(ع) الف آهُ ميڏي گهر گام پر
اڄ پري ارم پرواز ڪر
اتي چشم قدم چا ناز ڏر
سر گهول گهتان چند جان زر
ڪول درج گوهر گفتار دا
وهه واهه تماشا يار دا

(ي) يي يار يقين آيا نظر
ني رنگ حسن پردي بمر
سر سير ٿيا رشڪ قمر
سارا راز آيا سيني اندر
دل قادربخش انوار دا
وهه واهه تماشا يار دا

• دوهيڙا •

١. طالب ٿي توحيد جو تون ڇن دوئي جو دام
اُڏري وڃ آڪهري پر جاتي تنهنجو ملڪ مدام
سرمدي سلطان ٿي هٿ ڇوٽين غمر غلام
ڪر قادربخش قيام زرڙي جان وري ذات پر

٢. خيال پيو منجهه خاڪ جي پوءِ ڪر تون خيال سهي
جڏي موٽيو خيال خدا ڏي ٿئي خاڪ سان ساڪ رهي
جيڪي خيال پر خيال ٿيا وين لاجي تيغ وهي
ڪ جسم ۾ نانءُ نهي هڏي قادربخش قديم ٿين

٣. سوجهه نه پوي سير جي آهي صورت سب ڪنهن سو
ونهن اقرب آ ويجهو ڪيئن پري سوجهيو تو

ر کاماري.

تون نہ ڏسين آ تو وٽ سمجهي هي سر سالڪ سو
ٻوء قادربخش آ چو ناهين قادر قادربخش تون

۴. سچ ڏسين تہ سچ تي آهي ٻنا سچ نہ سچ
وجهي سهاڳو سوز جو تي سون پتل جان پچ

پٽر تي ٻو ٻاٽي جان تڏي نڪرئي قلبي ڪچ
چوندئي قادربخش تون اچ جڏي جسم جلائي جان تين

۵. شرم نہ شرع جو ڪرين چو پتيا سڏائين پير
الله ڏهن آندارو اندر ظاهر زهد فقير

انئي ٻهر اُپاٽڪو رهين دنيا ڪان دلگير
ماتم گهرجي محبت ۾ تون ڪليو ٻيئين ڪير

هي هو هٿون ويئي هو ڪسي تون قابو ورتو ڪير
اهي تيندا عشق امير جيڪي قادربخش ڪسي ٻيا

۶. جن پير سڏيو پاٽڪي تيا عشق ڏهن عامي
ڏسي مراد مريدن جي تين الذا آيامي

سنتان سب وساريون تيا دعوت جا دامي
نظر رکي لذرالي تي هٿ ڪٽن حرامي

شريعت جا شيطان تي ليون رسمان ڪن رامي
ڪنئي پاڙن بدنامي قادربخش قيامت جي

۷. اگر اگر گوڏا پيي سڪ رمزان روحي راز
عين يقين ڪن رکي ڪر طرز تعليمي آغاز

سبق پهلو هيٺ مٿي هو سنڌ سنڌ ۾ ڪر ساز
سبق ٻيو چا ٻوڙي ٻيائي وحدت ٻهر دراز

سبق ٽيون سوز جو ڏسي ناز اوبن ڪر نياز
ٻوء ڏيندئي اچط جا آواز جڏي قادربخش ڪسي ٻوين

٨. عاشق در الله جي ڪن حيلا لک هزار
ڪي زاهد زهد عبادت ۾ ڪي پڙهه ۾ بيمار
ڪي مست رهن ميخاني ڪي بيت الله بيدار
ڪي قابو پير پرستيءَ ۾ ڪي ابي لوز انظار
ڪي ننجن تنن جي پيار ۾ ڪي چشن يارن جا يار
جنهن ڪي سهي ستار سو قادربخش قريب ٿئي

٩. ملان وٺي مردار منهن ڪارا ٿا واعظ وڃائين
ڪارڻ خدا هڪڙو حرف هرگز نه پڙهائين
پلا پاڪر دعوتن کي پيارون پيا پائين
فلا تنهر جا منڪر تي سڙيا سائل تڙائين
جوهه اڙائي جنازي ۾ ڏي وري واجهائين
پڙهه بنا بيفائدي سر سجدي لوائين
جي قادر ڪمائين تهن ڪيميا قادربخش چوي

١٠. ريءَ معرفت مريد ڪري سو شريعت جو شيطان
الف نه علم يقيني جاڻي ڳڏه منجهه گمان
دغلباز دنيا ڪان ڪيو شرمندو فقير جو شان
ڏي قادربخش امان اهڙو رب نه رستي ۾ ڳڏي

١١. منهن محراب مٿو ڪوڙائين گو سائين گمراه
ريا رياضت رحمت تي ڪندءِ ڪلمون ڪلب سياه
ذرڙو وٽ تون ذوق جو جنهن سان اندر پرئي آڙاه
پوءِ قادربخش نگاهه ايندءِ ڏيٺو ڏين پرينءَ جو

١٢. ڪڏي ته عالم لدني هان پر ڪڏي آهيان نادان
ڪڏي ارهڙط ساڌ سڏايان ڪڏي پڙهان قرآن
ڪڏي ته لاڳهن خاڪ لتڙ جان ڪڏي مٿي آسمان
ڪڏي نه پرسان ڪو ويهاري ڪڏي ماهن جوساهان

ڪڏي گداگر گودڙيو ڪڏي تخت مٿي سلطان
ڪڏي تہ آدم ظالم هان ڪڏي رحم پريو رحمان
ڪڏي وجودون ويسارو ڪڏي هستي ۾ حيران
جي ڪيان بات بيان تو تہ ڪسجان قادربخش چوي.

١٣. شائق شوق شراب پي هو مست رهن مدام
رات گذارن روح ۾ نہ ڏيهن ڏسن آرام
سقر جي تنهن سختي ۾ ات رکن تانگهہ تمام
تائين قادربخش قيام سي جنگ نہ جاڳن لنبڪون

١٤. پردو پريتم جي پار ڏهن آهي مانع مخدومي
شيخي شان ۽ قدر قضا اتي موڳا محرومي
عار عذاب النار پڇهي تو محشر مظلومي
جنکي محبت معلومي سي قادربخش ڪيئن ڪفر ڪندا

١٥. نازڪ نينگر ناز منجهان تون اچ ڪٺي نيرط نهار
ناز تنهنجو ڏسي نيرط منجهان لٽ ات وهن نار
جاڪون جوش ٿيو دل جاري ڪيو اکين ڪين قرار
ڏسي عاجز جو آزار خوش ڪر قادربخش کي

١٦. نيزا نيرط انگهائي سيني دلڙي ۾ ٿي تڙڪي
ڪڙڪن هڏ ها سر يون ڪنمال ڪڙي ڪڙڪي
جکندي جکندي جيءَ جهري پيو ڏسي پول اهن لڙکي
در داٺي در ٿڙکي قادربخش ڪنمائيو

١٧. پاهن پڏڙو پاهون هان منهنجي پي ناهين پولي
ڪرم ڪري لنگهہ اڱط اسانجي ناٺي سان ٽولي

گلزار ڪلهاڙي.

سرها سير سيڻگار ڏسان هيڪار سندي هولي
ڪر سائين لڳ سولي هن **قادربخش** جي قرب سان

۱۸. عاشق ابتر حال ٻنهنجو ڏس تون ليڪ ڪٽي
پرون ڪمانون تير تکا اولاري ڏس تون ليڪ ڪٽي
سرڙي سيف ڪجل جي ڪاري ماري ڏس تون ليڪ ڪٽي
قادربخش ڏي منهن ماهي سيڻگاري ڏس تون ليڪ ڪٽي

۱۹. سڌ نہ سمنڊ جي ٻوي آهي قلزم قعرون پار
مشڪل منجهہ ملاح رهن لين ڪشتي ڪين ڪنار
جنبش منجهہ جهازن جا ڪري تختا تختا ڌار
ڪرئن ٻاٽيءَ منجهہ پسار تي قطرو **قادربخش** چئي

۲۰. سمنڊ سارو سير آ ٿاهين قلزم انت قياس
ماريون وڃي ملاحن کي هيبت هولڳ هراس
اونهين ڪين عميق ۾ ڪڍئي ٿاميان تي ويا ٿاس
ٻوءِ ٻاسي سر جي ٻاس ٻڌو ڪاهي **قادربخش** چئي

۲۱. ٿاهين سير سمنڊ کي آهي سمنڊ سارو سير
وڙهوئي اوڏهن وڃي جاڏي وريس وير
موجان موجن ڪان مٿي ڏسي اٿي ساهہ سرير
ٻوءِ **قادربخش** فقير سارو سمنڊ سمايو

۲۲. ڏسي شعاع شمس جو تون ذرڙا پاڻءِ نہ ذات
جڏي اکن اولي ٿيئي آهي ڏنڌ آنڌاري رات
سمجهہ تہ سڀ آ هڪڙو هرجا شيمهي شعاع صفات
جي ٻاور ڪرئن ٻات چئي **قادربخش** قدير جي

ر...اياري •

٢٣. سورج سڀ ڪنهن جاءِ اچي ڏورون منجهه ڏسڻ
هو ذات نه گڏجي ذات سان آهي پريڪون ۾ پسڻ
رهي اڪيلو اُپ ۾ هٿ نرڙن ذات وسڻ
وٽ شمسي شعاع ڪسڻ جي قادربخش قمر ٿين.

٢٤. شڪليون شيشن مون ڏسي تو ڏيئا ڏهه پائين
شيشا شان صفات جا جي پتر ٿهڪائين
لات لڪڻ ۾ هڪ ايندي جي نظر ڪٽي نائين
متان قادر ڪوڻائين ٿيندين ڪافر قادربخش ڇٽي

٢٥. لاس سسي حواس ڪر تڏي حاصل ڪرين حق
جي ماڻي مراد فنا جي ڪر فرق وصل فراموش
پاڻ وساري پاڻ تي چڏ طلب جو جوش خروش
ڪر لينهن جو پيالو نوش جي قادربخش قربان ٿين

٢٦. جي ڪپا ٿين ڪامل وڃ دردمندن جي در
جيئري ڪسڻ قبول ڪري وڃ گهري گهاين جي گهر
شرابن جي شوق سان وٺي اُڃان پي اوبر
تڏي ايندءِ نشو نظر گر اڃيون گولو چوي

گر اڃيون گولو چوي ڪر رلدن واري ريت
...رڪ من مت جي ڪر پيالي ساڻ پريت
مين ماري پخالي ۾ نماز نشي جي نيت
وڃي پار مٺي جا ڳيت جي قادربخش ڪلال ٿين

جي قادر بخش ڪلال ٿين تي فشي ۾ فرق
بي خودي جي بحر ۾ رهي فنا ڪون فرق

گلزار ڪاهاري.

پاھون ھٽي پاھر تي منجھون ٻريا درد داڳ
تڏي حاضر ڏسين حق گوڙڙي مون گولو چوي

گوڏڙي ۾ گولو چوي آوڪي ھوندي سڀ ساري
سڳا لڳا سور جا وجھ ڳل ڳچي ڳاري
ھني ڏکن ڏيکاري گڏيثي گر گولو چوي

جي گولا گڏجين گر سان وچي ھنگلاجن ھر
ڌاڳا ڌاري درد جا وڃي گروه تھين ۾ گھر
چوتو چاڙهي چست سان وجهي خاڪ فقيري ڦر
ھوءِ سمجھائيندءِ سر گاروڙي گولو چوي

گاروڙي گولو چوي اٿي شور يا ساڻ شعور
اين لماڻا لم پريا سي ھيٺيون وڃن ھور
نالگا لينھن لياز ۾ تا جوڳي ڏسجن جھور
اورن نه اُهي عام سان سي ساهيون وڃن سور
تي محنت تن منظور گر اڳيون گولو چوي

گر اڳيون گولو چوي تنھنجي ٿيندي من مراد
روحي رمزان راز جون ڪندءِ اڪين سان ارشاد
جوڳي جاڳي جار سان ڪر يار ٿنھنجي ڪي ياد
ٿيندين قادربخش آزاد جڏي اس[illegible] جسم ۾
اسم جاڳي
جڏي اسم جاڳڻي جسم ۾ ھو ڪسي تيءَ ڪباب
ساڙي تن [illegible]ورو ڪر رڳان رود رباب
وڃن وحدت تار ۾ رکي سرون حق حساب
ڏئي طبلي دل کي تاب وڃاءِ قادربخش قديم کي

...ڀاري ۽

وڃاءِ قادربخش قديم کي اتي ٻيهي تون نا پل
ويٺي ستي وات ۾ ڪر حق حق هو جو هل
علم عين حقيقت حق جي ٿيندءِ حق حاصل
چاڙ وڏي سان چل گولا گهرجن گاما اڳتي

گولا گهرجن گامان اڳتي اڃان پري ٿي پنڌ
جاڳڻ دل جي جاءِ ڦٽي ڪر زبان ذڪر جي ٻنڌ
سوزون سري ساز ڪر سرود سينو سنڌ سنڌ
اتي ڪڀائي ڪلهن کون ڪنڌ ڪڻ قادربخش
قدم اڃا اڳتي

ڪڻ قادربخش قدم اتي، اڃان اڳتي منهن منزل
وجودون ٿي ويسارو تڏي ڪجهه ڪجهه ٿيندئي ڪل
مان تون طلب وصال جي جاتي، دوئي کي لاله دخل
اتي خيال ۾ خاص خلل جي گولا گهرلدين پاڻکي

گولا گهر نه پاڻکي اتي هيڏهن هوڏهن پاڻ
خاڪي بوتو پيچ ڪٽي تڏي ٿيندءِ سير سڃاڻ
صورت هستي هوڏ هيولا سمجهه نه گهرجي ساڻ
پري محويت جو ماڻ ٿي گولا گم الله ۾

ٿي گولا گم الله ۾ اتي عالم سڀ الله
پل نه ڏسي بادي بوتا اولي ابر ٿي ماهه
هي هوائي هستي صورت ناهون ڪر نگاهه
حسن قلبج رانگ پرائي پيو پيو سر بيمناي شاهه
پردې
خيالي جسم خيالون خالي سمجهه نه چاهي ساهه
چڏ پردو پوئش پناهه جي قادربخش تون قادر ٿين

ڪم مڙئي ڪانئري جو ڪم نہ ڪري ڪو
نامرد نوڙن نماز تي آهي روڳہ رناٹو سو
خالي تي ذهن خيال خودي جي دست دوئي ڪون ڏو
اهو مرد نہ هرگز مٺو جيڪو قادربخش ڪسي پيو

٢٧. مين دي وچ جو مين ٻولي اوهو مين سارا الله ڏٺم
مين گم ڪرڪي مين لون ٻاتم شيشي شعاع پناه ڏٺم
عاليشان حڪومت هر جا درد درويشان شاه ڏٺم
تختي تخت جسم دي پڱڪي قادربخش ڪلاه ڏٺم

٢٨. عرش نہ پيدا ڪرسي ناهين لور اها اروار پي مين
لوح قلم تي حرف نہ ٻاتا آسد القش لگار پي مين
آپ تي عاشق آهي تي ڪر عالم دا اظها پي. مين
قادربخش قادر جاٹي گولي وچ گفتار پي مين

٢٩. هڪ ڏينهن هادي مهربان تيا توحيد بيان عيان ڏٺم
جت صورت عالم ساري دي وچ ذات بهر باران ڏٺم
جذبا ذات الاهي دا جون مقناطيس اتي جان ڏٺم
قادر قادربخش وڃا وڻ سارا سيوستان ڏٺم

٣٠. اکيان وانگ اڙ ٻنگ تفنگ مارن جڏان ڪيف ڪجل
دي [illegible] گهتن
ڪل ايل تفيل تي ٻيل ستن جڏان وچ سا هالدي
شڪار گهتن
ڪر ٻيل ارٻيل اڪيل چڙهن جو نظر آوي سو مار گهتن
نال غمزي ناز غماز نوڪان، ڪنون ڪوه ٻريان دي
ٻار گهتن

...ڪاٻاري ۔

هر دوش رقيب پوش پوش دي نال وچ هفت اقليم
هاڪار گهتن

قادر بخش هن قادر ڪل تي جو عرش اڪرم
دربار گهتن

۳۱. لين سجن دي نال چنيڻ جڏان چڏي هن شهباز ڏوهين
خادڪي نوري نال ادب دی لوڙ ڪريندي لياز ڏوهين

پير جوان ديوان رهن مدهوش نظر دي ناز ڏوهين
قادر بخش دي ڳل وچ پئو ڳئي دام زلف دي
دراز ڏوئهين

۳۲. نازڪ لينگر ناز پري دل لٽ ڳئي ڪر ناز ادين
شوقي شور شڪار ڪرڻ دي لين چتي شهباز ڏوين

تيوي شاهي زور زجر دي عاشقان سر آغاز ڏوين
قادر بخش دي دل قيد ڪيتس گهت دام زلف
دي دراز ڏوين

۳۳. برهه لسوري باهه پري ساڙي سڀ اسباب
خام خوشيءَ جا خيال سيئي تڙي ترت شتاب

سينو انهن جا سهندو سارو جيڪي عشق جا ارباب
تي قادر بخش ڪباب ته تين قوت پرين جي
ڪتن جو

۳۴. ميڻهن ڪاڻ مهراڻ وجهي سڀ اوجهڙا اوتارين
سرءُ لڳي سر لسرا جا تي لهڪن ميون ڏارين

ٻاٽي ٻاڻ ٻني وجهن ميون چر م چا ڏاريون
تي ٿوين ڪون ڏاريون قادر بخش چوي

٣٥. دنيا ڪاڻ ڏيوسن لڇايو شاعرن پنهنجو شان
لاثيون لنون لا مڪان جون هت هڏي ڪان حيران

لالچ ڪاڻ لڇن جي ڪن ساره بيت بيان
پت جان پوڪن پيسن ڪان توڙي اڳيون
هجي خاندان

حرف نه جاڻن حقيقت جو عاري ذهن عرفان
هرڻ نه قادربخش زبان تون پي شاعر منجهه شمار جي

٣٦. شاعر اوهي جي شوق پيا راس ڏيڻهان روئين
واحد ثين منجهه وحدت جي ذهن دست دوئي ڏوئين

سي ڪل زهد قناعت سان ڪٿ سيمي جي سوئين
لئي ڪري ناموس نزاڪت خاڪ لڳين لوئين

عرش منجهون عرفان جا موتي پيا پوئين
ڪنڌ ڪين ڪي ڪوئين رهن قادربخش ڪري ٿ

سيد ظهور حسين شاه مست فقير

...لزار ڪاهاري.

پنهل سسئي جا بيت

٣٧. هوش رکيئي نه هنڌياڻي آنهنجا هوت نه ها هم قوم
جاڳيئين ڪين جتن ڪان ويئي لهوڙي ٽوم
تنهنجا ڏاڦئي نه جنوبن ڪي وڃي لائق ٿيئن تو لوم
ٿيا ثابت تنهنجا ٿوم جيڪي جاڳيون **قادربخش** چوي

٣٨. جي جاڳين ها تون جار ڪري چو رلين ها منجهه روهه
اوجاڳن جا اوچتي آيئي اکين سر الوهه
سمهڻ جا توکون سات ڏٽي ڪري ڏمر پيندهه ڏوهه
سي لڳين جهاڳينديون لوهه جن **قادربخش** قرار ڪيا

٣٩. ڏير سڏائي ڏينهن جو ٿيا راتين جا رهزن
وسئون نه ور وڃڻ جو هو نه دوست ٿيا دشمن
ڪاٿي جايس ڪاٿي آيس وڃي ڪاٿي ٿيم وطن
ڏيندس ڪيڇي ڪارڻ ڪن وڃي ڪوهه ۾
قادر بخش چئي

٤٠. چاڻ نه هون ڪنهن ڇرم جو آهه ڪاٿئون جي چائي
ٻانهڻ خان ٻروچ سان آڻي امر اڙائي
پيڻيون پينگ ٻنهور ۾ ماڪي پيڻ لڪو پائي
ڏيئ[illegible] لاتي لوائي هلي ڪيچ ڏي **قادربخش** چئي

٤١. هيءَ نه همت رهڻ جي هئي ڏاڍ ڪيو ڏيرن
ور وٺي ويساهه ڪري ويا واقف نه ويرن
سرليون سات سنڄڙي واو آهه سولڄهن نه سهرن
شـل پهچي ڪيڏ ماهرن، چئـي **قادر بخش**
قريب ٿيان

۴۲. پهتس پنهل ڄام ڪي هڪ دور نه ٿيندس دم
گورن سان گڏي وتان ڪندس اٿن ڪي اب ام
پالهين پروڇن جي ڪندس ڪيچيڙن جو ڪم
ڪندئي قادر بخش ڪرم ٿي خادم خان پروچ جو

۴۳. اصلئون آري ڄام جي هيس خاصي خدمتگار
ڪلهه گهر ويني هيس گهوٽ سان اڄ دوست
ڪري وير ڏار
بي واهي ڪي برهه جو آيو سر تي پاري بار
هاڻي خان نه وجهي خار شل ڪيني سان
قادر بخش چوي

۴۴ سرتيون چون سسئي کي، اٿي سفر سارو سڄ
ناحق بي لنگ ڪان چو راي مرين اڄ
هتر پاڻي ڪوه ڪو اڳيون اوکي پڇهي اڄ
ڏيئي پاندي پني پيچ ڏاڻين ڪيچي قادر بخش چوي

۴۵. جانب ڪاڻ جبل ۾ جا ٻوليون ڏلم جام
سارو ڏينهن ستان ڏيندي سڄ لهي ٿيم شام
سڄ ۾ ساريءَ رات جو اچي اکين نه آرام
شل جاي اينلم ڄام ڪاف ۾ قادر بخش چوي

۴۶. قرائون ڪيچيڙن ڪان هٿي منڌ گهٽي ماندي
تيلاهون هٿي توڏن جان هوءَ پري جي پاندي
ڏولائي ڏک ڏونگر ۾ ڪٽي ايرادي آندي
ٿي پنهل پرانڌي وڃي ڪيچ ۾ قادر بخش چوي

ر ڪاهاري.

٤٧. پائيڻ پاروچل ڪان پئي جهاڳي منجهه جبل
سڀي سڪ سفر ڏکري چئي تيار هئي توڪل
اڳيون آيس اوچتا اڪيئين اوکائي اڙول
رهڙ بنا ريح جي روهه ۾ رلي منجهه رمل

وار ڪيون ور لئي وتي ووڙيندي مهل
لڙي لوهيس لهر لڳن پيو رهڙيس روهه جبل
ڀر ۾ بد بلائن جا ڪئي ڪاهي پيس ڪرڳل
آهي قادربخش ازل منجهه سورن وڌي سسئي

٤٨. سسئي ڪي سورن ۾ سنگت لڪا سس هئي
هيڪل هلي سسئي هوت ڏي سات ڇنيان سسئي
محبت هيس محب جي من منڌ نه ڇنهڻجي وس هئي
سوين سور سڪتيون سهي چوي قادربخش قريب

٤٩. سور نه ليکيا سسئي هيس ساهه گهٽڙي سڪ
بي وس ٻرهه بيحد ڪئي تڏهن چير تيڙس چڪ
هيڪل هلي هوت ڏي هو نه لوڪون سڻي سڪ
پڌي سندرو سچ جو لتين وئي لتاڙي لڪ
سات ڇڏائي سسئي ڪٽي قادر جي ڪلڪ
هتي [illegible]سان تي هڪ هجي قبر قادربخش چوي

٥٠. جيڏيون شهر ڀنڀور ۾ ايندس ڪين وري
گورن جي گهمسان ۾ وينٺس گوڏن پر گهري
ڪيڙي تي منجهه ڪرهن جي ڏيئي توڏن تڏ تري
ٿڙندي ٿڙندي تڏن ۾ تيان اڳيرو اڳري

توڙي ڏڙ لتڙ ۾ ڏار تئي گڏ ويندي سا تـ سري
جالب ڪاڻ جتن جي پوندس قدمــن سر ڪري
مهو ڳارينديَ هاڙهي ۾ ويندس هوتن ساڻ هري
سا پهتي منڌ مري وڃي ڪيچ ۾ قادربخش چوي.

۵۱- ادا ڙي اوٺيڙا الله لڳــ، ماڪي ورتيون وچ ساڻ
ڪنديس پنڌ پنهل ڏي آءٌ پالڏيڙي تي ٻاڻ
سفر ساري سات جي ڪنيدڙيس ڪيچمڙن ڪان ڪاڻ
شل پوندي جام ڪي جاڻ ڏسي گولي گنهگار ڪي.

۵۲- ڪيچ وڃي تو ڪاهڻن جي چڙهي ڏسان ڏواگر
اديون آهن اڳيرو ڪيمن پهچان تنڪي ٻر
ڪوڪارا هن ڪميني جا پڌن ٿان پهر
ستان ڏام سات ڪــان ڪيا پٺون پير پٿر
هاڙهي پنڌ هڻي، منهنجا هيچ ٿيا هيڪر
آخر اڳيون سات جا ويا لڪري ڪوه، ڪڪر
سج لهي سالجهي ٿيو پيو رات رهيس منجهه، ٻـر
تڪيون تڪيم ڪواه ڪو هت پتان سڪ سمر
سرتيون سواء سات جي وڃي ووڙي لهندم ور
الڏائين قادربخش قدر جيڏين هيڪل گڏي هوت سان

۵۳- پنهل جي پريت جا مولڪي هلپل پون ٿا پور
ساجن جي سڪ ۾ چڙي جان رهي ساڻ سور
گهوٽ ڪان گهت گهاٽ ۾ ڪڙ-ي گهرلدي
ڪنديس گهور
مــن مطلب ڪري منظور هــن ڪميني ڪــي
قادربخش چوي.

٥٤- سات پنيان سسئي ڪيا حيلا هنر هزار
جوشئون ڪاهي جبل پئي جاتي پلائون بيمار

ڏونگر ڏاريس پير پنولئڙا واري تيس وار
چاڙهين چالاڪي پيگس ڪٺي لاهن ڪئي لاچار

رلندي رلندي رلڻ تي تي گس گهٽي ۾ گار
ڏڪاڻ جي ڏکڙن جو پيو ڏونگر ۾ ڏهڪار

وڻن ۾ وتي واڪاريندي سڏڪي سؤ سؤ وار
پتر پگهري ڦاٽي ٿيو جاتي ڏار وهايا ڏار

ترس پيو تنهن ترس وارن کي ڏسي عاجز جون آزار
رڻ وڻائي وات چڙي پني سات ڏٺي سر دار

ڀڇي ڀنهل چام سان ڪيائين قبر منجهه قرار
جن جي سڪ سچار تن ڪاف ڏ قادربخش چوي

٥٥- هيس هڪ ڀنهل سان جيڏيون جاڙ ڪئي
لنب ۾ لاڏ پلنگ پيو سر لڏر ليهن لئي

هيٺي جي هن هوتن سان ڪي پهلو پرت ڦئي
جنهن دل تانگهه تئي ساڪيچي قادربخش چوي

٥٦- سسئي منجهه صندوق جي ڪٺي لڪئي لهواري ڪئي
گهي منجهه پاتال لڏي سان پرت پئي

درد پري تنهن درياءُ ۾ وئي وهندو وير وئي
چمندي لاءِ جڙ جام جي هوءَ محبت منڌ مٺي

پيٺون بر پنهور ۾ اچي ليمهون لاڏ لئي
جيڏين توڙئون تانگهه، آئي پئي ڪشالي
قادر بخش چوي

٥٧- پياري هيس پيءُ ماءُ کي تڏي تن کون پيس پري
سا لڳي جت جدائي پيس آئي ايئون ارت اري

ٻاڦوڻ ٻــــارو چن جـــي هئي ڪٺي ڏوهي ڏيءَ ڏري
رسيلي تي رنگـ ڦروت پئي ڪهڙي ڪيچ ڪري

ٻاڦوڻ ٻاڻ ٻـــروچ جو پيو راتيان ڏينهان روز ٻري
ٻڌي ڳالهيون ڳوٺ ڳري ڪجھ ڪيچ جون
قادر بخش چوي

٥٨- ڳرندي ڳرندي ڳوٺن ۾ ڪٺي ليڪن ڪيو لڏان
ڀڄائيندي ڀرت کون اڃي اڏي جت جوان

لکيل لاءِ لهي ڪري ٿيو ٻاڦوڻ خوش خان
سهاڳـ لڳس سر سيج تي ٿي ٻاڻ سسئي سلطان

سوها سرخ حنائي هٿڙا لالي لب ٻائي ٻان
هن هئي ســـڌ سورن جـــي ڪان ڪجھ
قادر بخش اڳتي ڏا

٥٩- سڌ سورن جي ڪانڪا هئي سسئي کي ساري
ساجهر سسئي سيج تي هوءَ ورسان ويساري

ڪاهي آيس ڪيچ ڏالهن ڪي چور چوري چڪاري
ڪالڌ وني ڪنهن اڪل سان ويا ڇڏي ويچاري

سمجهه نه هئي سيڻن کي ڪري ڏوهـڻ ويا ڏاري
ڪيائون قادر بخش گهاري جو ڏنگـ، ڇڏي
ويا ننڊ ۾.

٦٠- ساجهر اٿي سيج تئون هو ڪنيون نهڻ نهاري
سنان ڏيندي سيرن ۾ ڪئون ور ور واڪاري

ٻاجهاري جي ٻاڪارن جو ٿيو شور شهر ساري
ڏيڏا هٿ لڳن تي منهن مٿي ماري

ڳڙ ڳڙ ڳاڙهيون ڳوڙهن ٿي ڳوٺ ساري ڳاري
ڪيئن **قادر بخش** گهاري جو اڳيس ٻاڻ
ٻروچ جو

٦١- اڳيس ٻاڻ ٻروچ جو تڏي ڪيچ هلي ڪاهي
ساهه ڪنيو ڇٽي ساهڙين سان الله تو آهر آهي

ويندس رهندس ڪين ڪي هٿ گهوٽ بنا گاهي
سوا صلاح سڄڻ جي ٿيو ناهه. اڪا ناهي

ٿي محبت جي ماهي منڌ ڪيچ ۾ **قادر بخش** چوي

٦٢- چڙهي جبل چوٽين تي ليڪون نار نهاريو
تاڙو ڏيئي ڏنهن ترهي ۾ تاڙيون تنهن تنواريو

چپر ساري چوانين سان ڪٽي جوءِ ڳوڙهن سان ڳاريو
گهوٽ بنا سسئي گهر سوزون گهڙي نه
هڪڙي گهاريو

جڏي منڌ ڪي محبت ماريو تڏي **قادر بخش**
قريب تي.

٦٣- ساهه جهڄبو سات سان تڏي ڪاهل تي ٻيس ڪر
سنڌرو ٻڌائين سڪ جو تني ڪوشش ٻيس ناڪر

سيج ۾ سسئي سات بنا ڪري ڪولڻ جان ڪرڪر
ملي هوتن سان هڪر سا ڪيچ ۾
قادر بخش چوي

٦٤- نارڪ ليڪن ٻرين جي هو چاهه ڪٽي چائي
. ڀلي ٻول ٻتر ۾ ٻئي اوڪائي ۾ آئي.

ڪارو ڪوهه ڪلور ٻجهي جاني ڪپائن ڪائي
وئي وئي ڪنهي وات نهاري ور ور رهيس وائي

رت پٽ ريا رخسار رنگينا ڇتن ۾ ڇائي
درد منجهئون ڪري ڏالهون من ٻوي
ڪيچن ڪن ڪائي

ڪافي ڪمالا ڪيچ جا آڻي تن ۾ امر اڙائي
ٻنڌ ٻري جو هاڻي پت نه رنجن روهه رلائي

قادر بخش ڪمائي سڀ سڪئون سسئي ساب ٻوي

٦٥- امر ساڻ الله جي وئي لنگهي لڪ لڪين
آذو آيس ڪاڪا ڪٽي رب رکين

محبت ۾ منڌ مست وئي ڏڻائين اوکي ڪاه اکين
سلامت ٻهتي سات سان ٻنهنجي ٻنهل
جي ٻکين

ڪئي ڪيچي منجهه ڪڪائين قرئون قادر بخش چوي

٦٦- ڪيچيئڙن جي قرب جي ماڪي ڳل ٿئي ڳاري
پيڻيون پاءَ وني ويا هيءَ ڏار ڪري ڏاري

سنجهي سات وڇڻ جي سڌ نه هيم ساري
هو پاروچا آءَ پانهڻ هيس ڪئي لکئي لاچاري
ڪاهڻ تڏي ڪشالين ٿئي هئي محبت جي ماري
قادر بخش ڪاري لڳس پاڻ پروچ جو

٦٧- لڳس پاڻ پروچ جو تڏي تر تئون ٿي آ تيار
ڳهوت ٻڌان هڪ ڳهڙي هيت ڪيو ڳهايل
ڪين ڳڌار

ور ڇڏي ويهڻ هٿ آهو عيب تنهن کي عار
سڀئي سارو سڄ هٿي تڏي جوءِ ڪنو ٿي جار

ٻراڻون ڀڄائيندي وڃي ٻيٺي ساٿ ٻنهل جو ٻار
ڪيائين **قادر بخش** قرار ٻـوءِ ٻسنـدي
ٻنهل ڄام ڪي.

سوڻي ميهر جا بيت

٦٨- ميهن منجهه مهار جي آهي هردم منجهه ميڙ
سهڻ مهار هڪڙي آهي صورت سڀ مهر

هيڻيون هڪلي هٿ سان هٿ هونگاري ميهر
ٻوءِ ميهن منجهه مهر تڏهن **قادر بخش**
ڪاڪل لهين

٦٩. ڪنڌيون ڪناري تي ڪڏي ٻون ڪاهي منجهه، دڪني
ڪي سڏيون وڃن سير ۾ ڪڙڪن سر ڪني

راتيون رهن ريجاڻ ۾ اچي ڏين ڏينهن ڪني
پڏي ميهر ڪوڪ ڪني رهـن **قادر بخش**
قرار ۾.

٧٠- مهر مهر مهار جي سڀ ٻيلو ٻيو ٻهڪي
جانهون چٽ چڙيون ڪنون ڪٽي چوريـن
جي ڇهڪي

سهڻي جان سينگاريون سو سير نه ڪا سهڪي
جن دل نه دهڪي تن **قادر بخش** قريب آ.

٧١- مينهون قرب مينهار جي تڏي تريون ٿي منهن تار
سي سانگئي سلامت رکيون منجهون سير سڌار

[۴۲.]

چڪ جهڪ چڙهيون چوريون اڃن اهي ڪنڌي ڪنار
رهن **قادر بخش** قرار ميهار سنڌي ماڙ ۾.

۷۲- سالڪ الهيءَ سير ۾ جيئن سمنڊ ۾ سٽي
وحدت منڊي وير ۾ هٿ لڪو دام دوئي
تنهائي جي تار ۾ ڪا هستي هرءَ هٽي
پوءِ مٽي انهنجي مٽي جيڪي **قادر بخش**
قريب ها.

۷۳- سهڻي ساهڙ يار ڪان ترڪ ڏي تارون تار
ڪاهيون ڪنن ۾ پوي توڙي تري نہ جاڻي تار
چرڪ نہ آڻي چرڪون هيس تڳا ميهر تار
هاڻي تارون اڇي تار ترهئون **قادر بخش** ڪي.

۷۴- سرءُ لڳي سر لسريا ڪڍيا گوش گنگن
لعلي لات لنون ۾ ڪري گهوگهو سر گنگن
تن ڪي بين تپايو وڏا دل ڪي چاڪ چنگن
هاڻي **قادربخش** ڪنگن پيلي ڪي ٻهڪايو

۷۵- سڪ وارن ڪي سير ۾ نہ آهي فرق تيرط جو غم
پيلي سمجهن، شير پلي تن قطرو نظر قلزم
ڏيڪن نہ دم ڏيڻ ڪون تن لوين ڪين قدم
ڪين **قادر بخش** ڪرم مفت [illegible] مشڪل مهر
ميهار جي.

۷۶- سچڻ جا سڪرات ۾ سگها پڌائون
ميلاهي جا موت ۾ وهني وڌائون
پوءِ لعلڻ رڌائون قمر **قادر بخش** چوڪي

۷۷- سھڻي جان سو سوز ۾ ٿيون مھر مھر ڪن
تريون وڃن تڪ تاب ۾ ڪيون ڪوڪ مھر ڪن

سمر سينگارين ڪمن ڪي لئي ڪنبايو ڪن
لکيون قادر بخش نہ ڪن مليون ڇوري محب ميھار ڪي۔

۷۸- ميھر ھنئون محب جي ڏنو سرڪ سھڻي ڪي سوز
تڙ نہ ڄاڃي تار ۾ نہ راهہ ڏسي نہ روز

دڏڪا دوڙڪ ڪن ڪيھر پاليان ڳنڍھن جو گوز
جاھڻي عشق آموز ڪيئن ڪنهي قادر بخش چوي

۷۹- سھڻي ساڄھر سوز ڪوُن ڪٽي داو دست ھلي
پڙھين تنھن پاتار ۾ ھئي پاري ڪمن ٻلي

سولڄ سڃي ڪيچ ڪن لڪا ويس لڪري دست دلي
سير سري وات ۾ ڪيو منڌ تي ميل ملي

ڪڇون ڪاري ڪاوڙ ڪئون اڇي وڌس ڪيچ ڪلي
ڄرڪي جو جنگھہ ڄار ٻيس ڏيئي لتڙن جهڙپ جهلي

سڪ سوا تنھن سير ۾ ٿيس وارث ڪونہ ولي
منڌ مھر سان ملي ڪن ۾ قادر بخش چوي۔

۸۰- مھر جا منجھہ ٻيھر جي ھو واڙيون وجھي وڃ
دلئون دڪائي سونهن ڪي در ڏوئي ڏري اڄ

پڙي ٻيگھڙ گھڙا سر آي رکي ڪنو متي ڪڇ
ٿيس ارت مٿاھون اڄ تڏي ڪمائي قادر بخش چوي

٨١- جان ڏس تہ گھري ٿي گرڪڻ ۾ ڪري ٻارھين ٿي توڪل
جان ڏس واري وچن ڪان ڪمڻ ھٿي ڪاھيون ڪل
جان ڏس تہ ماڻي ميھر ڪان ڏي ڪٽڪ اٿي ڪل
ھٿي ڪاڻڪي ڪاڪل قرب جي قادربخش چوري

٨٢- ٽانگھو لنگھي ٽڪ ٽار ۾ ھو تہ وڻن ٽاريون
ٽڪڙو وڃي ٽڪ ٽاب ۾ ترت ترن ٽاريون
ھڻن ٻاٽڻي پاتال ۾ ھر توڪل تني ٽاريون
جي دلبر ڏو ٽاريون تن ڪر تہ قادر بخش چئي

٨٣- مينھون مھار جون ھيون اوجن ارٻيليون
مھل ڪنڌي ڪالھ ھين ڪڇي ٻاڻ اچن پيليون
ٻمت ٻلي پوڙاھ ۾ ڪن اوڳر اڪيليون
تني مھر سان قادر بخش ڪرم ڪل ئي

ٻيت سارنگ جا

جڏي عجز عالم جو ڏٺو ڪٿي خيال خدا جي خيز
عرش منجهون جيئن عادت هئي تي رحمت رب
جي راز

راڻي ساڻ رسول ﷺ جي تي اشارت انگيز
موڪل تي ميڪائيل کي ڪري ترت هوا کي تيز

سي رنگ سارنگ جا اٿيا ڪري اين جي آويز
تي حقيقت آميز قادر بخش منجهه ڪڪرن جي

قادر بخش منجهه ڪڪرن آيو سارنگ ڪري ساز
سارنگ صورت رعد جي طرفون اڀ ڏنو آواز

کولي ٻر ٻسار جا ڪيائين ٻردي ٻر ٻرواز
اين جي اٿارڻ کان ڪٿي شتابي شهباز

سانوڻ مد ملهار جي آيو نايون بادل نار
ڏس روز رهاڻي راز ڪيئن قادر بخش ٻهو ڪڪرن ۾

ڏکيئن قادر بخش ٻهو ڪڪرن ۾ اچي سارنگ جو
سو سر

حيرت ڏس نہ هوا کي تي صورت ٻاڳي ٻر

ٻيا ٻيا رنگ [illegible]وا نوڙي نازڪ منجهه نظر
قدرت قادر جي هلايا ايا آب اهر

ڪي ڪارا ڪري راس جان ڪيائون ڪنهارن ڏي ڪر
ڪي ڳاڙها ڳوڙها ڳمندا اچن ڪي اڇا ٿيا اظهر

ڪي ساوا چمڪن سبج تي ڪي نيلا ٿيئي نر
ڪي واڱڻائي ويس سان ڪن ڪي سرمائي چادر

ڪي چاڳهان ڇهري سان چڙهيا ڪهون فيروزا فروز
ڪي زعفراني زيب سان ڪي موهيا معصفر

ڪي لوڙي وٺا لاڙي تي ڪي ٿري وٺا ٿر
ڪي سهڄون وٺا سنڌ تي ڪن لهيو لڪر

ڪي ڪڇي هليا ڪاهه ڪري ٿي مولا جي مهر
ڪن ڪامل محمد حسن لي وڃي جاري ڪيو جر

ڪوڇو ڪنڀارن جو ٿيو ڪڇو ڏارو لر
سارنگ ساز وڄايا شاهي لي هر هر

ڪاهاري تي ڪرم سان اچي وٺو آب ابر
لڌو قادر بخش قدر جڏهي سو رنگ سارنگ
جو اڳو

جڏهي سو رنگ سارنگ جو لڳو ٿي مينهن ڪي موڪل
هوا مٺي هواءَ جي ٻڌيون ماڙيون مانجهه محل

چڙهي هليون چئن طرف آئي ڪڻڪي هلڻيون سرحال
ڪاهيون وڃن ڪاڇي لي لک ڪڪرن جا ڪرڳل

هٿي جاتي مرضي مولا جي الهي ڏني آب اڇل
لا تتحرک ذرت جيئن حڪم نه چوري هل

همت لهڻي هيا ٻئن ٻر علي مينهن وهايا مل
آهسي قادر جي سي همت ڪل قادر بخش هر
قطري جي

قادر بخش هر قطري جي ٿو ڪل جڳطي ڪلتار
رعد تنهنجي رائي سان ڪري گاج گزوڙ غمار

غوڙن دڏڪا دهمت سان جيئن دوزخ جا دڙڪار
جي ٻل ابها هڪ پهر جهلي ڪري هرڳطا هزار

۾ رحمت وڏي آهي رعد ۾ ڪڪري ٻرندي ٻالٺهار
جاني جلدي جوش ڪري ظاهر زور اڳار
سمجھ ٿ. سائو صاحب جو ٿيو نازل نور نروار
ملڪ تهين تي ماڙ تي لڏي سائين ٻاڻ سنڀار
جاني ڳاج ڪوڻ ٻار ٻار رهن قادر بخش قرار ۾

والي وسوهي ملڪ تي وري وسڻ وارو
ڪاڇي ڪوهستان تي ڪمائين رحمت جو رائو
نرڪي سڄڻ تيغ جي ون وڄن آهليون
ڳاڙهن ٻيلن ٻمگهه جي شمع شمس قمر شرمايو
چوڏار ملڪ چمڪار ٿيو چٽ نور رمين آيو
سهڻون ماڻ نه مايو قادربخش منجهه قياس جي

ڪڇي ناڙي تي ڪاه ڪري آيو ڪڪر ڪارو ڪن
لسي ڪري لهي ٿيو جهڻ هي نه ڏسي هن
ٿيل ڪري ڪاهي ٿيون سي ڍهيون منجهه ڍهن
ٿيون وڙهيون ڏاڙ تي ٻما اٿنا واهه وهن
ڪاڇو ڪوهستان ٿيو ڳل گولا ڳون حسن
شوري تي ڏاڍي شور سان ٻيا ڪڪر ڪرم وسن
منڙي منهن ٽائين پري چادان حسب چمن
ٿيو قيصر مهڪ ختن قادر بخش هر هر ٻمي

سيد ظهور حسين شاه
(مستقيم)

ڪافيون سنڌي

ڪافي نمبر ١

ٿل:- صورت سهڻي آيو ماهي منهنجو لڪائي

١- گنگا جمنا مڪي ۽ منا ۾ ساري ڄاڻ سمايو
ڪو ڪنهن ڪير لسوائي

٢- حسن قبح ۾ شام صبح ۾ اور مـــڙئي هڪ لايو
پيا مظهـــر رنگ رلائـــي

٣- سمرانهي، ڪي سالڪ سوجهن عام جو خيال اجايو
وهـــم وڌسي، وڃـــائي

٤- قادر بخش ڪي شاهه مرواندي سير ايهو سمجهايو
ڏيج لنهنجا سو تو ڳـائي

ڪافي نمبر ٢

ٿل:- ڏولگر ڏي ڪو ڏس ڙي ڪالهه ويا ٿم ڪنهي

١- ٻاڻ ٻهول شل ٻرڇي ٻاجي ڪنهن وهي ٻهنجي
منهنجو وڇـڙ آ وس ڙي

٢- ور ڪان ولدر ۾ ولهنس وڻ واريون ووڙي
ورآمون گورن جو گس ڙي

٣- ٻورهيا ٻانڊيڙئي جا ٻهل ڏسي شل چوندو
چوه ائي حمد جس ڙي

٤- قادر بخش هليو گهوري گهرڙا ٻهنجا
ڪا ڏ ٻهول جا ٻس ڙي

ڪافي نمبر ٣

ٿل:- مڙس مارين نه مرد ٿي ڏٺا مٿي ملڪ مثال

١- پتنگ جان پرواز ڪري پهتو
جلي جوشون منجهه جمال

٢- هستي هوش ڦنا ڪر اسان لڳ
ٿئي واحد ساڻ وصالَ

٣- جي ٿئين سونهون سرائهي جو
وڃي رهجي ڪوهه ڪمال

٤- ضرورت صاحب سڃاڻ اون پڙهائي
لڌي ٿئين قادر بخش ڪمال

ڪافي نمبر ۴

ٿل:- چار سو سن جي چوڏهن لي
لائق لڌا اسوڏ چڙهي

١- اڄنا اڄي سرها چڙهين سو، ساعت ڪا رهن هو هوا
کي هوش سان
عاشق ٿيا اوڏا چڙهي

٢- اصحاب جا چڙي لاڪ ٿي اڪتا سي هنون ڪاڪل
ڪوڙائي ڪوڙ جا
تڪا ترت رها اسوڏا چڙهي

٣- ڏاڪڻ سڪي آئين اکيون ٻوٽ نه ڏسڻ ڪي نير ڪو
رڪ وسي، ڏٺا پروت
ڏوڏا رکي اسوڏا چڙهي

۴- قادر بخش غريب ٿيا بوهه سڪيون لامان وڏي ڏٺا
رهي ڏايا
ڏوهسا جهلي ڏوڏا چڙهي

ڪافي نمبر ٥

ٽل :- تون آ حاڪم هر جا هڪڙو بي مثال نشان تنهنجو

١- وسين هر جائِ تون جاني سڀڪان تنهنجي سلطاني
آهين نظر صورت سيراني
لا مڪان مڪان تنهنجو

٢- تنهنجو جسم نه جوڙ شڪل سان نه ئي آدم صورت ڪل سان
نه ئي خاڪي باهه بدل سان
نــاهين شان بيان تنهنجو

٣- تون ٻانڪي ٻاڻ تو جاڻي سارا سير ڳجها تو سڃاڻي
جهڙو اڳي هئين تهڙو هاڻي
ايمان قرآن تنهنجو

٤- ڪٿي **قادر بخش** بنائين ڪٿي ذاتي ذات لڪائين
تون آن خالق خلق جو سائين
آسمان جهان تنهنجو

ڪافي نمبر ٦

ٽل :- آئي بسنت بهار وي هر گل سفيد سياهي

١- لالا لبا لب جام شرابي نرگس نين بي خواب خوابي
ساقي مست عطار وي مطرب تان ترانه شاهي

٢- يار آيا بند مست بسولتي تار ستار بجاوي ڪلولتي
سوها ويس سينگار وي هوش عقل دي حاجت ناهين

٣- نخري ناز نوين ڪر نڪلي سر دو شالا رتڙي چنڪي
گل ڦولا ڦاهار وي چاڪر بي وس دلڙي چاهي

٤- سو سن زلف زنجير مسلسل قادر بخش اسير هي ول ول
هڪڙي تار هزار وي ڪاڪل قيد ڪريندي قاهي

ڪافي نمبر ٧

ٽل :- ڪئين نوع غمزا ڪرين ٿو غمازي
لڳي سيف ابرو گهايا گهوٽ غازي

١- کولي چشم خنجر ڪجل ڌار ڪاري
ڏسڻ سان مري ڪون ڪهن ماه پاري
ڪئي دل ڪٽي وڌئين وجهي برهه جي باري

٢- موهن ڏند موتي پڻ لعلي لبن آهي
جنهن مٺي مرڪيو عجائب الحسن ٿي
مرڪڻ سان مسالو ڪري سرخ سازي

٣- بدن گل بدن ۾ سڌر جان ٻکي ٿو
جگر خون عاشقن جي مڙهن ڪي مکي ٿو
سنئي سيف سيني ڪئي ترت تازي

٤- عجب ڪار ڪاڪل جي ڏورون ڏنگي ٿي
وجهي دام دوالون دل کي ولگي ٿي
قادر بخش تن سان ٿي گهرجي ليا ري

ڪافي نمبر ٨

ٽل :- سرتيون مون ۾ ڪيڙو بڙاي ساري سمجهو ستار

١- عنصر ناهه ڪئي ڪمالا ٻاط ٿي آهو اعتبار

٢- وڌس وڪالت جو ڪم لا نوشاهه ڪيو پرواز

٣- بيع ۾ آڻس بادشاه لا پردو ٿئي بازار

٤- چوڻي اوت الهدتي لا شريعت ڪيم شمار

٥- قادر بخش ۾ لا گوهر ڪري ٿو گفتار

ڪافي نمبر ۹

ٽل :- جتن سندي جوهه ۾ منهنجي هاڙهي منجهه حبيب

۱- جنهن جي برهه بيمار ڪيو اچي ٿيندو ٻارڻ طبيب

۲- ساڙو ٻهل ڄام جو ٿيندو نندر شال نصيب

۳- سيج ۾ سک يريان جي ڪري ويندو روهه رقيب

۴- قريشي قادر بخش ڪي ڪندو قيامت منجهه قريب

ڪافي نمبر ۱۰

ٽل :- ناز سپاهه حسن سلطان ماري ملڪ دلن جي ماڻي

۱- آدم ڪون وٺي اچ ڏينهن تائين مرد موچارو ڪين چڙهائين
آ سيس نا ا ر ءــا ن

اچا اباڻو اڳتي تاڻي

۲- حسن حسين ڪي ڪهايو يوسف سيف زليخا گهايو
صدها جان صنعان

گهوٽ بلاول آيو گهاٽي

۳- عرش عظيم افلاڪ سيمئي سپ تـارا سج چنڊ پٺي
حسن ڪيا حيران

طور الهين جي تاب نه آٽي

۴- جڏهن ڏينهن جلوو عام ڪيائين گولو خاص غلام ڪيائين
قا د ر بخش قربـا ن

سائين ٻهندو سگ سڄاڻ

نمبر ڪافي ١١

ٿل:- ڇمري ڪلنگي وارو يار آيو آ
آيو سو الله ملايو آ

١- يار هيڏي هيو ڪمن اڄ جو ٿاڻي لڳنهن دوايو آ

٢- سرخي لعل لبان تي لعلي راڳ عجائب لايو آ

٣- موتي، مرجان مرڪون مرڪن ڪجلي ڪمس ڪمايو آ

٤- ڀلي حملي موج حسن جي شاهن کي شرمايو آ

٥- ڪٽن پڻ بون ڪري ڪالهون چوري سيالي ڪنهن سمجهايو آ

٦- سڀ سينگار سڄڻ جو سهڻو سر ٿي سوايو آ

٧- يار آئم گهر شاديون ٿيڙيون ممدي ملڻ حوسايع آ

٨- ڏره ڏير ڏک يار ڀڃي ڪون قادر بخش بخشايو آ

ڪافي. نمبر ١٢

ٿل:- جهول جا ڪنڊن ڪمن دکي
ويڻي ور لمبا هو وساري ڙي

١- ٻهلو ٻهر وڻي ڪاڳ ٿي
وڏي اسي ٻلڏنگ ٻاري ڙي

٢- لڇمن ٿهڪو ڪيو تو لدب کي
ٻوه هوت وڻي ٿي، هولگاري ڙي

٣- گهوٽ گهٽي ڪا جا لو ٻ ڏلي
لڏي ور وڻي ٿا اٿاري ڙي

٤- عشق وارن کي ٿه عيش جڳائي
مر ميار اهنا لوڪي ماري ڙي

٥- هٿون هلي هڪ هيڪلي
ڪيئن رسندي ڪوهه ڪوهياري ڙي

٦- ٽرون گٿي ٿا پا ڪا ئي
مر ڏونگر ٿوڪي ڏاري ڙي

٧- قادر بخش قضا الاهي
آندو ٻره جي ٻاري ڙي

٨- سڄ ۾ اچي اڄ سولهين ڪي
من سات ڏٺي سهاري ڙي

ڪافي نمبر ١٣

ٿل:- سڪندي سڪندي سانگيئڙن ڪان
عمر گذاريم ساري

١- روز روئندي راه نهاريان ورهه لنگهي ويم واري
٢- هاسي هاسو هٿ ڪون پلو آ رهي وڃائيندس واري
٣- مير مولائي منهنجو مارن ڏي منٿ منهنجي من زاري
٤- قادر بخش ڪي اور اهاڻي جيءَ ۾ اچي ٿي آ جاري

ڪافي نمبر ١٤

ٿل:- ڪيون متهون مواجهائي محبوب جي ماڻي

١- وئي وسون منهنجي داڙي لڪري
وري ڪمن ايندي هٿ هاڻي

٢- ڪما سوراخ سوين جگر ۾ دودو ڏيهن جي داڻي
٣- سڌ سورن جي سوزُوارن ڪي هو ڪمر ڪهمن جو جاڻي
٤- قادر بخش غلام اوهانجو ناز پيرا ريءَ ناڻي

ڪافي نمبر ١٥

ٿل:- اڄ خاص خمر خوش خير سان
ڪا ڪالگل پڌائج يار جي

١- ڳڻن پري ڪا ڳالهه ڳڻي آ ٻڌڻ ملائي ٻار جي

٢- هيڻي حال ۾ هرت ٻدا هت ڪير ڪل لهي بيمار جي

٣- درد وڪوڙي دلڙي ساري وٺ وڇون ڏاهڻ ڪا وار جي

٤- قادربخش وٺ قول قديمي آهي سچي خمرسردارس جي

ڪافي نمبر ١٦

ٿل:- محب مڪو ماڏي مهر ڪري مدني چلو لشالي

١- چلي ڇيتمون ڦم آهي جيشن سڌت و جالي
مدني منتر منب هٽي لاني هيڙي حيرالي

٢- قرب پري آلدو قاصد مان وٺ جان ڪيان قربالي
اڪن آ سا بند ڪيو تيو جي ۾ جموالي

٣- چلو آنرٽ اور ٿمر آهي راتيان روحالي
واه مدني محبوب جي سولهن ڇڇ ۾ڇورالي

٤- قادر بخش لي يار ٻهنجي ڪٺي محبن مهربالي
من ملي عيدان ڪمون ٿسي شادي شاهالي

ڪافي نمبر ١٧

ٿل:- آيو نظر اسالکي ماهي هر جاء ديدار تنهنجو

١- محبوب ذنم مهتابي آنجا خولي امين بيخوابي
سوڻ عاشق مست خرابي
چمڪار خمار تنهنجو

٢- خوشبوء ڏنم بوستانا ڏيوان لالا نعمانا
ٽن ڪي بلبل خوش داستاري
ڇٽڪار بهار تنهنجو

٣- دين ڏنم راهه رامي اکين ڪفر ڏنم اسلامي
پردي پسڻ ۾ پساڪ حرامي
واهه واهه اختيار تنهنجو

٤- الهي حيرت ۾ هوشياري رهي قادر بخش قراري
اها عين عنايت ساري
ٿورو هزار تنهنجو

ڪافي نمبر ١٨

ٿل:- جتن ڪنديس جتن ڪان آءٌ ته جبل ۾ جاڳي

١- ڪرها ڪيچ ڏٺين جا ڪهون وائي واڳي

٢- ووڙي لهندس هوت کي ڀنڀي ڀنڀل کي ساڳي

٣- سامهون ڪاڻ سفر ۾ ٿي جوڳڻ ٻيراڳي

٤- قادر بخش هوتگار لون ڪن گورا ٿي پاڳي

ڪافي نمبر ١٩

ٿل:- هن دل جاتو جهڪي جاتو
دين ڪفر ۾ سچ سڃاتو

١- مسجد ميخاني ماهي ملو ليکن نماز نه مسجد ناتو

٢- وات وصل جي محض گمراهي ڪمن هدايت جاتون جاتو

٣- فرق ڪاهي ڪون راز الهي ٻرت وارن کي اهو ٻارالو

٤- قادر بخش پرهه بي خودئي ۽ ڪل بوي لڌي قراڻ ڪاتو

ڪافي نمبر ٢٠

ٿل :- هوت هولگاريون هو ٿا وڃن ڙي
جهجل ڪمن جهليو

١- ساهه نه مهنجو سادڪ سان لا
ويندو روهه راهيو

٢- هن نه ڪمني کي ڪاهه م لا
ڀنهل ڪون ڪمن ڀانيو

٣- ڀيڙون مان ڀمڪ ڀيور ٻر لا
سور نه ڪنهن سان سليو

٤- قادربخش ڇني ڪانڌي ڪان لا
جوءِ جو جيءَ جليو

ڪافي نمبر ٢١

ٿل :- زوري زلف وارو دام وجهي ڪُل ڪئي غلام

١- تنهنجي حسن جي هڪ موج ماري ملڪ ڪري موج
رکي ايئن مٿي اوج
آهر جا تنهن جو حڪام

٢- هڪڙي ديد جي ديدار گهايا گهوٽ لک هزار
عاشقن نه ڪيو انڪار
سڻائون صبر جي صمصام

٣- ڏسي جلوو جوڙ جمال رهان ناز منجهه نهال
جڏي ڪندين ڪرم ڪمال
ڪندس شادي صبح شام

٤- مهر پيرپا محب ملسو رمز تنهن جي رحم للو
بعا تنهن جي ڪوله باو
قادر بخش کي ڏنهون قيام

ڪافي نمبر ٢٢

ٿل:- هن دم هي دم يار ٻولي

١- مئي ميخاني ساقي مان هان هوش نهي خمار ٻولي

٢- لوح قلم ڪلي وحدت مان هان
محب نبي ص غمخوار ٻولي

٣- عشق حسن ايمان ٻي مان هان
اچي احمد اظهار ٻولي

٤- قادربخش ناهين ٻاهون ٻي جو
ساڳي صفا سردار ٻولي

ڪافي نمبر ٢٣

ٿل:- سڪ سهڻي ڪـي سوز
سخت سيرن ۾ لهرين لڳايو

١- ٻوڙا ٻيٺ چاريءَ ريءَ چاري
ٻر ڏون ٻر ٻلا چهر نه ڇهري
را لهون ڏسي نه ئي رو ل
نا ر ۾ تا ر ڪي ڏر ڙ جو سعيو

٢- من ۾ خيال وصال ميهر جو
ترس ٽيلاهون ڪري نه ڪيهر جو
رال جي سال فيرور
ڊر تهين ڪي ڪو نظر نه آيو

٣- سا ئير هار ٻڪار توا ري
سا ٻير سا ئير سهڻي سنيا ري
ازلي تيس آمو ا
جوه مرون ڪون، تڏي جهد وڌايو ل

۴- قادر بخش نہ عاشق اڙڪا
ڪاهي ڪني ٻئي ڪنين ڪڙڪا
ساهڙ ساهہ هنور
مٺڻ جو مرڻ تيو منجهہ سير سجاڻو

ڪافي نمبر ٢۴

ٿل:- دنيا جي دم حمالي سالڪ ڇڏي ڏي سانگو
حق جي لون ڪر لمالي ماهيان تي نہ مانگو

١- مٺهڻون ڪمي ڪمايون وڃي پلو تو پايون
صائم ٺڪي صلاتي دل جو نہ ڪر تون دانگو

٢- ڪل لسان اشارو وجود وسارو
فنا تي چپ چپاتي هامل هڪاري بانگو

٣- موجان بحر جون ماڻي قولو قسي تي پاٽي
صفتان ڇڏي تي ذاتي لسمت ڇڏي تي نانگو

۴- قادر بخش فہم ناڻي هرجا هڪ سڃاڻي
وحدت جني سڃاتي ڪثرت لنگهي ويا لانگهو

ڪافي نمبر ٢۵

ٿل:- آھ عاشق بحر پري ڪر سودو سر ديدار جو

١- وات اٿهي ۾ وس نہ عامن
عهد سڌائي شاه وڪامن
دل ۾ تسليم ذري
ڪن سير ٻرھ بازار جو

٢- گونگو ٻوڙو ٿاتو ٿي تون
چئو نہ کهين کي چپاتو ٿي تون
من لاز جي اظر ڪري
لذي راز ٻمس رخسار جو

٣- شرط وصال ۾ سر آ سڀاڙن
پاڻ وساري ڪمن ڀڄارن
جو آهي سو عشق اري
ٿيو مٿو محبت دلدار ۾

٤- قادربخش ڏي هڪ دل هڪ ڪي
ليهه لاڳاپي جي سونهائي سڪ جي
ڪري لقاءِ جي ڀال پري
ٿي ڏمن ڀيمي يار جو

ڪافي نمبر ٣٦

ٿل:- موڪالي جام پڙي پت پيءُ لون شوق شراب ڪون

١- ڪوڙا پيچي وٺهه اڳتون ڪرُ جي
ڏيند سيمي ۾ دم ٻيد گهرجي
اول اسم ڪسي پسري
ٿوه جاڳي غفلت خواب ڪون

٢- معرفت جي مڪتب وٺهي
ڪر مطالع ڀاڻ ۾ ٿهي،
قلب ڪتاب ڪري
پڙهه لون پي خودي جي باب ڪون

٣- ڪر لماشو اڏي ارشاد جو
حسن حاڪم ۽ عشق جلاد جو
ڏڪڻ ڪلهن ڪون ڏري
لنگهه مرڄ جمعڙ جي حساب ڪون

٤- قادربخش مراد منصوري
جهڪو ماڻي ڏيڻي سر سوري
سو مرد وڙي ڏ مري
چتو منصر ٿيڊ عذاب ڪون

ڪافي نمبر ٢٧

ٿل:- اڄن عشاقن تي خوديءَ جي ڪانئڻ ڪان
بيرنگ برهه جون باهيون

١- خاص خليل الله جان آڳهه انهن جي ۾ وو مولا
ٻانڪا ماڻن ٻا شاهيون

٢- ٻا سوهڻنگ جان ڌ موڙن مطلب انهن ڪون وو مولا
سمنو اڄن ساهيون ساهيون

٣- سامر منصوريءَ ۾ ٻهڻا ٿا ٻولن وو مولا
توڙي سهن سر واهيون

٤- ڏڪ سک پهڻجا اوي ٻاڳ تو ٻولي وو مولا
چئي قادر بخش اسين لاهيون

ڪافي نمبر ٢٨

ٿل:- اکن اوکو اڙاڻو آ ٻڌا سرچي ناهين ٻازي

١- امالڪ اوچتي ڪاهيون
گهائن لڪ گهوٽ سر واهيون
سورهه سر ڏاڍين ساهيون
سهڻ شمشير شهرازي

٢- غازي گڏ تي صفان جوڙن
ڪامان ليمان سر ڪوڙن
ماڇهي منهن ڪيڏڪي موڙن
نڪا ميدان ۾ تازي

٣- موڪا سرمست ماتم ۾
عرق سارا وتن غم ۾
روئن رت زار دم دم ۾
ڏيندا رب ساڻ همرازي

٤- صوفي دل صاف ڪي صورت
نظر محبوب جي حيرت
ڏيکو قادر بخش ڪي عبرت
فلڪ سر سير پرواز ي

ڪافي نمبر ٢٩

ٿل:- گهوٽ گهايو تي وجهي تکي تيغ ابرو ڪمان تو
زلف جي زنجير ۾ ڪيا دانشمند ديوان تو

١- منصور جهڙي مرد کي ڪيو سر سوري نشان تو
منجهه ڪفر جي آلو ڪيي اسلام مون صنعان تو

١- تصوير آدم جي منجهون تجلي حسن اسمران تو
خاص خون ريزي مصر پيدا ڪر ٿو ڪنعان تو

١- ازلي ڪهي موسيٰ ٿيو ڪنهن لن تراني فرمان تو
خصم کون سر خليل آتش بڻائي بوستان تو

١- گولو گدا سائل سدا درگاهه عالي سلطان تو
ڪر سمگار ما ساجن قادر بخش سر قربان تو

ڪافي نمبر ٣٠

ٿل:- لاغرض سان دلڙي اڙي سڪ صبر آرام ويو

١- ڏک ڏورانا ڏيهه ڏاڍين کي
ڪم نه بيڪس جو وري ڏٺي محبت ويو ماري
ٿڙس هالي آءٌ چري
ڏيئي ڏکيءَ کي ماتم ويو

٢- سرتيون ڏيو ٿيون ڏوهه مٿيءَ کي
دلبر ڪري ويو دلڙي چري
داهين مناسب يار کون دور رهڻ هڪ گهڙي
ڪوڙو ڪري ٿو انجام ويو

٣- ناز دلبر جو ناز وانگر جيءَ جان جهرو ويو چري
بيوس مرض بيهوش ڪئي
سانول لهندو سار ڙي
جوشڻ بهاري جام ويـو

٤- قادر بخش قربان ڪئي ڪٽي سانول تون
سڪندي سري
جهٽ پٽ قتي قتڙن وڏو
چڪندي نه چورئـم چــڙي
دلبر وجهي دم دام ويـو

ڪافي نمبر ٣١

ٿل :- سرتيون آيم سر بار بار سور سانول جا وري وري

١- ڏک ڏوراڳ ڀم ڏيهڙا راتيان روئـــڻ رت زار زار
جهرو وهي جر جوش ڪون دلڙي قتي ڪوم قــار قار
ڀم ڏکن ڪـــون ڪِهِ ڀري

٢- ڏوري ڏکن جون ڳالهڙيون ڪهي ميدان چئي وار وار
آه ادا قاصد الله لڳـــ وڃ ڍولن جي ڀــــار ڀـــار
جي چولن چت مان چري

٣- مون پايان سڪ ساهه کي تمندو سوڙ ڪمڻ ڪار ڪار
هي هي ڪيئن هتڙا ڪٽان لهي مـــن سار سار
ڏڏ ويندس جهڙي مري مري

٤- قادربخش سربحر باري بــرهه جو پـريو تار تـار
غرق مردن جو فــرق آ دوه عام کي آهي ڌار ڌار
لرت وبا تک تار مان ٽري

ڪافي نمبر ٣٢

ٿلهه:- هر جا ماهي مقصود ڀولي

١- مسجد مندر تيرٿ تڪين منهن لڪائي معبود ڀولي

٢- عدم عالم ۾ ظاهر باطن جان جسم موجود ڀولي

٣- يار جون رمزان راز عجائب مرڪي مرڪي محمود ڀولي

٤- قادر بخش ۾ قادر ويٺي شاهد ٿي مشهود ڀولي

ڪافي نمبر ٣٣

ٿلهه:- عمر اجائي وئي هاڻ رات لڌو تم خواب

١- واريل آسمان ور جي ڪر ڏ تڪايون تاب

٢- مارون مير و ڏ آڇ آئون الله ڏنو تم آب

٣- ساڙي وجهان تنهنجا سومرا قيما ڪوڙيون ڪباب

٤- قادر بخش ملهير ڪئي سا ڏوڻ ڪيو سراب

ڪافي نمبر ٣٤

ٿلهه:- جتن لئي ويندس جبل ۾ جاڳي
ٻيهل ٻانهنجو ٻاچي اهندس ساڳي

١- ڏيهر وئي ور ڏونگر ويڙا
هوت هوڳاري ٻري وڃي ٻيڙا
ڪيچ وريا ڪري ڪرها واڳي

٢- ٻيلي ۾ اسا حق سنتي اجاڳي
ڪين پڏي هيم وڃڻ جي واڳي
ور سان وڃان هي جهڪر جاڳي

٣- پاڻ تنهنجي پيار وچن جي
ويندي سان ڏي آهيان جن جي
لوح لکي ڪٿي هان ٻر ۾ ٻيرا ڳي

٤- قادر بخش سچ سمهڻ آ ساڙو
جاڻ وارن ڪان جهڙي ۽ جهاڙو
سالڪي سڄڻ جي ٿي سرت سڃاڳي

ڪافي نمبر ٣٥

ٿل:- هڪ ديد سان دلڙي لٽي
سرمون سنگار پائين ڏاڍن ڇو؟

١- جا ڪون جالب مان تو سان لڏو لائي
خيال تنهنجي جي ختم نه ڪائي
گهڙي ڪلين گهڙي بي پرواهي
سچ چؤ سڄڻ هت آئين لون ڇو؟

٢- دلدار لٽڻ جا لهر لکيرا
سهڻي نگهائي جڳن جا جهيرا
ڪڏا ڪسوڙي ڪرين عاشق ڪيرا
اهڙي ڪار ڪهڻ جي ڪمائين لون ڇو؟

٣- زلفان چوڙي رخ رمز هٽي وئين
ڪلندي ڪلندي دلڙي ڪٽي وئين
جيئن ڪٽي وئين تيئن وٽي وئين
وجهي دام نڪل ۾ ڦاسائي لون ڇو؟

٤- قادربخش سان راضي رهه تون
ڳالهه وصال جي سالول سهه تون
مرت وارن کي ڏس ايهو بهه تون
سوا اهڙي سان سمائين لون ڇو؟

ڪافي نمبر ٣٦

ٿل:- يار مرايو يار مرايو جوڳن ڦاڙي جيب

١- جمال خوديءَ جا خام خطائون
فڪر فنا جا فتني ڪمائون
لائق پڌي لاريب

٢- راتيان ڏيهان رت تا روئن
طمع ڪون طالب هٿ تا ڌوئن
وحدت لن واسيب

٣- سالڪ سر ڏيئي سوري سٽيا
هوش ڇڏي بيهوش ٿي هٽيا
صادقن ڪي آ عيب

٤- ڪشف ڪرامت مارڪ ڪافي
ماري مدائح خلق جهالي
قادر بخش آ قريب

ڪافي نمبر ٣٧

ٿل:- ساهه ساري لن سانوڻ ڪي
جوڳيڙوا جڙ لايون ويا هلي

١- پيسا ن پهلون هيٺ هٽس ۾
محبت مرليون وڄايون ويا هلي

٢- لنبا طمق ڪچڪول ڪڇن ۾
ڪٿون ڪمرن ڪمايون ويا هلي

٣- ناٿ جي لالي ڳهڻن ۾ ڳهوران
گهر گهر ۾ بير گهمايون ويا هلي

٤- چست چالاڪ چيلا ڪيڻ لائي
مرلون تنڪي ڀڄايو ويا هلي

٥- مٺڪا پچي، ڳل مٺڪا ٻائي
ناڳا ڏس لوڏيون ويا هلي

٦- سوڍون سمريون ساڄهر سوري
راڄ سان رام رلجهايون ويا هلي

٧- قادر بخش سان قرب ڪمايون
سارو سمر سمجهايون ويا هلي

ڪافي نمبر ٣٨

ٿل:- ڏي ڪاڳا خم اٿين خبر سان
توکي يار ڏلي ڇا ورندي
دلبر دل سان ايها ڳالهه ٻڌي
يا ڪيائين گوش گذردي

٢- سل حقيقت ساري ماسان
متان رهان وسردي وسردي

٣- دلبر دوست اسي دردي ڇا ڇنو
منجهه حق ٻردي وردي

٤- خرش ڏاڙي ڪنهن خيال چڱي ۾
عيد ڪري آزردي

٥- سارو ڏينهن لهاري اسودي
ذوق ۾ تسي همس ٻردي

٦- ساهه سچ ۾ نگاهه هٿي تو ۾
جندڙي رهي ٿي جهردي

٧- قادر بخش چيائين صبر ڪر
ليڪن واري لا مردي

٨- چاڙ نه آيس جلي تو وت هڪر
ٻاس نه ڪر ٻسي مردي

ڪافي نمبر ٣٩

ٿل :- وڃي ڪانگا ٿون چئو منهنجي يار کي
اڄ موڪل ملڻ جـــي آئي

١- سگهڙو وڃ تـون يار ـ ڇڻ ڏي
سڪيو هوندين تــون سدائي

٢- مهت سان مرت آون ملڻ منائي
ورڪ اڄـــي ڏي واڌائي

٣- ڳالهه الهمن جي ڳتي ڳـــاري
چاڪـــون ڪري وڻمن جدائي

٤- سر نوائيندس ڳاري پـائيندس
معاف ڪرايـــان منڌائي

٥- جن لوڪون ماکي جالي جدا ڪيو
پـــولـه ن قهر خدائـــي

٦- ويڙهو تـــن جـو ويـــران ڏسان
شل ويندن جڳـون وائي

٧- قادر بخش کي ساري عمر ۾
سڪ سهي تـــو سمائي

٨- دير نہ لاڳ ج سنگ منـي، ڪر
ســب ملڻ جـــي ڪائي

ڪافي نمبر ٤٠

ٿل :- تخت هزاري جـــو شاه آ
راي رن راڃهو سان نہ جهڙ لـون

١- سانگي ڪهي هت آيو اسان وٽ
خـــا ص حسن داڪواه آ

ڦرجي وڃي شل چڏي ڦڪڙي
ڦتيل لهمن سان نہ ڦيڙ ڏڙن

۲- محبت رکيءَ چاري ميڻهون اساڻجو

ٻيهر ٻـڙ جـي ٻـاهر آ

لانگ ڏنگهي شل ننهن وارن سان

لانگهي ٿي نه لڪيڙ ٽسون

۳- ماءُ منهن ڪاري ٿيون چوڏهين ٿي

سيڻي سيالن جو ساهه آ

ٻاڙ ٻنيندهه ٻـر چاهه آهن کي

مار ٻوئي ڪر ٻيڙ تون

۴- قادربخش چئي سر رانجهن جي

شاهنشاهي ڪلاهه آ

ٻار ٻوين وٽ ٻچرو هي ٿي

سڪرن جي ٻـو سيڻگهڙ آءُون

ڪافي نمبر ۴۱

ٿل:- هير رانجهو جي گهر آئي

ٻئي ڪيڙي جـي منهن چائي

۱- ماءُ ٿيون ڏي هير ڪـي هر هر

سيالن اڳتر ن روئي گهر گهر

هي هير جو حال آ ماءُ ئي

۲- ڪامي رن رانجهو کي ڏسندي

سواب وجهي سـڙي هير سان هسندي

ڪٽي ڏڪندي ڏانگ اجائي

۳- هير رانجهو جو ازلون ٻـر ٽو

ڪيڙي جي گهر ما ٿم مر ٽو

لهندي لالو لکيل هر ڪائي

۶- قادر بخش هيو امر الاهي
رانجهن همر ڪي ملمو ماهي
ڏس خلق جي خام خطائي

ڪافي نمبر ۴۲

ٽل:- سهڻي ريءَ سيڻاهه جي لکوءِ لحظي لاڙ ٽري

۱- ياهون هميو ياهر ٿوي گهڙي گهاڙي ته گهمر گهري
۲- سڪ سڃي مهار جي همس ڦمري حڪمن ڦري
۳- ڪڙڪي ڪمن ڪاهيو وچي هٿي ڙال ڪي ڏري
۴- ڏيڻهن اڳيون ساري لدي آهي قادر بخش ڪري

ڪافي نمبر ۴۳

ٽل:- اصل آهه غير نه ڪوئي جي ٿون ڪرين اعتبار

۱- الهه ڪري وڃ قيدون لڪري
دوئي ڪي ڪري گرگار

۲- ابط ۾ باط سمائي ڏس آسون
آهسي الله اظهار

۳- دو لسمت جو ڀري ڪر ٿون
ساري ڪون سمسار

۴- قادر بخش وجود وسارج
شرڪت لاهه شمار

ڪافي نمبر ۴۴

ٽل:- آئي مند بهار باغ جي اچ سهڻ ڪمو سينگار خوش

۱- زلف عنبر لعل لبين هتڙا حنائي
ابرو سيف سبز خوش ۽ چشم ڪجلدار خوش

٢- چمڪن سر چنبيل تي چند چنبا چست وڏا
چوگان ۾ چنب چمڪندو هيو چرخ سان چوڏار خوش

٣- محبوب مستي ۾ آيو ڪيون لهڙ خماري
مشتاق مارينڊو ولي ديدار جا بيمار خوش

٤- نهري نار گمار سان آيو قادر بخش جي ڪولهه
گلزار گهر گهتي ٿيو خوش شهر ۽ بازار خوش

ڪافي نمبر ٤٥

ٿل :- مري محبت ۾ مشتاق لسو
ڏي ڏکڙ سلام سچڙ ڪي

١- ڪڙن پرين ڪر ڳجهڙيون ڳالهيون
ڇو چوري تمام سچڙ ڪي

٢- لڪي وڃ لسون لمز مڇهارون
ڪر بيش پيغام سچڙ ڪي

٣- اصل رڳن جي سڌ بند سارا
مهمالي عام سچڙ ڪي

٤- قادر بخش بهار دلڙي
ڏسي گل گلفام سچڙ ڪي

ڪافي نمبر ٤٦

ٿل :- رمز رسڻ جي رمت جون
پرهه پڙهايون پالمون پاليون

١- سالڪ سل نه ليون راز اندر جو
تروڙي ڪمند ڪين ڪالمون ڪاليون

٢- هرهڪ در لي گهوٽ گهلي ٻ
يار چوري ماتيون جهاتيون جهاتيون

٣- جزي ڪلي ڪل اظر ۾ آئي
عرض جوهر سيني ڏاڍيون ڏاڍيون

٤- قادر بخش ڪي قادر بخشيون
ڏک وڃائي ڏاڍيون ڏاڍيون

ڪافي نمبر ٤٧

ٽل :- لعهنجي دام زلف جي زنجير اسان
ٿيا سي قابو قيد اسير اسان

١- لوڪان ليڪن جون ٻڌليون ٻيهن
سوين چاڪن دلڙي چير اسان

٢- درد لعهنجي دم دم رووان
وهي لڳي لت لت تير اسان

٣- محب ڏسي لعهنجي بي پرواهي
ديوان رهون دلگير اسان

٤- قادربخش چئي بخش مل آون
جيڪا هٿون تقصير اسان

ڪافي نمبر ٤٨

ٽل :- لين ڪالڳا ليا هو اسان
ڪڏي ايندين مرهن مهر ڀري ڀري

١- آيون مدان مولي آئين نه ماهي
چاڪون ڪري وئين بي پرواهي
اکڙيون ابر جان ڪن وسان
ڏوق لعهنجي منهن ڏري ڏري

٢- ساعت ساعت لوڪي ساريان
غم ۾ وڃي راتيون گذاريان
ڏيهن جون واٽان ٿيٺي ڏسان
ساهه نه گهڙي هڪ سري سري

٣- درد ۾ دلڙي ڦٽي ٿي ڦارون
اور اندر ۾ ڏي اجهڪارون
سوز تنهنجي سور ٻسان
آندو عشق منجهه اري اري

٤- سنگ سڄڻ سان گهڙو ساهيان
پاڻهن پنڙي پاڻهن آهيان
بار هزار ٻسن وري هسان
جڏي قادربخش ڪرم ڪري ڪري

ڪافي نمبر ٤٩

ٿل:- تنهنجي ناز نيڻن ڏوايا هون
پالهن پنڌڙا حاضر آيا هون

١- ابرو تنهنجا سيف ايرانی
منجهان گهج گهرائی گهايا هون

٢- مژگان تنهنجون نيزا مارن
سيني سرس سنگيم سنگايا هون

٣- سرخ رخسار لبن سر اعلي
لن جي ناگهه تپش سان تايا هون

٤- قادربخش اها مام نروڙي
چڙ برهه وارا لوڪي نسايا هون

ڪافي نمبر ٥٠

ٽل:- ڏسي ناز تنهنجو سر لوائيندس
ڳـل ٻڌي ڳـاري پائيندس

١- جي تون ايندين هيڪر مان وٽ
چـوڙ ساهه لٿون ٻـائيندس

٢- وڪ وڪ تي سر سؤ لڳين گهوريان
ڪٽي خاڪ قدم لڳين لاهيندس

٣- گهوٽ تون گهرجين جڳ ساري ۾
ورڪ پٽي ڏي ڪين واجهائيندس

٤- قادربخش ڇڏي شادي وصل جا
نت شاهي طبل وڄائيندس

ڪافي نمبر ٥١

ٽل:- ڪاڙيا هن ڪي ڪي وحدت جا وڻجار

١- خاڪي ڪاڪل الفون اڱ تي
سامـي سڏائن گيڙو رنگ تي
لم لم ليڙي لـار

٢- ٻـوتيون ٻني ٿيهه ٻـڌرا آهن
سيني اندر سر مستور سڏائن
هردم ٿي هوشيار

٣- رمـزان رلط جون نفس نمـائي
سالڪ ڪـارڪ تاب تـوائي
سمجهن سي سمار

٤- قادر بخش قضا ۾ قـاضي
رهن هميشان روح ۾ راضي
اهڙا انهن اطوار

ڪافي نمبر ٥٢

ٽل :- ساميڙ ۾ سڄاڻي ليڪن ڪيا نروار

١- عشق ۾ عيش وساري ويٺا
غم ۾ غواص ٿي ٻـڙهي ويٺا
روئن زارون زار

٢- سوز الدر ۽ ڪٺهن سان سارن
ڪڏندي ڪسڻ کي ويچارا وارن
سوري چڙهي سردار

٣- ڪاڻ تماشي جوڳي جڳ ۾
ٽڙن ٺمر ٿـي رات ڏار ڪـم
ڳوٺ ڳلي بازار

٤- قادربخش ويا ڪوٺ آئي ڪاهه
گر ڪي ڏاڏون سڪون سر ساهي
گوڏا ٻڌي گرنار

ڪافي نمبر ٥٣

ٽل :- منهن محمد جو مظهر ذاتي
نور الاهي نـروار ڏٺـو مان

١- شهنشاهه جـو شعاع ڏسـي ٿيا
شمس قمر منجهه پردي ظلماتي
عرش تـو ڙي اپ روشـن
رخ ڪما دوزخ چمن چمڪار ڏٺـو مان

٢- ذاتي مڪاني جي مسجد ۾ ڏيکي
ناظ اچي نـوشاڪ صفا لـسي
ٻڌت ٻـريو سر تخت سلطاني
قاتل جنگي ڪفار ڏٺو مـان

٣- عشق عنايت ڪئي هي هدايت
صورت شيد جي مان سڃاتي
حسن ني مثلي حق يقين سان
عالم ۾ اظهار ڏنو مسان

٤- قادر بخش تي ڪرم ڪيائين
ساڻ ادبسان ليڪي نظر آئي
مست ڪيا في الرسول محبت
گولي ڪي گم گار ڏنو مان

ڪافي نمبر ٥٤

ٿل :- درد واري دل کي ناهي ڏوهه ثواب
ناهين ڏوهه ثواب اعليٰ عشق آ ٻاڻ عذاب

١- العشق نار الله آ سڙي ڪوئلا ٿئي نه ڪباب

٢- جن رتي ناهين ليکهن جي تن ڪارا ڪيا نه ڪتاب

٣- مستن ناهين ممار ڪا ڇا ڇاڻن سوال جواب

٤- نين انجوئن ٻانو ريا آهي تمز تکو تن تاب

٥- قلندر قادر بخش ڪون لائنا سيئي حق حساب

ڪافي نمبر ٥٥

ٿل :- آهي مشڪل ريجهائڻ رب
سواءِ سر ڏيڻ ناهين ڪب

١- ڪر نه ايندي ڪيترا ٻنا ليکهن للهب

٢- ساوا ٻهري ڀنو ٿيو طمع جو طالب

٣- آهي ناهن ليکهن ري ساڙو ايمان سلب

٤- عشق ٻنا اوهر نه ٿيئي قادر بخش قلب

ڪافي نمبر ۵٦

ٽل:- دم ۾ دل کي قيد ڪيو زلف پيچ پيچ تاب

۱- مار سيهه سر دراز مشڪ ۽ عنبر بي نياز
ڏور ڏنگڻ ۾ شتاب

۲- آتش لعل لب رخسار ساهه سڙن سو هزار
ٻاهه ٻرهه جو عذاب

۳- سيف سانگ مانگ وهي تيز تکي تيرڪ کهي
چا چتي شمع شاب

۴- ليڪن دل لوار ڪٺن هيٺي قادر بخش هٺي
ناز ٻچن تا عتاب

ڪافي نمبر ۵۷

ٽل:- مرڪي مرڪي منهن آ تو ٻائين
لاڙ پريا چو نقاب

۱- محب ماڻهن سان چو تو ماريان
دوست کي دشمن جان تو ڀانئين
عاشق کاڻ عذاب

۲- جهڪا سنهڻي ست صحيح ڪم ساري
مرڪ [illegible] جي جا تو پٺاري
حسرت دارو حجاب

۳- جان جيانو جسم ۾ لون آن
رمز شراڻي اسم ۾ لون آن
حرف هڪو هر باب

۴- قادر بخش ڪيئن ڳالهه چيائي
پٽي کي خدا رڇ خمر نه ڪائي
جوان ڏيندو ڪو جواب

ڪافي نمبر ٥٨

ٽل:- عشق شهنشاهه ميدان ۾ آيو
علم عقل سان مان ڪيئون

١- عشق عقل جي لڳي اسڙائي
تنهن اچي نمان ڪيئون

٢- سر ڏيئي سوره سوري چڙهيا
ملن موڙي منهن مان ڪيئون

٣- برهه جي باهه ۾ ٻاري ڪن ٻالڪا
ڪامن امن ايمان ڪيئون

٤- ماهي محبت ۾ منهن موڙڻ ڪان
قادر بخش قرآن ڪيئون

ڪافي نمبر ٥٩

ٽل:- منهنجو ٻيهل ساڻ ونئي ويا
اڄ جمڏيون آيم جت

١- روئندي رلندن آئي ماڻي اٺي وهايان رت

٢- سرليون هلي مولسان ڪاڏ ڪا
اوهين سارئو ٻهنجو ست

٣- جاڳين چوڏ جتن ڪان هاڻي وي وي ڪندي وت

٤- قادر بخش قربان ٿي لڌهن هوس ڏيندو اهي هت

ڪافي نمبر ٦٠

ٽل:- بحر حقيقت موج ۾ آيو هرجا هستي حباب اٿيا

١- سير صورت مون ناز نمونا روشن منهن مهتاب اٿيا

۲- علم عميق جي حوض ڪيو خزان
علم عقل جا ارباب اٿيا

۳- جوش جمالي لهرون لوڏي
عاشق شور شراب اٿيا

۴- ويرون ون ون رنگارنگي
ماڻڪ موتي ناياب اٿيا

۵- ٻهل ٻاغي ڪيو هر جا ٻهارو
سرو سمن گل گلاب اٿيا

۶- ڪن ٺڪون جي ڪن ڪيو ڪڙڪو
طبلا طنبور رباب اٿيا

۷- ميريون اڇيون چوليون ڇڏ ڪري
لکيون ڪف مون ثواب گناهه اٿيا

۸- قادربخش ٻيو ڪڙڪو ڪن ۾
هستي وارا جواب اٿيا

ڪافي نمبر ٦١

ٿل:- جڏهون جاڳس ڪمن ڪي
منهنجو ٻهڪل لياسون رات

۱- ناحق لنگ ڇڏي ويا هيا ڪمندا ڪمذات

۲- ساري رات سٿي وئي ٻرين لبان ٻرپات

۳- ڦگهن روئن قاداحتيي هين وائسي اها وات

۴- ڪهڙي قادربخش ڇڏي آڇي سولي ڪجو سڪرات

ڪافي نمبر ٦٢

ٿل:- عشق اڙائگي گهايون
سر سيٺي گهر گهٽيون گهٽيون

١- زور زنجير زلفن وارا
دوست وڏا ڳل ڳچيون ڳچيون

٢- يار پيارم مٺي منهن لائين
وارا ڪري وري ولئون ولئون

٣- اکڙن ازوري ڪا رمز رلائي
هٿڪڙ سان ڪين هٿيون هٿيون

٤- قادر بخش ڏي ڪرم ڪري آءُ
صدب وڃو منهن نا مٺيون مٺيون

ڪافي نمبر ٦٣

ٿل:- ناز پيارا ڏس ناز منهنجو
تنهنجي نيڻ نظر جو ڪيئن تو ماري

١- يار ننڍي لاءِ لايئي ياري
دلڙي ڪٽي ويئين بي اختياري
نوع الائي ڪنهين چا هيڪاري
نهر پرين پر آغاز تو ماري

٢- نيڻ سچڙ تنهنجا پور خيالي
مست مٿون گل سرخ جمالي
وڃي وري چو چڏن تا وصالي
جهڙي جهرڪن جان شهمار تو ماري

٣- ناهين خبر توکي پنهنجي حسن جي
ڪيئن کل لهندين تون منهنجي بدن جي

چمن جا جاڳي چالڊان چمن جي
بلبل گل جو ڳماز ٿـو ماري

۴- قادر بخش کي ڪين وساريو
ناز پريا ڪيئون لعل لهاريو
جيڪو نه سهڻو سو ڳڻتن ڳاريو
تن عاشقن جو آواز ٿـو ماري

ڪافي نمبر ٦۴

ٹل:- بادل برسي سرڪاهاري ساجن سمڙيون لايون ري

۱- اولت الڪ ريءَ واهه وهايا جهوليون جهولڻون آيون ري
ڪٽڪن ڪنڌڙيون لهرين اڙهنديون چمڪيون چاهڪ
چالهڻون ري

۲- گل گلشن گلزاريون گليون هر جا رونق رايـون ري
سکڻي مرڪي ڳم ڳجهي آئي ڦـوڳـ، قلمون ڳلپايون ري

۳- بادل بجلي برسي بهـاري شاهي شوق وساريون ري
موت متر مگــ مـوڪان تيڙيـون محمت مـور جون
ساريون ري

۴- سارنگ ساز وڄايـا سر سنگ ويـڙهيون اڻ وس
واريون ري
مردن مرڪي معاف ڪرايون قادربخش ڪمايون ري

ڪافي نمبر ٦٥

ٹل:- هر مظهر منهن هڪ ماهي آهي عالم عين الاهي

۱- جاڏي ڪـاڏي جلوو جانـي
هيٺ مٿي ساري جڳـ سمرالي
هر شان ۾ شاه جي شاهي

٢- ہر جهڙ ھیل الهیء جــو ھسارو
جسم جلائمن ۽ صحيح ڪرين سارو
چڪي لاجي سر سر واهي

٣- واحــد سمجھ، وجــود وساري
محبو محبوب ۾ ممن ڪي ماري
ڪر ھــاسي دم دلخواهي

٤- قادر بخش ۽ نقش انشالـــي
الی بلبــل گــل داستـــاني
هر سرخ سفيد سياهي

ڪافي نمبر ٦٦

ٿل :- لت ڪوت ۾ ٻ، گهر ۾ ادر وسي
جاني، محب مقهدو منظور وســـي

١- حسن حقيقي ڪــوت ۾ آيــو
رمز ربا ني جو جاٿلي راٿو
ڳــرت ڳلي ٻــازار ۾ ڳــايو
ساری شهر "شادی" معمور وسي

٢- جوم شڪر ڪيو سي شــاد رهن
سي دوست عاشق جا آباد رهن
سي قهر قيامت کون آزاد رهن
تن آي رحمت روز ضرور وسي

٣- ٻرهہ جي بات جي جنکي نہ پائي
رليا وينا ھمهجي رالـد وڃائي
وٽيج دوزخ جــو ولـــل ويهائي
تن تي قهر قادر جو ڪلور وسي

۴- عبدالقادر محبوب رباني
لقب ۾ ڏني آٽي ليمهن لعالي
گوث بغداد جا ڏسج نوراني
جاتي قادر بخش منصور وسي

ڪافي نمبر ٦٧

ٿل :- عشق سندي ميدان ۾
ڪوبا اچن ڪڏي ڪاهيون

١- برهه جون فوجان موجان ياري لاميان ڪنيون نيشان
سوره ڏيئن سر ساهيون

٢- ٻرچون پالا ليمهن نوائي گهائي گدا سلطان
سالڪا سڌي سر واهيون

٣- تاج فرنگي تخت ايراني ٻهلي فهر و يسران
شوق ڪري ڪم شاهيون

۴- هي سر صدقي يار سچڻ تون قادر بخش قربان
آهي قسم تاهر لاهيون

ڪافي نمبر ٦٨

ٿل :- هي هي هوت ٻهل کان اديون اندر ۾ ارمان

١- جوگڻ ٿي نه جٿن کان مان وڙيندس ويران

٢- ڏير ڏني ور وات ٿيا ٻره مدهندي ڪياٿون کان

٣- ڪاهي ويندس ڪيچ ٿي بنا سمر ؟ سامان

۴- قادر بخش قربان ٿي تـڏي محب ملئي مان

ڪافي نمبر ٦٩

ٽل:- رڱ ۾ رڱڻ جي تي آهيو
هي چون نشاني نشان

۱- سپهه ساري نوي سڀ جان سمورو آهيو
صدين صوفين جي سلطان

۲- صورت اوائلي دري پول پلايا سڏڙيا
حڪمت ڪيا سڀ حيران

۳- رنگ هي رنگي نوي واڙ ۾ رنگ هئا
نظر عشاقن عيان

۴- قادر بخش نوي سير جو سارو سمق
سمجهو آ سيوستان

ڪافي نمبر ٧٠

ٽل:- سوره سمجهه ڏ مر جي ڪائي
عشق اڳيون آڙاهه

۱- آتش آب مٽي ڪي، سڙي آتش اڪي آتش ٻاڙي
ساجن سڀ جان منهن دل ماهه

۲- عاشق عين الله جو جاڻي اولا پولا سير سڃاڻي
هڪ ڪي ٻئو مر چئي گمراهه

۳- دڳ، آي دلها داب دلاسا ٻاسي ڪين ڪمائون ٻاسا
نظر هنان منظور گناهه

۴- قادر بخش سمورو سمجهو
ساڻ هڙڙي هورو سمجهو
ناهه زبان سلطه جو ساهه

ڪافي نمبر ٧١

ٿلهه:- ناز سهاڳ حسن سلطان ماري ملڪ دلين جا ماڻي

١- آدم ڪان وٺي اڄ ڏينهن تائين
مرد موچارو ڪنهن ڇڏيائين
آهيس نه ارمان اها اڻاٺو اڳتي ٽاڻي

٢- حسن حسين ڪي حسن ڪٺايو
يوسف سيف زليخا گهايو
صدها جان صدمان گهوٽ بلاول آهو گهاڻي

٣- عرش عظيم افلاڪ سڀئي
آهي ناري صبح چٽڀ پئي
حسن ڪيا حيران طور لهڻ جو تاب نه آئي

٤- جڏهن ڏينهن جلوو عام ڪيائين
گولو خاص غلام ڪيائين
قادر بخش قربان سائين سڀني جو سڪ سياڻي

ڪافي نمبر ٧٢

ٿلهه:- مير جدا ماڪي ماروئڙن کون
ورهه لڳي ويا واريون

١- وٺڙهي وڄ نه واڙهين ويندس
واڙهين سان واريون

٢- ٿـول وهاڻا تن نه سهاڻا
واهه وڇاڻا واريون

٣- آن اباڻي اطلس ٻالايان
ٻت ڪي ڪن ٻت واريون

٤- قادر بخش جو ملڪ مارن ڏي
والي واڳان واريون

ڪافي نمبر ٧٣

ٿل:- محل چڙهي مارئڙن ڏي نهاريان
سانگيئڙن کي ساريون

١- قيد قلعي ۾ عمر و عمر لئي
ڪمن ٻڌيون سي ڪڍواريون

٢- دم دم ماڪي ماروئڙن ڪان
مولجهه وهي لئي ماريون

٣- ٻڪا ٻمرون ٻالد ٻتاري
ٻت لئي ٻن ٻهواريون

٤- قادربخش سوشاڪان ٻهمي
ٻت ڪان ٻالمان ٻاريون

ڪافي نمبر ٧٤

ٿل:- ڪوهه ٻهوءِ ٿو ڪيچ
هڪ نه گهڙي هت گهاريان

١- ٿانءَ جهڙي لڪ لئي سڏجان
دعا گهرو جيڏيون ٿي ساٿ گڏجان
ٻهل سان مهڏجو آ ٻيچ
وسرن ٿان وا ڪي وساريان

٢- هتڙي هوت ٻنا ڪيئن رهندس
لعل لڪن ۾ ووڙي لهندس
محبت جو مٿي آ مچ
وڇوڙي هت ڪيئن واريان

٣- ٻمران ٻوندس ٻهل من ٻرچي
جنهن کون ٻنا گهڙي نه سرچي
لهڻهن ڪيو لسر ليچ گولي گڏ لئي گڏاريان

٤- قادر بخش وڃ ڪيچ ني ڪاهي
پرت اڳياهون پتر پسو چاهي
هاڙهي پٽ نہ هيچ هو تسا وڃن جي لهاريان

ڪافي نمبر ٧٥

ٽل:- سانگهڙن جي سار اديسون
وڃهي ڳڻتي تسي ڳچ ڳاريون

١- منهن مارن جو ڪهڻن ميٺي ڪمان
اهو مهر وڃي تو ماريون

٢- سور الله جو ڪنهن شان سليمان
دڙڪا ڏيئي سون ڏاريون

٣- پاڃه ڏکي شل پڌاڌو پالهيڻ جون
منڇو ز جمن زاريون

٤- قادر بخش قضا الاهي
قيد ڪندي آ ڪمواريون

ڪافي نمبر ٧٦

ٽل:- ڪيچ ويا اڄ ڪيچيڙا ڇهون چوري ڇڏي ڙي
اديون ڙي اديون

١- جانب هلا چوري ڇڙهي لعل لکڻ ويا اڏي ڙي
اديون ڙي اديون

٢- حب ۾ هاٿي هوت ڪسي ساٿ هڃان شل سڏي ڙي
اديون ڙي اديون

٣- پولدس پيش پنهل جي من ٽرس ڍونس تڏي ڙي
اديون ڙي اديون

۴- ڪيڏي قادر بخش چئي گولي مان گــنڍي ڙي
اڏيون ڙي اڏيون

ڪافي نمبر ۷۷

ٽل :- لال ليون مون لوئي پنڌڙو ڪيڏس پنهنجي پيران سان

۱- پڳي نه اچان جي لونئڙن ڏاڪهن سان ڏونگر ۾
سوهڻو سڄڻ ڌاري مان سونهن نهان تنهن سيران سان

۲- ڏير ڪــون ڏيران لوي وهندي ويلهـــه وري
ڪهن ڪمني ڪوئي ميهن نه ملن من مون ميران سان

۳- سيج سڄي ڪون لوي گهوٽ وٺي ويا گهر ڏي
لش ڪري ويا لوئي جوش اٿم اهو جيران سان

۴- قادر بخش چوي سڀئي ڪيو سچ واعدو
جو هٺي نا جوئي ڏمر چڏي ملي مٺڙ ميران سان

ڪافي نمبر ۷۸

ٽل :- گر ڪي لڌو گرنار ۾ جڳ ۾ جوڳي جيءَ جار سان

۱- محبت مرادون واهه وچائي دم ڪي عدم ٿي مرنون مچائي
الڪ آلدائـــون اظهار ۾ ساهه جهلي سمهي سار سان

۲- چلهه لـــي چستون چاڙهي جو ٽا
سمرلون سوري مرسان مو ٽا
ديدان پڏي ديــدار ۾ رهڻ لڪائي ڙنـــار ســـان

۳- حال مقال گداگر گهوران سوز الـــك ۾ سرت سڌورا
آڙل تنما تـــي تـــار ۾ چمن جـــي چمڪار ســـان

۴- قادر بخش ڪرڻ آن سان راتيان ڏيهان گر ڪڏ جن سان
عالم سمجهه لـــون عار ۾ ڪڏهن بقيمون يـــار سان

ڪافي نمبر ٧٩

ٽل :- ناز پريا ڪيئون نيڻ نهارج محبت ۾ وڃ دل مٺيون

١- اکڙيون تنهنجون يار اپاٽيون رت لڳي روز رهن
ڪاٽ عشاقن مرغ هوائي ناز جان ڏين جهٽيون

٢- ناز نت نت دلڙي لوائي ساه سهي تو ڪيئن ڪئي
مرچ ٻرين چڏ روز رساماڻ گهوٽ نه گهرجن گهٽيون

٣- ليزا ٻڙهون نينهن تنهنجي جا ٻيلين جا ٻه ڪا چوان
ترس ٻوئي هرڪ مهربان هيڙي ٿڦڙ وڃن ٿيا ڦٽيون

٤- جيئڻ سان لائي جان جهاريو
سڪندي ٿيا تم سال سوين
قادر بخش جي قمر هٿين سان لوڙهه وڃو نت لٽيون

ڪافي نمبر ٨٠

ٽل :- لاحق ادب ۾ چڏي ويا مان جوهي مسڪين
اديون ڙي اديون

١- گهوٽ رٺي گهر ڏي ويا نماڻون ڪيئي ڪين
اديون ڙي اديون

٢- ڪيچن ڪوجهي ڪري چڏي
هي هيءَ هيس نه حسين
اديون ڙي اديون

٣- هي هي نه هوتن ڪان ڏٺم اوجاڳا نه اکين ار
اديون ڙي اديون

٤- قادر بخش شل نا وڃي نهل چهري چمن
اديون ڙي اديون

كافي نمبر ٨١

ٿل:- سالوڻ سائنگهڙن آئي جهڙ جي لاهي جهڪور

١- ٻهرڻ پور ٻچائيو ڪرڻ ڪٿي آ ڪڪور

٢- ڳتن گهرا ڳسر ۾ دم دم سارِيون دور

٣- چوڻلا هرڻ چالان ڏيئن ڪاٻا ٿمڙن ڪور

٤- من ۾ مارڻ ڪان آهي قادر بخش ڪي اور

كافي نمبر ٨٢

ٿل:- اکن اٺيون اوکيون اڙيون
جالي تنهنجو جادو جوڙ سان

١- روز رسامان محب نه گهرجن لوي
وئين جي ۾ جادو جوڙي
ماهي موهيئي مٺهن موڙ سان

٢- ڪهڙي ڪهليون ڪمس ڪمائين نوي
ڏاڙا ڪري هٽن ڏڙدن
گهريون گهائن ڪٺي ڪوڙ سان

٣- جدهن ڏينهن لاکون منهڙو منڌي وئين
سوڙ وارايون وڃن سڙايون
جهوري جهڃن ليمهن نهوڙ سان

٤- قادر بخش جي دلبر دل ڪي الو
قابو ڪدئي ڪيدبا ڪڙيون
زلفن واري ڏنگي ڏوڙه سان

ڪافي نمبر ٨٣

ٿل:- شاد ٿيان شل سڀئي ڪاهه ۾ ڪڇڪڻن ڪان
ڏيهه ڏمرجي ڏونگر وڃڙا وڇڙ رکسي ور ورڻون

١- آئون نه اوهان ۾ هڪڙي ريءَ وڪي سهان
دعا گهرو ور گرڻون

٢- آهن اجائي ڏيرڄ اوهان جون اديون
پنهنجا رهڻ جون پرڻون

٣- اديون اسان آهي الله تو آهر ڙي
اوهين نه ٻين ڪي ڏرڻون

٤- قادر بخش چئي قيامت ۾ مڃون ڪاڻون
جڳ ڪي لينهن نه رڻون

ڪافي نمبر ٨٤

ٿل:- مارو ٿيندم ماڙ ڪوٺين ڪين گذاريان

١- والي پنهنجو وطن لي ويندس ڏاڍن جي داڙ
آهان عرش اڏاريان

٢- قيدي قلعو مان ڪرت ٿي پانيان واڙهڻن جي واڙ
جنت جاء سنڀاريان

٣- ٻڪن شان ٻهوار جي لاڻ مرور ٿو ٻت ٻاڙ
وارثل ور ڪي واريان

٤- قادر بخش هوشاڪان ٻٽ جون سمور سموريا ساڙ
لوئي ڪين لغاريان

ڪافي نمبر ٨٥

ٿل:- سهڻي ڪي سوا هيو تان لنگهي ٿي
لعظي لهرين سڌو سمر

١- ساهڙ ڍڙ ۾ ڪڏهن نا هٽڪي
امر الله جـي اڙ نا اٽڪي
زال جهلي نا راڄر

٢- ڍڙ پيـڙ دريا ڪڙ ڪڙ ڪدن ۾
ور ور ولڪــڙي وهـر ولن ۾
ساهه ڏ آڻي سرير

٣- گهورو گهرلـدي گهمر ڏ گهاڙي
نار نکرنـدي نـڙ نا نـاڙي
تاب لڳي ڇا تڏهر

٤- عمرت ۾ آڻــي امـر اڙاڳـي
سخت سمن تي حساب لکهائي
قادربخش قدير

ڪافي نمبر ٨٦

ٽل:- سهڻي ڏ سمر سنگي تي لکهدي
معـڏ محبـت هڻي مهـار

١- معڏ مٿاهون هڻي مهر مهر جي
هرڪئون وڪائمن پناهه امهر جـي
ماڙون مڻي هس مدار

٢- مهر ماڻ لڻي ڪري تياري تڪڙي
قڪمت ڏ ليکي لوک جي قڪڙي
لاتڪ رهي لاچار

٣- ساهڙ هٿون جڏي سر ڪمائمن سرڪي
سوز سيڻي هيس لهلاهون سرڪي
ساڳي سچڻ ساڳي سار

٤- مهر معهن کوهه طور ڏنـائمن
قادر بخش لڻون نور ڏنــائين
جوه ساري جهلڪـاو

ڪافي نمبر ٨٧

ٿل:- اڳي هيئڙس لا مڪاني هاڻي ٿيس اظهار

١- واحد هيئڙس ملڪ وحدت ۾ ناٺ ڪئون ٿيڙس ڌار

٢- ملڪ ۽ ترڻي هو آستاري نور ڪيم نروار

٣- هيڪل هيڙس هڪ گوشي ۾ سير ڪيم شمار

٤- قادر بخش تو گولو سڏائي اڳي هيو سردار

ڪافي نمبر ٨٨

ٿل:- ڏٺم منهنجي يار تصوير اڄ آيو خواب ۾
لب جي لقاب ۾ بهتر بدر منير

١- اکڙيون آرام ۾ نشي جي جام ۾ دردي دلڙي سڌير

٢- هيٺن چپڙين گڏجون ڳالهين اور نه آڄ اکير

٣- تاب حسن جي پسندي پري ڪون آرت وئي ڏلگير

٤- مطلب جو مشڪل اڄ هو ماڏي ماکي ملايو تقدير

٥- قادر بخش پيتو پسرطاوزن جو آب حيات اڪثير

ڪافي نمبر ٨٩

ٿل:- منهنجي بيوفائي جون ڳالهڙيون
ڪڏهن ڪي پڌايان وار وار
جو وئين ڇڏي دوستي ڪهن
ظالم روئان ٿي زار زار

١- جيئن هئين ماسان اڳي تيئن ايائي نوڙ نا
جوڙان جدائي جون جوڙ نا
• پيرا اچي ڪر يار يار

٢- هن اياڻي کي اڄ تائين آرزان ڏيکايئي تال جون
ڪوڙ ڳالهيون ڪي وصال جون
محب ماڻين سان نه مار مار

٣- ٻڄ خدا جي خوف کون عاشق مرئي تو عذاب ۾
ايندين حشر جي حساب ۾
ٿيندءِ ڪلور جي ڪار ڪار

٤- قادر بخش سان قرب دار رس نا را اول روز روز
ساڙئي متان منهن جو سوز سوز
ڪٽتي وجهئي ڳل ڳار ڳار

ڪافي نمبر ٩٠

ٿل :- دار سان دل لوائيئي چشمن جي چال سان
ڪيئي قيد دام قابو ڪاڪل ڪمال سان

١- ڪيئي تير ڪشي ڪمان مون مشتاق وئين ماري
ٻنهيون جگر ڇهي ويون ابرو هلال سان

٢- تصوير تنهنجي نقش جي منهنجي منهن ۾ مهر لڳي
غلام سر حڪام ڪيئي قاضي جمال سان

٣- لکون شاهه سڪ سپاهه مارين ملڪ دلن جا
ڀالهون ڪيون ٻڌيون وٺي دلبر دوال سان

٤- در تنهنجي جو دلبر گولو اصل غلام
ڪيئي قرب قادر بخش آئي سائين سوال سان

ڪافي نمبر ٩١

ٿل :- ڪا جا ڪيئي هئي ڪسي
تنڌي وير وساري ور اديون

١- ڪيئن ويهان هت هيڪل هنان هوت هنجهه حيران ٿي
واڙهو ڪري ويران ويو پيهوو سارو ٻر اديون

۲- ڪنوار ڪوجهي ڪانڌ جي
ڏوڙي سو ڪري سينگار
لڄ وارن کي لوڪ ۾
رکي گهوٽ نه گهرجي گهر اندرون

۳- اوهين سڀئي ور وارڻيون
آئون واري ڪيئن سهان
مرڪي مون ڪٺندس ڪيئن متي
اڄون ڪانڌ وارن ڪر اندرون

۴- قادر بخش چئي ڪين چئو
هڪر ويندس پهنجي هوت ڏي
سان منهن ڏيئي ماڻي مون وري
ڏاڍيل ڏوهر دلبر اندرون

ڪافي نمبر ۹۲

ٿل:- يار منهنجي جي سهڻي صورت سونهي سرڪن سردار
۱- جلوي جمال سان مون گهر آيو ڦوٽ ڦلي گلزار
۲- حملا حسن جا هوش گنوائن جڏي ڪري سينگار
۳- راز رلڻ جو سارو صحيح ڪم اکڙين سان اظهار
۴- قادر بخش ڏي مرڪي ڏنائين گولو ٿيو باغ بهار

ڪافي نمبر ۹۳

ٿل:- سڀئي ساريون سومرا نمڪ وهايان نار
۱- اڄڙا منهنجي ملير لي ڪور نه ڪنڙا ڏار
۲- ساعت ياليان سڪرات آ ڏنارن ڪون ڏار

٣- ماڪي ڪون منهي پاليان لسي جي مون لغار

٤- قادر بخش مان مون سالڪي لهندا سار

ڪافي نمبر ٩٤

ٿل :- عمر سالڪمڙن ساريو ماڪي، پل پل مون تا پور

١- ڪا ڀيرون ڪا رليا پٽ تي نٿري چيا گل گهتيا
ساڪر پاپاڻن جا پور

٢- مان جنڊيون چڙي چيلا چارن
موپون پسي جا هار سنگارن
جيري چاڪن ڪئي دل چور

٣- ميم معذور مولائي مهيج
مالدي زال زنجيرن ۾ ڪنهن نه آندي
اهڙو ڪوڙ ڪندو آ ڪلور

٤- قادر بخش سدا منجهه سالڪن
ڪڏ ڪڏاريان جمري جهالڪن
سائين سوال ڪندو منظور

ڪافي نمبر ٩٥

ٿل :- خوش ڪير ٻيشان وجي ڪيمه سان
ڏي موڪل ممر ممر

١- ڪا ڀيرون پالڪ ۾ سدا سويون ڪاوان سگر

٢- پٽن تي ٻيرا ڏيهي هت ڦيري چاوان قر

٣- ڪاڏ پڏي سمن ڪالهمن ڪا واري ورامل ور

٤- قادر بخش قرار ٿيو منهجو سالڪن سالپسر

ڪافي نمبر ٩٦

ٿل:- ادا عمر عيب نہ آڇ لون منهنجو وڙهچڻ آور

١- ماءُ پيهين جي پي هٿي ٻڪ ڀاليان هڪ ڀهور

٢- هڪ ڏڏي ٻاڻ پيڻ سان ٻوهه ڪندو ڪين ڪدر

٣- لوڪي لهائي لوڪ ۾ ڪٽان ڪاڻ اڳهون ڪيڻ ڪر

٤- ساڙيو ن سالڪن کي سدا ڪهر جاري لهطي ڄر

٥- قادر بخش چئي مذلا وچي لر لهڻا لڳي لر

ڪافي نمبر ٩٧

ٿل:- اچي ڏس حال منهنجو يار
مصيبت مارئس ڪٽيئن ڪارئس ڪيح وڃي وڃ تار

١- وات وصل جي لت ٿي نهاريان دلبر لئي ديدار

٢- حملي هجر جي اچي ڪيو عاجز اعظي لعظي لاچار

٣- طاقت لوچ ۾ ناهي رت رڳن ۾ درد ڪيو بيمار

٤- قادر بخش چئي ڪرمون ڪيو ڪا ساجي سڳهڙو سدبهار

ڪافي نمبر ٩٨

ٿل:- قاصد منهنجي يار کي ڏجي سلام
اکيح آيو ڪر وڙهو وسايو ڪر سڄڻ صبح ۽ شام

١- نام الله جي نينهن واڙ سان ڪر ڪي اچڻ جا آجام

٢- سڄڻ ڪندس تو لون سر قرباني جان جسم ۽ عام

٣- ميران لون ڀاري وڃ مٿي کي جماري وڃ
دم دم دوستيءَ جا جام

٤- قادر بخش کي بخش ٻڌي ٿي گسولو اوهانجو غلام

ڪافي نمبر ٩٩

ٿل:- ڏٺم اڄ ڪين لکين لار سان يار ٿي مثل نموني هزار

١- هر رنگ ۾ رنگ رلائي ڪري اولو حاڪم هلائي
ڪهي چالي شاهه سلائي ڪي منڪر ڪفر ٿئي ڏار

٢- محمود محمود لئي ڪم اهائي ڏيهي هوش حسن ڏيکاري
وڏ عاشق ۾ شهه شالي ٿئي، گواه وحدت گفتار

٣- منجهه پرده ڪي پهل پيارو ٿيو عالم ارض وسارو
ڪيو راز رلڻ صحيح سارو ڪري هستي گم اعتبار

٤- ڪل قادر بخش ڪي ساري منجهون حيرت ٿي هوشياري
مسرت حاصل سير ستاري سوئي قادر منجهه قرار

ڪافي نمبر

ٿل:- مولڪي سرڪيون روح رهائيو
الهي خان پنهل جي سڪ

١- ڪوهه ڏينهن ڪهڙو ڏيهان مون سان جهيڪي ڪهڙو لڪ
قضا قلم وهائيو لڏي چير ٿيڙم چڪ

٢- ڪرڙا ڏونگر ڪيچ جا ڏکيا ڏوڙون ڏينهن ڏک
سرڪيون هلي مون سان ڪاله ڪا آهه لئي، ويندس
هيڪل هڪ

٣- جاڳي جيءَ جيان جا ڪوڙ مولڪي سچ ڏٺي سڪ
ووڙيندس ور پنهنجو آهه نه لوڪون سٺي سڪ

٤- قادر بخش قربان ڪن سر سيد تون سو لک
حامي ٿيندو هاشمي مون چاڙهي منجهون چڪ

ڪافي نمبر ١٠١

ٿل :- درد جون ڳالھڙيون دامر ڪنھن کي ٻڌايان روئي
محب ماڻن سان وئيم ماريون ماريون

١- هوش جدائي لڌهنهي جي ٿا جلايو
ڳجھه ۾ وڌهي ڳچ ڳاريون ڳارڙيوم

٢- دم دم دامر آوکي ياد ڪيان تي وڃي
شاهه سڄڻي مڏجهه سازيون سارڙيون

٣- سڪندي سڪندي تو ڪان سال لنگهي ويا
ساجن وار وصال جا واريون واريون

٤- قادربخش چوي قرب وارن سان ڪجهه ڪجھن
کهوٽ نه گهرجن گهاريون گهاريون

ڪافي نمبر ١٠٢

ٿل :- شاگمن سهاڳ تون سومرا ڦٽي ڪر خام خيال

١- ڪنهن نه ٻڌي آ ڪاڻهن زور زابر ان زال

٢- قادر ڏيهن قيام ۾ ٻيڙا ڪنده بد حال

٣- مري ڇڏيندان مير تون ملڪ ماڙيون سيڻي مال

٤- قادربخش ڏهر جي سالڪي لهندا سنڀال

ڪافي نمبر ١٠٣

ٿل :- ملت مارن ڏهن ڪو ماٺهو اڇي
مان نه روئي لهاريان تي راهه اديون

١- قسمت قيد ڪيو هت آڻي
کهوٽ بنا بس کوٽ ۾ گهاٽي
سڪ سالڪن جي رهي ساهه اديون

مالڪجا حسان

٢- مات مارو منهن قاصد ڪوئي
تنهن کي ڏيان مان سڀيها روئي
شل لنگ ڏي ڪرين نگاهه اديون

٣- اکم اميد اساکي ملندس
کوهه عمر خوش گيت ڏئان ڪلندس
ٻرهي ٻرور ڏيندو ٻهاهه اديون

٤- قادر بخش جي جوهه اساکي
ٻکڙي ٻهڪن ڪري نارنماکي
دم دوزخ پايان نگاهه اديون

ڪافي نمبر ١٠٤

ڦل :- سڪ گهڻوري ساهه سدا سالڪي ساريان

١- آرڻ اور اباڻي اوريان ڳجهه ڳجهي دل چرخو چوريان
ڏور ڏکن ٻهو ٻساهه مروڙيون من مارٻان

٢- ڳوڙها ڳڙيا وينجي وسايان ٻالڏي نهاريان ٻالد ٻسايان
تاڙيون تاڙيان راهه ٿاٻون سر نهاريان

٣- ٻها ٻهڪن ڪان لن لند لڪڙي
معان مارن ڪان لڪون ٻهر لڪڙي
جوڙي سبب الله وڃي گهر گذاريان

٤- قادر بخش ڪندم سنو سالڪي
لنگ ٻهنجي کي ڪيئن ڪندا نالڪي
همر ٻوري آڙاهه ڳهڙي ٻه هت گهاريان

ڪافي نمبر ١٠٥

ٿل:- نار نوانڙي دلڙي پالهين در جي آهيان
وس نه نهيءَ سان ڪون واري واري

١- مهر سان مرڪي ماڏي ماهي ڏسجو الا
وچ نه ماڻهن سان ماري ماري

٢- نانءُ الله جي هيڪر گهر اسانهي ساجن
هيڪڙي گهڙي وچ گهاري گهاري

٣- درد ڏنهجي ۾ دلبر راتيان ڏينهان الا
روز روان رت هاري هاري

٤- قادر بخش ڇڏي محب ملڻ ڪان الا
ساهه سڄڻ توکي ساري ساري

ڪافي نمبر ١٠٦

ٿل:- عين عهد ۾ الله عالم ۾ اظهار ڏٺو مان

١- حسن هزارين مظهر ماهي، هر هڪ ۾ تنهن لڳي نگاهي
محب الهي منجهه ماهه نور الاهي اروار ڏٺو مان

٢- منهن ماهيءَ جو سارو سچ آ
نور نسورو هر جا لچ آ
سهڻا سونهن سهاهه يار پنهنجو ضردار ڏٺو مان

٣- عين عجب هي ناز نوانو نهزان رمزن سان ناز جو رانو
سهڻي ساجن سارو ساهه والدو نه تنهن ڪون وار
ڏٺو مان

٤- ۾ جي ڏسان ڪٿي مان هان سوڻي
هڪ نوڻي ڪون ويلس ڏوڻي
هردي ڀرڻ جي ڀڌاهه قادر بخش قرار ڏٺو مان

ڪافي نمبر ١٠٧

ٿل:- ساڳي صورت يار جي هن هن جي حسن ۾ ڏٺم

١- هڪ تاب اهاي جي ڪيو
سارو سرخ سودا، گل لالهه تي
لعلي لعلن چمڪار چمن ۾ ڏٺم

٢- هر اس ۾ هر ڪو آيو ڏسي سواهي سج جي نشان
هن تعريف جو ٻاٻل جي ڏهن ۾ ڏٺم

٣- حشر معود، ساڻي اهي ماهه، مقرو ڏيو سامان سان
سو سڀ ۾ وهه وهه وطن ۾ ڏٺم

٤- عاشقا! سان صبر آ جي عمر هي هي
ديدار سان دولي ڏکي وحدت جي وڻن ۾ ڏٺم

٥- هر جهڙ هن بسار جو ڪيو قادر بخش صحيح
يار بيحکون جي گلگون بدن ۾ ڏٺم

ڪافي نمبر ١٠٨

ٿل:- سالڪ سدا سجاڳ هجن نڪا ننڊ جي نشان ۾
ڪوڙا ٿيندا ڪڏهن ڪمڪي ڪانق سعدي فرمان ۾

١- الست جي آواز ۾ ذڪر ڪن فراموش نا
واعده وارن ڪي وسهيو ڏکيو قالو بلي قرآن ۾

٢- مجمع جي ميخان ۾ مئي ٿيون سي محو ٿي
بي خودي ۾ بيدار ٿي سالڪ سدا سڪرات ۾

٣- ذاڪرولي جي ذال سان ڪرات ۾ ذاتي ٿين
مولوا پڙي دم دم مرن جيڪرا ٿيا هردو جهان ۾

٤- ملڪوت جي ملڪون لنگهي جبروت ۾ جبران ٿيا
قادر بخش لن لن هتي ناسوت جي نشان ۾

ڪافي نمبر ١٠٩

ٿل:- هڪڙو هزارين آهي هر جا هر هڪ هڪ ۾
جاني جلوو پايو ٿن لڪ لڪ ۾

١- هن هزارين عقلي سمجهه نه سهي ساجن
رمز جو انتڙ راهو ستن سالڪ سڪ سڪ ۾

٢- شوق شراب حاصل مون ماري چڙهي مستي
نيڻهن نظر ۾ نايو نيار نرڳن ٽڪ ٽڪ ۾

٣- خلق ۾ خام خطا روح رهائي رب ڪون
خر هٿ ۾ ٽي خاهو ٻورن جان ٻڪ ٻڪ

٤- لڙ لڪ لوڪ ڪيا ڪنهن جي ڪمن ٻڌم
قادر بخش نه ڪاهو محب مليس مڪ مڪ ۾

ڪافي نمبر ١١٠

ٿل:- هي جڳ سارو سر سلطان هر طرح ساڳ تماشو ملهل

١- هر جا حسن ظهور ڪيڙو
صرف دوئي جو دواڻون واڙو
ڏس آيت الانسان جهن سر سمجهو ٿيڙو رل مل

٢- احمد آهيو احد اشارو سالڪ سمجهن ٻرجهه پسارو
ٿيو هر ڪوئي حيران راز رلڏن هو عام ڪي ڪل ڪل

٣- هي جڳ سارو ڪوڙ ڪدارو
هر ڪو ڦٽي، واه ٻڌهڊو وارو
آهي عشق بنا ارمان چند چيڇل چوندا ويا چل چل

٤- قادر بخش سرهر جو سارو
سوچ حسن جي ڪوڙو مارو
ڦٽي لوبهه لوڪن نشان
ٿيو ملڪ ساري مڇهه ڦل ڦل

ڪافي نمبر ۱۱۱

ٿل:- ايها رمز راڳول جي ساري اسرار اکين ۾
عشق جو آهو نظر اظهار اکين ۾

۱- محبوب جو نظارو عاشق ڀسي پسارو
سمجهڻ ۾ آهو سارو سينگار اکين ۾

۲- محبوب من ۾ وٺي رخسار اوڄ راهي
ڇلڪان ڇڻڪ ۾ ڇاهي چمڪار اکين ۾

۳- سرهي لمن کي لائي ڪري نار نشون لوائي
مرڪڻ ساڻ من مسائي آزار اکين ۾

۴- قادربخش سمجهه ساڳي جنهن جي رمز ڪموآ راڳي
لاهون لمو رهي تو لائي ديدار اکين ۾

ڪافي نمبر ۱۱۲

ٿل:- محب د. ماڻا گهرجن نار ڀريا آون نهار

۱- ڪاڪل ڪارا ڪمند ڪلهن لي داڙهون قمد هزار

۲- چپ چپ چون چهلي عجب الاهي اسرار

۳- چمان چوري ڪچه. ڏکهن نمون مچي ممحمعه من بهار

۴- قادربخش جي توسان همممد م جا هلي گفتار

ڪافي نمبر ۱۱۳

ٿل:- ڪاهي ويندس ڪيچ لي مون ته پنهنجو جهاڳي ٻر

۱- ڪارا ڪمهه ڪيچ جا مولکي ماري وجهن مر

۲- هيڪل ويندس هوت ڏي ڪٺي سڪ جو سانگ سمر

۳- دعا اوهين ڪيو جيڏيون پنهنجو ووڙي لهندس ور

۴- قادربخش تمام ۾ اچي جانڙ وسائيندو جر

ڪافي نمبر ١١٤

ٿل:- منهنجو طالب جت وٺي ويا هيا ظالم زور آور

١- ڇگو هين ڪولڪو هيا خام سيٺي خر

٢- الڏا ٺيندا اوچتي شل مرو دشمن ڌر

٣- مهجي ٺنين جا سيٺي ڪپي ڪتن کي ڏيان ڪر

٤- ياڙن جا پيان پوت ها جنڊيون جاڳان ها جهڪر

٥- قادربخش کي ڪوهه ٻ اچي ساڻي ٿي سرور

ڪافي نمبر ١١٥

ٿل:- ڪري ڏونگر سان ڏاڍ ويا اچي والي ڪندم ور

١- لڏ ٻ لنگ چڏي ڪري ڇڙو گهوٽ وٺي ويا گهر

٢- رهندس ڪين پهيور ٻ ٻيان ٻمهل آهي ٻي ءِ ٻ

٣- قادرقوت جو ڏٺي اچي ڏورو ڪندم ڌر

٤- سيد سونهون ساڌ جو ٺيندو پوري ءِ کي مدد ڪر

٥- قادربخش قربان ٿي من دوست اچي لنگهي در

ڪافي نمبر ١١٦

ٿل:- هو لٽڻ جون لوڪان اکيون چشم چوڪان
جگر جي ءِ جهروڪان ڪجل ريءِ ڪاريون

١- تکا ٻان ٻمليين جا نازون نوائي
ڏيڻي گهور گهوري وجهن گهوٽ گهائي
کهڙو ڪنڌ ڪيائي وڃن ڏورون ڏاريون

٢- ڪاريون ڪليون گوٺيون ڪجل سان ڪڪوريون
هڻن ڦير ڦوان مٿي گام گوريون
ڏين سهڻون سوريون سورهه سر سينگاريون

۳- چنڊ سان چمڪن چو ڏاڍي مون چتڪن
اُڀريون امالڪ اشاري سان اٽڪن
پڏي رت ۾ پتڪن هوءَ لحظي ۾ لاڙيون

۴- وهه ڏيدان ڏونگهون گچها تم مارن
عجب چال عين جي ماري جيارن
سيٺي ڦم گذارن هوڪري الساريون

۵- قادر بخش ڪٿمن سو وارا ڪئو آ
جنهن آئي منهن محمد جو ازلون وتو آ
ڪئو سو سنئو آ وڃس عجب ٻاريون

ڪافي نمبر ۱۱۷

ٿل :- روز رسامان نه ڪر ٿون بره جي بيمار سان
هن درد جي دوا ڪريو اڄ دلبرا ديدار سان

۱- ناز گمار چهلبار ڪر نه ماڻ مٿي سان
لوڪان ناوڻ لمزا نه هرڪ سي ڪاري ڪجلدار سان

۲- گهڙي هسمن گهڙي رسمن گهڙي ڪهمن گهڙي ڪسمن
ساهه جان سيڻي رهمن تو سڄڻ هن سچار سان

۳- ڪوهه سر الدوهه جي اڇليان الدر جو آهه سان
جبل سارو جلي وڃي هڪ چڻگ جي چمڪار سان

۴- عمر گذاريم عشق ۾ الحمد اجائي نه وئي
پانهن پڏو پاڻهون نئهن جو قادربخش اقرار سان [۱۰۷]

ڪافي نمبر ۱۱۸

ٿل :- دلڙي هو تن لٿي حيران رسڙو محبن لٿي مستان

۱- جهڏيون جوش جنن جو جاري جيءَ ۾ جڪ جولان

۲- پمر باغ بعيور جا بما بدهل سڀ ويران

٣- جادو جدائي جتن جا جند جيءَ ۾ جڙيان جان

٤- سيج سٽيءَ جي سنڀار ڪا
ڪجهه ڪيهڙن ڪٿي ڪاه

٥- ڪيهي قادر بخش جو من محب رکي شل مان

ڪافي نمبر ١١٩

ٿل:- ڳل چڙهيا سر للڪ سجدو بت پرستي ۾ ڏٺم
جڏي حال حيرت ۾ پيو محبوب مستي ڏٺم

١- ٽوپهه ڪيم تسبيح ڪٽي ذاتي ذڪر ۾ ڏٺي
طالب چيائين ترڪ ڪر سامان سستي ۾ ڏٺم

٢- مٽي پيشرط جڳ، جڳ، جيڪي ابهو عاشقن اسلام آ
شرڪ شڪ شبها ويا دلبر دستي ۾ ڏٺم

٣- بي خودي جي بحر ۾ ٻڏي ٻيائي جي ڪاٿ ڪا
ڪنو ڪناري تي چڙي شيشو شڪستي ۾ ڏٺم

٤- قادربخش قدم ڪٽي قلزم پيو مڇهه بي قياس
ڪن ڪلا ٻاڙي قعر ۾ پاتال پستي ۾ ڏٺم

ڪافي نمبر ١٢٠

ٿل:- ساڃن ڪري سينگار جو مسڪين مارين ٿو
پائي ڳل گلابي هار جو مسڪين مارين ٿو

١- زوري وڌئي زلفن دل کي دام دواليون
ولڪڙا ڪلهن تي وار جو مسڪين مارين ٿو

٢- ابرو سهڻي سيف سڀن سانگ سينهن ۾
ديدان دونالون ڏار جو مسڪين مارين ٿو

٣- اعلي لاٿي لبن کي ڪيٿي هٿن کي حنائي
ڳل فام گل انار جو مسڪين مارين ٿو

۴- قادربخش جي اڱڻ ايندو محب مهر سان
ڏسي دل ٿي خوش بهار جو مسڪين مارين ڏسو

ڪافي نمبر ۱۲۱

ٿل:- ماڪي ولڙهي ٻيرين جي وڃڻ ڏي
ڪهڪ تون ڪنڌڪي ڪتي

۱- مولڪي ويڙهي ٻيرن جي وڃڻ ضرور آ
توکي اڻ سهنديءَ جو ڇو سور آهه
جڳ جي لڳي جتي

۲- لڌي لوهت ڇڏ تون ڇتائي
واڙي وڃي ولڙهي مون والي
ساڙ وٺي ٿي رهه ستي

۳- قرب ڪمڻي لڌهن جو چت آهه چالاڪي
ڪن ڪپڻ ٻيچ ڪٽڻه ٻساڪي
ڳچي ڳٽم سان هڻي ڳتي

۴- قادربخش تي چوٽي ٻولاڪي
ڪوڙهه وٺي ڪوڪان ڪري ڪولاڪي
چپ چوڙا چڪي ٿڻن چتي

ڪافي نمبر ۱۲۲

ٿل:- مان ته ڏونگر ڏوريندس جنڊڙي گهوريون گهوريندس

۱- جملن سان حب هاڙهي ۾ وڃي ڪاف کي ڪوريندس

۲- آريءَ سان اولڙهه جون وڃي اوراڻ اوريندس

۳- ٿر ۾ ٻر ٻريٽ جا وڃي چستون چوريندس

٤- سڏڪي سڏيندي ساٿ ڪسي
مان ته جبل کي جهوريندس

٥- ڪيچي ڪان قادربخش چئي
مان ته سڱڙا سوريندس

ڪافي نمبر ١٢٣

ٿل:- ڏمرون ڏونگر ڏير ويا ڪٺندي ساٿ سوير ويا

١- پرديس پنهل نمائون ناڻ سان وٺي نسويان نهر ويا

٢- ڪاهي پڄان ڪيئن ڪيچ تي سي سولهان سهر ويا

٣- چاهون هڻن چوريءَ سان رکي ورڻه وير ويا

٤- ماريون وڃي هي مارو ڏٺي ڏٺيءَ ڏسي مهر ويا

٥- قادربخش جو ڪيچ ڏي وٺي دوست دلبر ويا

ڪافي نمبر ١٢٤

ٿل:- نشين اکين جون نوڪان نيون نيون
لين سچرط پچون سيني سيان سهون

١- برهه جون نوجان باري شاه حسن سان چڙهن چوڏاري
ڪستون ڪلهي ڪمان ڪنيون ڪنيون

٢- تن تيز نمزان سمجهان سموريون
ڳالهيون ڳڻت جون مرجهان موريون
علم عقل جون ويون ويون

٣- ملڪ دان انسان جا سارا گولو ڪندا جا ملڪ ستارا
سي حسن ويو هنيون هنيون

٤- قادربخش تي چشم جون چوڪان
نازسان نائي ويو نينهن جون نوڪان
آهون اهي وڃي نيون نيون

ڪافي نمبر ١٢٥

ٿل :- ڏٺون ڏسهن لڳو ڏاڏان سان   سهڻان صورت انسان سان

١- سچ سارو سلطان صورت آ
مُنهن ماهي جو مهتاب مورت آ
چمڪار چڙهي آسمان سان

٢- مان اکيان جڏي هو ڏ. نهاري
جسي نهاري هو ڌاڙي ماري
جهڙن تاب تکو ڏوان سان

٣- لوڪ چوي ايهو عشق اجائي
اندا چا چاڻن ڏسائن چائي
مهنجو روح ريڊو رحمان سان

٤- قادر بخش صحيح ڪيو سارو   قادر قادر منجهه قرارو
پڌ پوڙائي لائي دل جان سان

ڪافي نمبر ١٢٦

ٿل :- ٻني من جي شال مراد ڏسان
ايندو يار اڱڻ آباد ڏسان

١- سڪندي سڪندي سال گذاريم
روئندي روئندي اکڙيون ڳاريم
سڏڪي سڏڪي راه نهاريم
دردي دل جو داد ڏسان

٢- پاڻ هٽي دل يار پنکي ويو
ڏيئو والڪي ڏورون ڏنگي ويو
دام زلف جي دوال ونگي ويو
ساهه سورن آزاد ڏسان

٣- دل دوستن ٻنان ديوان رهي
من محب ٻنان مستان رهي
گهر وڙهو سڀ ويران رهي اکين عالم ڪل افراد ڏسان

٤- قادربخش ڏي جهڙين ڏينهن ايندو
عيد اهو ڏينهن شادي ٿيندو
دون دفع دم دور ٿيندو ويندو
شهر سارو گهر شاد ڏسان

ڪافي نمبر ١٢٧

ٿل:- پلو جڏي پير ٻڌي آيو سچڻ ساڳي، سڄاتو سهي

١- لڪي ليٽڙا پاڳي، چوري زلفان دل دام وجهڻ زوري
ڪهي اليان گهٽيون گهور جاروب جاڳي سڄاتو سهي

٢- سهڻي سينگار ڪهڙي سهي هي، مسافر ٿيو، وطن ويهي
ڪر ڪهڙين ڪم آيو ڪهڙي محلي ماڳين سڄاتو سهي

٣- ڪاٿي محل گلي گاه ڪاٿي گهوٽ گهڻب پاء
ڪاٿي جوڳي، جادو لاء روپ راڳي، سڄاتو سهي

٤- ڪري اقرار اشارو ٿيو پرتون پرجهڻ پيارو ٿي
قادربخش ويهي وارو ٿي لائق لاڳي سڄاتو سهي

ڪافي نمبر ١٢٨

ٿل:- ٻاڙ ڏسڻ آيو ٻهڻجو تماشو صورت جو سلطان

١- ڪڏهن ٻوٽيون يار پڙهي تو ڪڏهن پڙهي قرآن

٢- ڪڏهن مير وزير سڏائي ڪڏهن سڏائي خان

٣- ڪڏهن قادربخش جاء لهندين ڪڏهن مٺهه مڪان

ڪافي نمبر ١٢٩

ٿل:- يار پيارا هڪ پل نه پري ٿي
جاني جدائي تنهن جي ماري ماري

١- واعده ڪيا هيئي روز اچڻ جا
چاڪان وينهن پوء وساري وساري

٢- صبح جو روئيندي سڄ لهي وئو
راهه اکين سان نهاري نهاري

٣- دلبر ديرن گهرجي ايڏي گهڙي وڃو هڪ گهاري گهاري

٤- قادربخش چئي پي جي نه پڄ
خر متان ڪو توکي ڪاري ڪاري

ڪافي نمبر ١٣٠

ٿل:- اهو واهه سڏوڻو وارينڊو
جڏهن يار ڪري سينگار ايندو

١- لعل لڳين سر سرخي لائي ڪاريون زلفان مشڪ ملائي
نازڪ نيڻن سرمون پائي ڀلي ٻدن ٻهار ايندو

٢- نازڪ پاريب نورا ڪڙيون
لعلي هيري در موتي جڙيون
ازه زنجيرون لاڏئون لڙيون
چهڪ چهڪ چمڪار ايندو

٣- ساري سرخ پوشاڪ گلابي ڳل پهوري رانگ رومالي
لعل جتي پاسر دوشالي گولي گهر گلزار ايندو

٤- دسمن ولي دل دوستي وارا
سوغ سيهي ڳل ڏيئي پيارا
سور سڌ ابا ويندا سارا قادربخش قرار ايندو

ڪافي نمبر ١٣١

ٽل:- تون آن شهباز تون آن سلطان
لنگهيا ستئي زمين آسمان

١- تنهنجا خاصا خادم سنڌي اچن حاجت وٺي هندي
بلخ قربان سمرقندي رکي سجدي سر خراسان

٢- رومي روسي سڪمون اکين اڙيا لنگهائي لک مون
ڪرين سدا هزارين هڪ مون عرب عاشق توتي ايران

٣- وسئي روضي تي نت اُمت نور تون آن حاضر هميشه حضور
محب مولا جو آهين منظور اُتو ڪيئي عرش تي اُڏان

٤- آهيان گنهگار هر قسمين مدد ڪر الله جي اسمين
لمي صد حسنين جي قسمين دوزخ اُتي حرام ڏسان احسان

٥- سني شيعا مسلمان موالي چوڙا ڪي چمار بدچالي
اچن سوالي وڃن نه خالي نظر انهن جي نوائي ڪفران

٦- جيڪا ماسان آئي جماعت انهن کي رب ڏهن ملي رحمت
سڪيا هتڙي چئن قيامت عطا ڪل تي ڪامل ايمان

٧- اچي حامي تون تي في الحال مدائي مڪر ڪجان ه پائمال
ماري مدعي کي ڪر موم مثال متن موڙ هاٿي گردان

٨- قادر بخش کي مدح جو انعام ملي محبوب ڪل الدام
ڪمان شاديون ڏمالان ڏم ڏام عالي درگاه جي اڳمون آستان

ڪافي نمبر ١٣٢

ٽل:- داڙي قيد زلف جي تار ڪئي
رخ رمز پيري بيمار ڪئي

١- هڪڙي سهڻ سڏي بيو سرمور
سولهين تڪڙي ڏار ڪجل جي مشتاق ڪئي

جن آن لئن ڀڃن لنجي چانگي ڇهي
ڪنڌي ڪار ڪنول جي ڏار ڪئي

٢- حسن وارن جانـــي حملو ڪيو
ڇڏي هوش عقل ولي واٽ ويو
گهمنديس ڳوٺ ڳلهون جاڻي دام پيو
منڙي مست دلبر جي ديدار ڪئي

٣- ڪيئي ڪات ڪيئون لوڏي پاڻهن ڙي
ڪهي يار وهو ڇڏي جان ڇڙي
چرندي چاڪ چڪن ٿيان ڪيئن ڪڙي
ساڙي سوز صفا سينگار ڪئي

٤- سرتيون ساهه سڪي قاصد ديرِ ڪئي
اکڙيون روز روئن ڏسي راهه پئي
مدجلا شال سيمهو قادربخش ڪهي
عاجز عشق درين جي آزار ڪئي

ڪافي نمبر ١٣٣

ٽل :- آهي عشق نور ايمان هر انسان الائي ڇا؟
نالو عشق جلالي صفت الائي بيان الائي ڇا؟

١- ڪائي گوشت ساڙي خيال سوا مهر معشوقا
ڪڏهن شعلو ڪڏهن شيشهن رکي شان الائي ڇا؟

٢- سرتاج هٿ ڪمان وٺي مرده مارينڊو
ڪڏهن شاهه ڪڏهن سپاهه هٽي ڪان الائي ڇا؟

٣- هڪ لحظي لک چڱا ڀلا هٽي ماري جياري
ڪڏهن مرض ڪڏهن موت ڪڏهن جان الائي ڇا؟

٤- قادربخش مڇهون عشق ڏٺا پيا پيا تماشا
ڪڏهن پار ڪڏهن پير ڪڏهن جوان الائي ڇا؟

ڪافي نمبر ۱۳۴

ٽل:- آهي عشق شهنشاهه ۾ سپاهه الائي ڇا؟
دل عاشقن جي تخت سرويا الائي ڇا؟

۱- وجهي اور گل زنجير ملائي يوسف زليخا
ڪاٿي خواب ڪاٿي عزيز ڪاٿي چاهه الائي ڇا؟

۲- ڪٿي منصور ڪٿي خليل ڪٿي سوري سازئي
ڪڏهن جهنڊ ڪڏهن امرود ڪڏهن آزاهه الائي ڇا؟

۳- انهن درد جي دريا ۾ سهڻي مهر فرق ٿيا
هڪڙي رات هڪ برسات هڪ ڇداب الائي ڇا؟

۴- قادربخش ٿي ماهي عشق ٻيا ٻيا حڪم هلايا
ڪڏهن امير ڪڏهن فقير ڪڏهن شاهه الائي ڇا؟

ڪافي نمبر ۱۳۵

ٽل:- آهي حسن نور صفات ۾ هو ذات الائي ڇا؟
ٿلو حسن جمالي اصل پي رات الائي ڇا؟

۱- رکي اثر اسم پاڪ منجهون احف لطفا
رهي صورت ٻيا روح ۽ حيات الائي ڇا؟

۲- ٻهرنگي رنگ هزار ٿيو رنگ الاهي
ڪاٿي سرخ ڪاٿي سفيد ڪاٿي ظلمات الائي ڇا؟

۳- منجهون صورت انسان ڪيائين ظاهر ظهورو
ڪڏهن ناز ڪڏهن نماز ڪري مرجات الائي ڇا؟

۴- جيڪو حسن ۾ مزو سو ناهين حوض ڪوثر ۾
چاهي ڪباب چاهي شراب چاهي نبات الائي ڇا؟

۵- قادربخش بي قرار ڪيو حسن حيرانا
ڪڏهن هند ڪڏهن سنڌ ڪڏهن عرفات الائي ڇا؟

ڪافي نمبر ١٣٦

ٿل :- جاني عشق آهيو آفات هاي
ڏسي عقل ڏ هڪڙي ساٿ جهلي

١- ڪهي سچي پرم جي ٺوج ميان
هٺي هر جان اڳي ٻوھ موج ميان
ماري ملڪ زوري ڪري اوج ميان
ملي هر بازار ڪل ڳوٺ ڳلي

٢- ڪري آشمازي سور ميان
ڏي ڏ واندو ٿي شب روز ميان
ويا نڪر خودي جا گوز ميان
ويو شان شرم تن ساڻ رلي

٣- ڪري ڪمس قتل پرواھ ڏ ڪا
رکي غرض اڻ شاھ سپاھ ڏ ڪا
ماري مستيون نڪر جون واھ ڏ ڪا
جنهڪو سيدو ساهي وڃهي ڪاس ڪلي

٤- جنهڪو سر ڏي ساجن ماڻي سو
مري مطلب هنف پر آڻي سو
رهي جهڙو اڳي ٻوھ هاڻي سو
جهڙن قادربخش ويو جهڙي جلي

ڪافي نمبر ١٣٧

ٿل :- مشتاق لنهڊنا پيا مسي مسي
پرديس چڏي جڏي يار وئين

١- خمر الدر جي ڪاله پڌائي ڪرسان وئين ڪن ڏسي ڏسي
چو دوست چڏي دلدار وئين

٢- روز ايندي راهه نهاريان ٻانهه ٿيو ٻسي ٻسي
جڏي ڏيندو ڇني ديدار وٽين

٣- عاشق منجهه انتظار تنهنجي ڪاهل ٿي ٿيو ڪسي ڪسي
آءُ ساهه ڇاڪاڻ ٻسي ٻار وٽين

٤- قادربخش جا غم فراق ۾ ويس وڏيون ويا ڪسي ڪسي
جانا ڪون ساڄن سهج سينگار وٽين

ڪافي نمبر ١٣٨

ٽل:- جيءَ آئين جانب پلي پلي
آءُ مجلس ڪئون مرڃات جي

١- آءُ اوري اوريون پاڪر ٻاڦي سوز وچي سڪ هلي هلي
سيني ساهه اڪن دل وات جي

٢- ڏيڻان ڏيڻ ڪي ڏيڻي ڏهارن دمزان دمزن منجهه ولي ولي
ڪِري ڪِٽي وچي ڦڪرات ۾

٣- مهر ڪري ماسان محب تون خوش ٿي
مرم سهو وچن حلي جلي
سڙندي سرڪي ڇڪي سڪراٽ جي

٤- قادربخش سان گهار گهڙي هڪ
گلزار بهار ٽسي ڳلي ڳلي
اوڙي ٻاڙي ڳولي ذات جي

ڪافي نمبر ١٣٩

ٽل:- عالم ۾ اظهار ٿيو حسن منجهون حق ٻاڪ ڙي

١- ناءُ نبي ﷺ جو نور نشون ٿيو
طرح الهين سان طور نشون ٿيو
لائق ٿيو لولاڪ ڙي

۲- فيضي فرضون فقر ۾ آيو ساري صورت سفر ۾ آيو
انس زمين افلاڪ ڙي

۳- طرح عجائب طرز آباري هرجا هڪ هت نور انتاري
خالق خلقيون خاڪ ڙي

۴- قادربخش سچائو سولو عام جهان کي چون ٿا اولو
چشم جو ڏٺي دل چاڪ ڙي

ڪافي نمبر ۱۴۰

ٽل :- ڪالڪا منهنجي يار ڪيئن ڇڏيوءِ
ڪڏي ايندين اسان وٽ تون

۱- تنهنجي آهيان توڻي ڪولي محب مٺو هڪر مولي
ڪنڌس قربان سر چولي گولي ڪون ڪام نه گهٽ تون

۲- جادو هڻي جان تائي وئين نازن سان دل ٺوائي وئين
گهورن سان دل گهائي وئين محبت ڪون نه منهن مٽ تون

۳- مون لڇهي مشتاق مرط ۾ هان ڪٽين ڳارس ڳرط ۾ هان
ڏاڙو سر کي ڏرط ۾ هان جدا جالي نه ٿي جهٽ تون

۴- قادربخش جي اگرط ٻيندين گولي ڳل جام پي ڏيندين
هڻي هوا شل ٿيندين اکين رکس ٿا ٻٽ ٽسي

ڪافي نمبر ۱۴۱

ٽل :- اگرط اچ نار سان نئون نئون سچرط سينگار ڪري آيو

۱- زلفان رخ سرخ سر سوسن مرچا پيتا لعل ۾ پورن
نرگس شان لما گلشن گهڻي گلزار ڪري آيو

۲- سرخي لب لعل ڏند چمڪن بکي بجلي وصف ون ون
ورهه جي وچ وڏي عاشقن ڇهري چمڪار ڪري آيو

۳- چهرو چوطرف گل چودان حنا هٿ خون جگر جند جان
سوڀن ٽيا هوش حيران شاهد شرم سار ڪري آيو

۴- قادربخش مٺي جو مشتاقي سڪايل جام لب ساقي
لطف لڌي هٿ ٿيو تاقي خمر خوش ڪار ڪري آيو

ڪافي نمبر ۱۴۲

ٿل :- روئندي يار ڇڏيم روئندي ڇڏيائين ماڪي
موٽ جڏهن ماڻين سان ماري مڪايائين ماڪي

۱- ڪين جي پيار جو دل ۾ خار هيو
گل اکيءَ ڳالهه پڌي غم جو بار هيو
اندر آزار هيو هٿ سان هڻيائين ماڪي

۲- محب ۾ مان موڪلايو اکڙيون اکين سان ڏسندي
جهڙ جان جوش ڪيون ڳوڙها ڳڙن جان وسندي
هوش هٿون ويو ڪسندي ساڻ ڏ نيائيم ماڪي

۳- وقت وڇوڙي هي هي ساهه سورن ۾ سڙڪيو
فوج فراق ڪٽي ڪمند آئي ڪستون ڪڙڪيو
ساهه سانگين سر اڙڪيو ڪهڙ ڪيائين ماڪي

۴- ملڪ ڪاڻ آيو مولي ناهه ٽڳي جو ناهي
چوڻ لڳو هان هان هي قادربخش چاهي
سيئو سهي آئي ساهي ڪلندي ڪيئائين ماڪي

ڪافي نمبر ۱۴۳

ٿل :- رنگ هيڪڙن لڳو رنگ هيڪڙن لڳو عالم جي اظهار ۾

۱- نور نبوت نازل هادي نقش نزاڪت شانون شادي
دين يقين اطوار ۾

٢- مسجد محبت مدو غازي منبر بي خوف نقش نمازي
تسبيح زهد زنار ۾

٣- دل عاشق آتش پاري مهر پريا محبوب ستمگاري
رمز سندي رخسار ۾

٤- قادربخش کي لوح نظاري وحدت کثرت مون ڏيکاري
يار آيو اعتبار ۾

کافي نمبر ١٤٤

ٿل :- آزاري کي بيمارکي، تنهن جي ديدن جي ديدار ۾

١- نيڻان نرگس جام شرابي ابرو خنجر تيز عذابي
خيالي موسٰ خمار ۾

٢- لعلي لب رخسار گلابي
کاکل مشکين دست حنابي
بلبل بهور بهار ۾

٣- عيسٰي عين اعجاز نهاري جيترا ماري متا جيئاري
آب خضر گفتار ۾

٤- قادربخش کيو ديد ديوانو
مسجد نماز نظر مشي خانو
شرک ايمان شمار ۾

کافي نمبر ١٤٥

ٿل :- وڃ قاصد ادا چئو يار کي ذکرات جا هي سڏيها

١- راتيان الذاري مونجهه اندر ۾ فجر جون فالان پايان
اٿي بهر آرام نه اکين ڏينهن رات جا هي سڏيها

٢- ٻانڻ اچي ڏس حال هيڻي جو ملڪ ڪان ماندي
مرڪ ۾ جان جسم گهڙي گام تون گهوريان
سر سات جا هي سنيها

٣- دلڙي دلبر تو وٽ قابو هن ان هٿ حيراني
هوش ويو ڇڏي جوش ڏسي
چڙي وات جا هي سنيها

٤- قادر بخش قديمي لڌهن جي در جو
پردا اڃاءِ چئي ڏ ٻاهون ٻئي در ڇڏ جي
گولي ذات جا هي سنيها

ڪافي نمبر ١٤٦

ٿل :- سسئي کي ماڻ مڱايو ڏيشي ته ڏکن جو ڏاج

١- مرڪ وئل مقام ۾ ڪيچين ڪيس ڪاج

٢- سوها ويس سوان ۾ عاجز جو ويو عاج

٣- جوءِ ڦٽي ڪيو جهن کي هوت هيس منجهه هاج

٤- قادر بخش جو منجهه ڪيچ جي اڇي نه ڪو علاج

ڪافي نمبر ١٤٧

ٿل :- سانڍي وجهان تنهنجا سومرا تخت وهاڻا تاج

١- ٻهڪا سڀ ٻهوار جا توڙي ڪرين تاراج

٢- عمر نه آڇ انعام تون خان وٺيس خراج

٣- گهوريان مارو گهوٽ تون پنڙا پانهون عاج

٤- قادر بخش ترن لي ڪيا ڪاهه گروڙاون ڪاج

ڪافي نمبر ١٤٨

ٽل :- لڳو جڏهن جان ۾ جادو آهي اسرار ڪاهاري
جلن ٿا جوش مون جهڙا ڪيو بيمار ڪاهاري

١- سڄڻ سرخي لائي لعلي چپن کي چاڪ ڇهري سان
ڪري سينگار آيو گهمڻ گلزار ڪاهاري

٢- اچي دلبر وڏو ديرو ڪيائين ڪيمپ ۾ ڪيرو
ڏيئي رنگ دست دارو جو خوش خمار ڪاهاري

٣- جاڪون جيئڻو جدا ناهيان جڏهن جان قرباني
اسان مرڻ پڏيون پڏيون پولان ڪري ويچار ڪاهاري

٤- اڳڻ ايندو ڪڏهن عيدان اميدان آسرو آهي
ٻچائيندو سڀ نور چڱي ڪيهن وار ڪاهاري

٥- جيڪو ڦيڙي فقيرن سان ناهين ميڙي محمد جي
جلايس جان جلالي ڪپس ڪاهار ڪاهاري

٦- آهيان معذور مستي ۾ ملامت نامناسب آ
ڪيو جلوو حسن هرجا سڃي سردار ڪاهاري

٧- جاتي جاني ڪيو جلوو سيڻي ويران وڻ ساوا
گولو گل تي ٿيو بلبل ڪري گنڪار ڪاهاري

٨- عجائب عشق جون ڳالهيون ٻو قادر بخش رک دل ۾
اچي هر دم ٿيندو دم دم ڪڏهن اظهار ڪاهاري

ڪافي نمبر ١٤٩

ٽل :- اڄ رات آيم خواب ۾ مون پايان لعب جاڳس هي

١- مڻهن ڏسڻ لئي مانڊڙي سو سال سڪندي عذاب ۾
اڪڙن ڏسي جمدان ڪيون جيئن اجايل آب ۾
جندڙي جٽي مدهه اڳئي هي

٢- اُٺون ڪري وانگر ليھڙو نينڊو وڃي آڪ تاب ۾
شادي ٿئي گڏ ھڪ گھڙي آيون ٻيدي جي ٻاب ۾
جڏي لعو ٻرين جي لاڳ ھي

٣- ھٿ حمائل يار ڪي اب لعل سرخ گلاب ۾
ٻولي سڀاجھڙي ٻولڙي ٻوء ڇا ڇوان جواب ۾
اڳي دل وامل ٻي واڳ ھي

٤- ٻن جدائي جا ڏيھڙا ڇڏي ويھ شتاب ۾
قادربخش لائق ناھين ڏک ڏيڻ ڏورايا عتاب ۾
ٻو ھٿ ٻرين جي واڳ ۾

ڪافي نمبر ١٥٠

ٿلھ:- اڪ ٿيا تہ انار سڄڻ تنھنجي سانگي

١- ڪرڙ ڪڪوريا ڪنبيان ڪنديرا ڄم ڄڃي ٿي ڄٽڪن ڄمرا
ڏارو وڃھن ٻٻوار چولي ڪسي چانگي

٢- بادل ٻجلون ڪيون برساتون
پٽ تي ڏيرون ڏاتيون ڏاتيون
ڪاھن ڪٿي گلزار ڇما گل چانگي

٣- ھر ھڪ ٻولي ٻم ٻم ۾ ڪوٽ ڪاياري ساري ٿر ۾
حسن جا ھيڪار سدا گل وانگي

٤- اور اندر ۾ ڏي اجھڪارون ٿرڪي قاڪان ٿي دل قارون
قادربخش قرار ٻو ناھين لانگي

ڪافي نمبر ١٥١

ٿلھ:- آءٌ مل سڄڻ ٽوڪي ساري ڦٽي دل فراق جي ماري

١- ٿيمھن ڪيو تنھن جي لانگو گھوريان سر ناھين ٻيو سانگو
قاصد مڪان ٽوڏي ڪالگو ڏي پيغام ماڻي ڳل ڳاري

٢- چوريان چڪن اڱ، ڦٽڙا ڇائي ڇتين لمڙان لٽڙا
ڪنهن ٻاجهه ولي وٺڙا سڙي جان ڦورن ساري

٣- مولجهي مران مانڌ ۾ اکڙيون روئن رت غم ۾
دلڙي لٽي هڪدم ۾ جادو هڻي ويئين جاري

٤- ڪري قادربخش ارداسان اچي مهر ڀريا مل اسان
رکي ساهه سڪي وٺان واسان ٿي ڳلي ڳلي هيڪاري

ڪافي نمبر ١٥٢

ٿل:- سڄڻ اڄ آيو اڄ آيو ليٽي سرمون ٺار

١- مشڪ موهيا ٻيجي ٻيج وجهڻ ڪان
سهڻي لسي زلف دراز

٢- سرخ چهرو لب لعل هيڪاري سرخي عطر سڀ ساز

٣- مرڪي مرڪي موهي دلڙي ولائين
ميڇان ڏيڻي ڏسي لسار

٤- قادربخش مسن محب لوازي لساز ڏسي ڪر لياز

ڪافي نمبر ١٥٣

ٿل:- ڪهڙو ناز سڄڻ ٻهڪو لايو
لٿون نٿون لمي صحي لور ۾

١- هڪڙي تجلي مسمع ڪيو موسيٰ جوش ۾ جڳ ساڙو آيو
اچي تاب ٻيو جڏي طور ۾

٢- لاحد ذاتي ذات ڏيکارڻ رمز رکي ڏڌائين رايو
ڳجهي ماڻ لڪائي منصور ۾

٣- حسن بي مثلي موهون ٻردي مظهر مدجهه نه مايو
جڏي قلزم ٻر ٿيو ڪور ۾

٤- قادربخش نه قادر بخش آ ساري ٻاڻ سمايو
هر جاگهن هر منظور ۾

ڪافي نمبر ١٥٤

ٿل:- آيو مفهرو لڪائي ماهي هر دور زمانی هر شان ۾

١- لا مڪاني ملڪ جي مالڪ شوق تماشي شاهي ڪيو
سري حڪم سلطان ۾

٢- پاڪ پسارو ڪيو ڪثرت ۾ سهڻي ڪوجهي سروپاهي
هر صورت جي سامان ۾

٣- پاڻهون پڄي سائين سڏائي ڀاڱ هدايت گمراهي
پڙهي مسجد ڪفر ايمان ۾

٤- سمرا هوڪو سالڪ سمجهي ڏلي قادربخش گـواهي
ناهين عامن جي امڪان ۾

ڪافي نمبر ١٥٥

ٿل:- سر ڏيئي سالڪ سمر صحيح ڪن
ڪمتر تـي وهائي ڪاس

١- گام ڪٽي گمراه ۾ گـــم ٿيا وائي ورڃ جـي نه واٽ

٢- وصف وڃائي حـاصل ڪـئائـــون
ذات مدجهـارون صفات

٣- مان ناهيان پولن ماهي پولي پي نه پـــولن ڪا پـاٽ

٤- قادربخش ناهين قسم قادر جـو
ڀاڱ پولي ٿو لڪي لات

ڪافي نمبر ١٥٦

ٿل:- ڪوت حسن چوٽ سارو عشق جو آڙاهه آ
عشق سندو آڙاهه آ بره سندي باهه آ

١- رمز چشمي چمڪ چهري ناز نياز نگاهه آ
عشاقن ڪان جيڪو اچي قيد ڪنعالي چاه آ

٢- عاشق معشوق جلوي جوش ۾ والي ملڪ وهه واهه آ
سڀ تي سينئو هرڪو وتي ٻڪئو بي پرواهه آ

٣- حسن قبح ڪل مظهر ماهي ڪاري ڪڪر مٿهن ماهه آ
ڪاڻي ڪراڙي ڪوجهي سهڻي سر سپڪئهن ساهه آ

٤- مهتابي نقاب هرهڪ سر سروپاهه آ
قادربخش جو ڪل تي ڪلنگي شان وڏي سان شاهه آ

ڪافي نمبر ١٥٧

ٽل :- حسن جي فوج جان هر هر هلي حملا هلائين ٿو؟

١- مرڪي مٿهن محب ڏيکاري ماڻڻ سان وئين يار ماري
سينگا ابرو جي اولاري لوڙا مڏهون ٿار نائين ٿو؟

٢- چشمان چمڙي چاڪ ڏين چوري
سهڻي مڏهه سوز جا سوري
جهڙن نوع ڇج اچن اوري اڳي گهايل نوع گهائين ٿو؟

٣- ڪڪوريو ڪيف سان ڪڻيون
ڏيسن جهالا لڪسون تجليون
مڏهون بادل بڪرن اهليون اهڙا تڪ تاب تائين ٿو؟

٤- ماڻي قادربخش تي ڪاهي آيو تڪ ٽپڪ جنگ تاهي
مڙن مردارا لهون مساهي سٺو جهل سر نوائين ٿو؟

ڪافي نمبر ١٥٨

ٽل :- ڏاڪ پسارو ڪري ماڻي جان ڏاڍو ٿاسوس پر نور

١- ڪاڻي سوز سماڻي سيڻي ڪاڻي ناز منظور

٢- ڪاڻي موسيٰ محب سڏائي ڪاڻي تجلي طور

٣- ڪالهه اناالحق ٻاهون ٻولي سوري چڙهي منصور

٤- قادر بخش ڏنو گهڻي ڏوري ۾ قادر قلزم ڪور

ڪافي نمبر ١٥٩

ٿل:- هيڻن تي يار هلي هرهر

ڪريس جولان جڳهون ڇاڪان؟

١- ابرو سر ڏي سيف سر واهي مارڻ مشتاق آئين ماهي

ڪهي سر ساهه ٻيا ساهي

لئي لمزن ۾ لڳين ڇاڪان؟

٢- زلفان زواري قمري وليون ڦاهيون

ڪيتون ڪمند لي اچن ڪاهيون

لوڙن ڪاڏي ابر لاهيون

وجهي ور وير ولڳين ڇاڪان؟

٣- دلبر لهڻيون ديدار دوناليون

ماري جي هون ڪارڻ تو ٻاليون

ستيون سيڻن مون اچن اکيون

وجهين آتش ڀوه الڳين ڇاڪان؟

٤- قادر بخش ڪمترا ڪاهي آئي ڏنا عشق مهون ماهي

ڏيئي ڪنا ڪي چڙهيا ڦاهي

سوره سر ڏي ٻوه سڳين ڇاڪان؟

ڪافي نمبر ١٦٠

ٿل:- ڪالهه آدم ڪالهه اوهودم عالم سارو الله

١- ڪاري ڪڪر اڀ اولي هوائي

چمڪي جهڻ مهون ماهه

٢- موت پڄاڻو ڇا ملهه آ مٽي جو سمجهه ته ڇاهي ساهه

٣- ذات تي ذات ٿيو حڪم هلائي دارا ٻڌائي درگاهه

٤- قادربخش کي ڪجهه سوا قدرت آهيو ڪهڙي نگاهه

ڪافي نمبر ١٦١

ٿل:- ساري ڏسڻ آهيو هن جي صورت
جنهن جي مون شان صفات

١- سچ جهڙي صورت لڳاب ڪارڻ ۾
ڏسيل ڏيهان رخ رات

٢- ڪثرت ۾ اچي وحدت واري
صفتن سمائي ڪيائين ذات

٣- سر سڪندر خضري خزانو
اولده ۾ آب حيات

٤- قادربخش ڏٺو قادر هرجا ساڻ منجهون ظلمات

ڪافي نمبر ١٦٢

ٿل:- آهيو منهن وارن کي نظر ۾ حامد هڪ محمود هڪ

١- مومن ڪافر ڳالهي پلاٿا مسجد ۾ مندر ۾
مساجد هڪ مسجود هڪ

٢- ساڳيو ٻاڻهون پوش شريعت ظاهر ۾ مظهر ۾
عابد هڪ معبود هڪ

٣- خالق ٿيو مخلوق ته پي آ هادي راهنمائي هر ۾
ساجد هڪ موجود هڪ

٤- هرلڪ ڳالهي رنگ ۾ آهيو قادربخش قدر ۾
شاهد هڪ مشهود هڪ

ڪافي نمبر ١٦٣

ٿل :- نوجوان حسن جون صلح هوش ساريون
هجي ڪير اکيون شير وري هام واريون

١- ڏيدان ڪميون وکن گهير گهٽيون
نظر نار مهري جهلي مهر مٺيون
لعظي هڪڙي چيچ سان جهٽن لڪ لڪ لاريون

٢- ابرو قوس ڪمي ڪان ظالم ظلم سان زوري
هڻن هماو ۾ ڏوهار ڏسي چمم نہ چوري
پوڙ برهہ جون باهيون اندر عام اٿاريون

٣- زلفان زوري وجهن دام ڳچي ڳاٽ نوايون
وڪن ولر وريامن مڇي مڇ واريون
پڙن ڪين پور ڪمهڄون ڏرو مور نہ زاريون

٤- قادربخش ڪنهن جي هلي هام ٿي
پڌي پاڻهن ڪجي ڏالهن هوي ترس ڪو ٿاٿي
مهي محب مٺين مان وڃي جلد جماريون

ڪافي نمبر ١٦٤

ٿل :- ڪليون دل ۾ درڻون دل جون
ڏسي محبوب جون جايون

١- چڪمو چالي ماتم جهاڳي نظر هر لئي لکين لاٿي
سچو هر هر ڏنم سر سر جهنگل ۾ جهوڪ سر ناليون

٢- سوين ٿيا سال سڪ سڪي ۾
ساعت سورن جدائي جا اڀتاي شوق آهي
شامي اکيون هوين رکي آهون

٣- هنيون سوزي مٺيون گلڻ اکيون نرگس هون سوسن
ڏيئي گل ڦل ٿيس بلبل سيمو هر خار ويو گهايون

٤- کهي جا بات قادربخش سچڻ سمجهي
نہ سڌ پئي کي خلق اولي ڳئي پولي
ڇپر کوهن ڇائي ٻاپون

ڪافي نمبر ١٦٥

ٿل:- مان نہ مان کو ٻيو آهيان مان اهو ساڳي آهيان

١- ڳڌري اڳي هاڻي ڏٺم هر جا جمع ٿاٺ ۾
ڪٿي قافلا کوئل ڪهون وڏي وات جو واڳي آهيان

٢- هڪ ۾ مان هان ٻيو ۾ مان هان
لڪين ۾ لڪ ڪير جي نہ سمجهين ها
اشارو ڇو رمز ۾ راڳي آهيان

٣- ڪالهہ ساڳي حسن فتح ساڳي اڄ تماشو ٻيو ڏٺم
پاڪ صورت شاهہ ٿي ٿو عشق جو آڳي آهيان

٤- وڇوڙ ٻنهين طرفين ڏس تہ قادربخش ٿو لونجان
لنو وان کي اچي هر لوڪ ۾ لاڳي آهيان

ڪافي نمبر ١٦٦

ٿل:- سيج ۾ سستي ڪر سارا کوهيارا کوڪارا

١- جهنڙو جهڙي ٻيو الا ڏڪندي ڏونگر ۾
ڏورؤن ڏسي ڇر ڪارا مر مارا

٢- ڪيهر ڪاريهر جا پڌي ٽمس پوڙي
دهشت سان دڏڪارا شوڪارا

٣- اکين الدر کي الا نمٻ نہ آرام اچي
اٿاري وڃهن اجهڪارا اوٿارا

٤- قادربخش چوي قبر ۾ ڪيچ ڏٺي
ور وري ڪر وارا ڪرڻ پارا

ڪافي نمبر ١٦٧

ٿل:- ڪر تو گدائي اڳتون ڪاهڙيا ڪوتائي

١- مسر سورن جو ڪٽي سفر سدائين سامي
سورب ميندڙو ڀيچائي

٢- گهرج ۾ گردن گر ڪي گام ڪٽي ڪوڙين
نالڪين ڏلي آ لوائي

٣- ترڪ طمع ڪي ڏيهي ميڪل هلي آ هتڙي
راز ۾ روحڙو اڀڇائي

٤- قادربخش چوي مرد مرادان ماڻين
ڪندڙو ڪلهن ڪون ڪمائي

ڪافي نمبر ١٦٨

ٿل:- عجب هيڊ دل ۾ دنالي لڳي
ڪهي ڪان ڪستون ڪمالي لڳي

١- چمڪ سان ڇهمون ٻملمون ڀالي لڳي
پرپل هٿي بندوق نه خالي لڳي

٢- هي عبرت عجب چشم چالي لڳي
سڪي سوف سيني ۾ آلي لڳي

٣- ڳجهي رمز هنجر خيالي لڳي
ڪري جان ٻري ڪون ٻمالي لڳي

٤- قادربخش ڪمش ني مثالي لڳي
نظر ناز ڪوتون ڪلالي لڳي

ڪافي نمبر ١٦٩

ٿل:- سنجهي سار ڪيهجي اسر جو اتاري
ڀيان ٿون نه لکمو ويهان ڪمشن وساري

١- محبت معرفت مان نہ ٿي ڪا
هن من ڳالھ جي جن کي ڪن ڪا
خيال هن ها هوتي ڳارا بنهن ڳوٺ ڳلي ڳلي،

٢- بيلا ٻلڪ ٻيهاڻي لائي ڪن پر ڪنيل پتلا پاپي
خاڪ ملي رخ رولي مرڪي ملامت ٿي جهلي

٣- راتيون روئيندي سامـــي سارن ؛
ڏينهن ڏکن جا روئيندي ڪــٽ اڌ ن
خلق کي خوش ڪن خوءِ ٿي
سور نہ ويا ڪيهن سان سليون

٤- قادر بخش هزارين هليا ڪر سان ڳڏجي رمزين رانا
ٻاڪا ٻرھ جي بوءِ ٿي جوڳي ويا جهڙي جلي

ڪافي نمبر ١٧٩

ٿل:- ڏسي شان دل سان حيران ٿي
تنهنجي شان جـــو نہ بيان آ

١- هر مظهر ۾ نور نظارو تنهنجو ملڪ مڪان آ
راز الهي ۾ رمز تمامي سمنو منهن سازو انسان آ

٢- حسن تنهن جـــو هـــر حسن ۾
ڏسجي هيرت هر مستـــان آ
ڪيئن ٻي الڳي رانگ ۾ آئين صورت جي ڇا مان آ

٣- تو مون زمين تو مون فلڪ تو مون هوا باران آ
تو مون دوزخ تو مون جنت تو مـــون ڪفر ايمان آ

٤- جاڏي ڪاڏي جلوو تنهنجو اٿئين نظر نشان آ.
قادر بخش کي قدرت تنهنجي هيرت ۾ عرفان آ.

★ سرائڪي ڪافيون ★

ڪافي نمبر ١

ٿل:- حسن سڄڻ بيرنگ نمونا رنگ هزارين بڻ آيا جي

١- ناز نزاڪت راز قديمي آدم دام اسير اديمي
زلف گلاب بڻ آيا جي

٢- نور نظارا پردي گل ڪان ڏونهين طرفين خود گل بلبل
سحر بهار بڻ آيا جي

٣- حسن ازل آ بدل وسايا هر هر پوڙي سرخ سمايا
سهج ستار بڻ آيا جي

٤- قادربخش نظر جون پالي عالم سارا صورت خيالي
بي اعتبار بڻ آيا جي

ڪافي نمبر ٢

ٿل:- مين نه مئي سرمست هان
ڪو جهوٽ مين نال جام دي

١- خاصان شرط خمر خونريزي عامان ڪم اسلام هي

٢- مستي حامل نور يقيني ڪهڙي علم ڪلام دي

٣- مئي سر ميد[illegible] نوائي لنهي لينهن مدام دي

٤- قادربخش ڪر يار يارائي قول قديم انجام دي

ڪافي نمبر ٣

ٿل:- رالجهو رنگ بڻ آيا واحد تخت هزاري

١- شاهه يڪانا ملڪين مئلي سالڪي خمر سڏ يا
هر جا نظر نظاري

٢- هيڪن هزيان پهڪن پهلي جنت سبزي دا سايا
ساري نندي ڪناري

٣- چاڪ سڏاوي منجهان چراوي هير دا بخت سوايا
هيٺيا آپ هونگاري

٤- يار ڪناري تار تواري قادربخش ڪنايا
سمجهيس سار ستاري

ڪافي نمبر ٤

ٽل:- آج دلبر جلوه گر ٿا وه عجائب دن هوا
عيد اڪبر عاشقان را يا زمين نه بهچن هواري

١- چشم نرگس لاله لب رخسار گل شمشاد قد
رشڪ - ارم ماه - مصر نگهت - جنت گلشن هواري

٢- ياقوت احمر مڪسد سرخ روشن ڪيا عالم تمام
زلف گردا گرد رخ هر مار بر مخزن هواري

٣- بان ورق ٿا برق سو زان اڪبر قبله گاه
جب ديکها هم ابرا برو چشم هو برسن هواري

٤- قادربخش ڪو جب قرب ٿا ديدار اسڪا روبرو
جان باقي ٿا قيامت تن جدا گردن هواري

ڪافي نمبر ٥ [illegible]

ٽل:- صورت ممڪن شان بڻاڪي هر بردي آيا ماهي ماهي

١- هر جدسار حقيقت ذوبي ديد ديکن مڪ ماڻ محبوبي
هوش بشر ڪل مشرف هساڪي
ناز دعوي اور عشق ڪواهي ڪواهي

٢- خوش گل باغ بوستان بن آيا بو رنگ مغز ديدار سمايا
منڪ دلبر هر شم اڙاڪي بلبل هوا دل چاهي چاه..

٣- نسبت عبد اعتبار نسون جاڻي

آب حباب يڪذات ڀڃاڻي

هستي هتاڪي عنصر گهتاڪي

خلق ٿيهن جيوين لاهي ٿاهي

٤- ڪون هي شاهه ڪون هي پيغمبر

ڪون هي مومن ڪون هي ڪافر

ذات ڇپاڻي حڪم هلاڪي

هر جا ڪردا شاهي شاهي

٥- قادربخش جب مردا ڪولا قادر بخش نه يار لي بولا

آپ ڪو پاوي آپ ٻلاڪي

طلب عقل ڪل واهي واهي

ڪافي نمبر ٦

ٿل:- عالم شان عيان ٻناڪي دوئي سنسار بن بن آيا

١- آهي ڳاوي آپ ٻجاوي آهي سني ووهي آپ سناوي

آدم گوش زبان ٻناڪي تان ترالي تن تن آيا

٢- تن ٻسوازي پتلي ٻهتا

ڳل ڪن ڪمتي در موتي ڳهدا

طلسم تار [illegible] ٻناڪي تا تا تا تا چن چن آيا

٣- دور زمانی لدوئي بنا هن اور ڪهالي عمر دڪانهن

مين زمان گمان ٻناڪي جان معدولي هر فن فن آيا

٤- احد عبد هر حال ازل پر ظاهر باطل ماضي قمل پر

واجب ممڪن شان ٻناڪي رهن ترس مهه دن دن آيا

٥- مين هي وچ مين مين بولي قادر قادربخش دي اولي

ڪفر بنا ايمان ٻناڪي حسن قبح هر ڪن ڪن آيا

ڪافي نمبر ۷

ٿل:- رانجهو ماڻگي اساڏي
مجهيان چار دا هي ملڙي ڏتار دا هي

۱- سون بجاوي برهه جڳاوي چنگ چنگار دا هي

۲- هيٺيان هيٺيان ڪهنيان ڪنيان هولي هونگار دا هي

۳- رهيان رليان پيبان پليان آپ سنڀار دا هي

۴- قادربخش يار رانجهو دي سي ڳڻ سار دا هي

ڪافي نمبر ۸

ٿل:- عشق عجب اسرار رهبر راهه رباني دا

۱- بانگ الستي برهه سناوي بلبل برت پڪار
سالڪ سير سلطاني دا

۲- حسن ازل اظهار ڪريندا هر جا گل رخسار
تجلي نور نهاني دا

۳- نادر نقطي اندر پڙهندا هڪڙي حرف هزار
سارا سر سبحاني دا

۴- قادربخش برهه بيهوشي ڪيتا مين بيدار
[illegible] وصل حقاني دا

ڪافي نمبر ۹

ٿل:- آءُ ڏاڍل دل گلشن ويکون آئي مندڙي بهار وي
خم و خوش رنگ ويس رنگائي
سوسن زلفان دام ولائي
لعل لبان سر لائي بلبل ڪردي پڪار وي

٢- نازبو ناز رنگين چمن دي ناقي مشڪ تاتار ختن دي
بوٽ بالل سرو سمن دي پونران لائي پٽڪار وي

٣- سينگيان سر سهاڳــي سوهي
ڄجن سوهي سولهن نه سوهي
ماڻ نيڏا محبوبان موهي تون شاهد تون سينگار وي

٤- قادربخش قديم رنگيما آدم اول اديم رنگيما
شاهه رنگيما نديم رنگيما جڳ رنگين رخسار وي

ڪافي نمبر ١٠

ٽل :- آليان امالڪ اڙيان زوري بوس دلڙي ٿي اڙهاوي

١- باري بار برهه دا آيم ڏيهن ڏکان وچ واهه دا آيم
ماهه ڳڻيندي من ماهي آوي

٣- آتش آوان ڪانگ اڏاوان پانڌي جوسي ڦالان پاوان
شل ڪوئي خير دي خبر سڻاوي

٣- سوز اندر وچ ڏيندا سازي باهه برہ دي ڇيوه چراڙي
جان جگر جند جيءُ جلاوي

٤- قادربخش قربان تـــون ٿيوان
سالگا سرست جـو دم جيوان
مهر پريا من مهڙا وڪاوي

ڪافي نمبر ١١

ٽل :- ٿين دو روئي ڪتار سانوري اي ماري ري

١- ڳل سوها بشوازي پولي زرد چڪن داري
لعل ڦولان لعل چمڪ خلد شرمساري ري

٢- رلڪي سنگ سهيلان چلي نياري مردم آزاري
نيمان ونڪ ٻڇاس مرن ابرو سيف هزاري ري

٣- سر سانول کي زلف سيهه سوسن بوءِ بهاري
لب بوس دهن کلا لاڪشه مشڪ تتاري ري

٤- قادربخش بيهوش ڪيا باده گل رخساري
نقش بدن سرو قدان گولي نون گل زاري ري

ڪافي نمبر ١٢ اردو

ٿل :- ڪو سناوي نه پيغام درد دل آرام ڪو
برهه ڪا بيمار هون مين مست مئي مدام ڪو

١- ڪفر زلف جسي پايا نهين مومن نه ڪا وه
مرد هي منصور اعلي ڪيا اسلام ڪو

٢- تيغ ابرو ڪا گهايل عيسي آوي جيتاتهين
آب حيوان ڪي صفت لب لعل رخ گلفام ڪو

٣- ڪهه خوش ڪاهي خفا ڪهه جنون ڪاهي جفا
مخمور هون مئخاني ڪا آتش بعشق جام ڪو

٤- عمر م تمام هوگئي رهتي هي تيري آرزو
دست در گردن حمائل قادربخش غلام ڪو

ڪافي نمبر ١٣

ٿل :- سانول يار دا سنيها آيا وڃڻ [illegible]
آيا [illegible] ڪون پايا وي

١- پاديان گالهيان توي ڏسرخ نه جهيان
شوق چا شور مچايا وي

٢- نال نماڻدي توي جادو لاڪي الو
ناز پري پرمايا وي

٣- نوج حسن دي توني چا شهزادي الو
هر چا حڪم هلايا وي

٤ـ قادربخش دي نال محب ٿيا راضي
ویڑھا یـــار وسایا وي

کافي نمبر ١٤

ٹل:ـ اکیان جو تہڈیان ظالم ڈاڈیان نال فریمان اڑیان زوري

١ـ کالیان کچلا ہاون کار کجل قتل دي کمس کماون
ظالم ڈوجان کریان ڈوري

٢ـ سانگ سنگہدا مڑگـــان والـــی
ہٹ سٹ سمنی پرچمان پـــالي
ماس ہڈان توں گھدیان کوري

٣ـ خبر مہن ناہمن کو نیمھڑا لیمدا
نال دیدان دي دلـــڑي لٹیمدا
چوٹ چلائي کا چھمان چوري

٤ـ قادربخش ٿـــرا ر ڳیوئـــي
ہوش ہمر کل سدھہ سیوئي
ڳل نہ ڈکاندي مڑی ڈوري

کافي نمبر ١٥

ڈل:ـ دلبر اساڈي دل اٿي دم دم خیال تو

١ـ رخ رمز راز [illegible] قید زلف کالی
[illegible] دوالي جادو جمال تو

٢ـ لب لعل سرخ سارا غمغب حیات مارا
مولوا جیا نہ مارا ول ول وصال تو

٣ـ گلشن نظر گلابی ہٹ جام مئي شرابي
واعظ ولي کتابی ہر جا نہال تـــو

٤ـ قادربخش والمین کر یاد ارشاد ڳالھمین
شہر سر سارا ہالمین کامل کمال تو

ڪافي نمبر ١٦

ٽل :- حملي حسن نسال ٻيارا هادي

هر جا حڪم زور هلينديون

١- رخ تي زلفان دام مشڪين هاڻي

لکين دليان قيد هڪي سياڻي

رهنديون نيڪال ٻيارا هادي

قرڪي بي پرواه الينديون

٢- ڪاهي شوي شور شهنشاهي

ڪاهي نظر ناز هوا خواهي

جلوي خوش جمال ٻيارا هادي

رواني اين رهاڪي ڪاميديون

٣- آهو مين خيال شور شڪاري

ابرو ڪمان تير مژگان ماري

ڏيندي موت وصال ٻيارا هادي

دستين جگر خون مليديون

٤- سر ڏي قادربخش قدم چايا

ماهي ميدان عشق قبول آيا

ڪيتيء ڪرم ڪمال ٻيارا هادي

...ها راز سليديون

ڪافي نمبر ١٧ اردو

ٽل :- ايسا ستم چوڙدي غريب هون غريب

مهر ڪرڪي مک ديکا قريب هون قريب

١- تيري حسن ڪا سپاه، ڪري ڪره، ملڪ لي

لاچار صابر نمش هي حبيب هون حبيب

٢- زلفان ڪي ترڪ ڪمر ڪون ڪڙي ڪردي دور ڪو،
چالاڪ ڪمند سيني رقيب هون رقيب

٣- تجڪو صد هزار هين غلام مين هون ڪيا
در ڪا سزاوار سگ عجيب هون عجيب

٤- دستانڪي ليئي رنگ چاهيئي خون يار ڪو
و الله قادربخش مين نصيب هون نصيب

ڪافي نمبر ١٨

ٽل :- ماهي ويڙهي اساڏي نت نت آنودا هي
اڪرط سهانودا هي قمرا يالودا هي

١- سرما ياوي نيڻهڙا سهاوي اکيان الڪالودا هي

٢- رخ تي زلفان دام سٽيندا داڙي ڦسالودا هي

٣- لعل لبان سر سرخ مليندا ڪيس ڪمانودا هي

٤- قادربخش اتي قريب ڪريندا روز رلاوندا هي

ڪافي نمبر ١٩

ٽل :- مين جهوڪ ويسان ڪر يار نديان تارڙيان وي

١- جهر مر جهڙ [illegible] ڪوران يادل ڳجدا وي
[illegible] والهان الندا رڙيان وي

٢- يار ڪماري ويسان رانجهو ريجهي سان وي
ڪر ڪر زارڙيان وي

٣- تانگها يهوط نه ڏيندڙيان روز رانجهو ديان وي
برہ ديان يارڙيان وي

٤- قادربخش ڪماوي مور نہ چولي ماوي
تيڙ تسي نوارڙيان وي

ڪافي نمبر ٢٠

ٿل:- جنت جوء جهنگل جو ڪان رانجهن وانڙيان وي

١- پوڙيان پمت پيلي هر هر هڙيان وي لهڪن ڪالڙيان وي

٢- اوچ ماڙين اربيلمان ڪمنديا ڪانهين
ڪمديان ڪالڙيان وي

٣- آهي الارن ساون يار رانجهن ديالوي سياه سيالڙيا وي

٤- خوش قادربخش وسي نال رانجهن دي
سڙديان سيالڙيان وي

ڪافي نمبر ٢١

ٿل:- ڪڏان اسالڏي وڙهي، او سمن دلبر يار وي

١- رانجهون لهڏي باغ ڊ پـانـدي
گل گل گلزار لگدي خار وي

٢- درد لهڏي وچ بشي ٽڙپاوان لمحي نا قرار وي آوازار وي

٣- برهه لهڏي بـدحال چا ڪيتا
وسر سينگار سرگيا ڳلدا هار وي

٤- قادربخش لون ڪر تون ايها
سڙن اغيار و... عذاب الار دي

ڪافي نمبر ... سـڙ

ٿل:- بي خود هوڪي سمجهو سي خدا لون
هر جا نظر لمان آيا هي

١- آپ وسارڪي واصـل ٿيو سي
هستي گـم ڪر حاصل ٿيو سي
عرق فـراق هر فاضل ٿيو سي
مهن وجود وجـران آيا هي

٢- چاڙ نون چوڙ ڪي آپ نون چاتم
آپ پهاڙ ڪي ذات سڃاتم
قطره قلزم محوي ٿاتم آپ آي آپ ايمان آيا هي

٣- يار اندر جڏان ڀاتي جهاتي
رمز انا الحق مضمون من سڃاتي
ڪثرت گم وچ وحدت ذاتي
سوري اتي سلطان آيا هي

٤- قادربخش نون قدرت ناهي اندر پولي پيندا ماهي
وچ هر شان دي رلدا شاهي
ويس صورت انسان آيا هي

کافي نمبر ٣٣

ٽل:- عشق ڪريندا ڪم ڪهي ڪيهي
عاشق نال ڪمال دي يارو

١- هڪڙي سرگردان ڪريندا
هڪڙي هجر حمران مريندا
هڪڙيانڌي سر سيف ڏريندا
جنگي حملي جمال دي يارو

٢- ڏونهون طرف [illegible] عاشق طرف معشوق سڏيندا
هر جا گهر [illegible] ڪا ڏيندا
محمر بانگ بلال دي يارو

٣- برهم جنهان نون سمق [illegible]ڙهندا
دين ڪفر دي ورق سڙيندا
توبه تقوي دي طرز اڙيندا
حڪم حرام حلال دي يارو

۴- عشق جدائيءَ گهتي ابتي ساري
قادربخش سوڙ ٿيا نياري
ڌير شرابي مست نماري
ڪيتي ڪار وصال دي يارو

ڪافي نمبر ۲۴

ٹل:- ويک وحشت نيمان آمريتي دل ويران هو رهي
تيري نار ڪي الٽي همن هر حيران هو رهي

۱- تيري زلف سياه زنجير مثل همن قيد عشاقون ڪي
ڳل دست پا داڙي قابو هوئي وچ زندان هو رهي

۲- تيري لعلي لب رخسار سرخ ميري آکون آ پيٺي
هر عضوي آگ لگي ڇاتي جاء تيران هو رهي

۳- تيري دالي خال سيهه زنگي ڪيا هندوستان لشڪر
لگي جادوگر جو سيني هر دم ديوان هو رهي

۴- وچ يوسف حسن حرم دلبر ڪوئي قادربخش پئي
وستي ڪوٽ ڪلال لوين ڪي وه ڪنعان هو رهي

ڪافي نمبر ۲۵

ٹل:- روز رانجهو دي بين [illegible]
مست پئي [illegible] لسڙي ساري

۱- ڪوڏ ڪوڏيان ڳل ڪهنبڙي گهڙ ڪن
اواج ارپيليان ڪعبڙيان ڪوڪن
ڇڙ جانهڪ گهن گهر چاري

۲- مين رانجهن لسال نيڙي لائي
تيڙي لمطاندي پي نظر ڌ آئي
لکين لوڙهه چوڙيم ڪلال ري

٣- يار مين ويسان رانجهو دي جهوڪان
ڪن نه ڪريسان لڙ لڳ لوڪان
لڱگهه لنگهيان ويسان گهر گهاري

٤- قادر بخش ڪهه ڪوڪ سڻي ڪا
رمز رانجهو دي چست چاهون چڙهي ڪا
ست شهر ڪنهندا ڪماري

ڪافي نمبر ٣٦

ٽل :- سالڪ سير ڪرين وحدت دا
دم دور رکهين درجات

١- ساقي قول مشتاني ٿيوين پر پر جام دوباره پيوين
موتوا ڪن ڪر جڳ جڳ جيوي
وچ وحدت گم ڪر ذات

٢- عاشق دا ڪم الٽي بازي غرق بحر وچ غم دي غازي
آبغ آکي سر سهندي ڪاري گهن نور ڪڍون ظلمات

٣- منصب حاصل ڪر منصوري
ورڙ انا الحق ڏي سر سوري
ظاهر باطن دل حضوري هي مشڪل ايها بات

٤- قادر بخش [illegible] سوستاني راهه بتائي راز ربانی
گم ڪر [illegible] ثاني چا سمف نفي اثبات
[illegible] ولي بدا [illegible]

ڪافي نمبر ٣٧

ٽل :- خولي چشمان والي چالي
سانول ٿيون ڪنهن چا سڪالي

١- قامت سرو رفتار ڪبڪ دي
صورت ماهه پري ڪيا ملڪ دي
نور نمائي حور فلڪ دي ڪل نهچ نظر تو ڪمالي

٢- ناز ڪئون جڏا نظر ڪريندي
شيوي شوق شڪار ڪريندي
مژگان تير ڪمان ھريندي
گهت گل وچ زلف دوالي

٣- حسن رنگين سنگهار رنگيا
واس رنگين گل هار رنگيا
ھرين جوڙا پوشي دار رنگيا
لب لعل تي دسمي گلالي

٤- نال اساڏي ظاهر هسدئين
وت ڙلا ڳجهي دلڙي کسدئين
قادربخش کون کهي ڏسدئين
ايها چالي عجب دوحالي

ڪافي نمبر ٢٨ اردو

ٽل:- يها ساغر شرابي کي عمر افراد هي افراد
يها اعتبار سي جسمي بحق آزاد هي آزاد

١- جسي وادي ۾ مجنون تا وهاں مستان قطري ميں
جهان ۾ تا قيامت سلامت نهي آباد هي آباد

٢- حسن محبوب کا هر جا [illegible] زبان هوئي [illegible]ن نالون ۾
خبر اس حال کي ساري شيرين فرهاد هي فرهاد

٣- جو ديکي بلبلون يکبار چمن ۾ چشم نرگس کو
تمامي سور در عالم فغان فرياد هي فرياد

٤- ديکا جب حسن خوبان کا هوا مفتون قادربخش
قسم بالله قلندر سين اچا ارشاد هي ارشاد

ڪافي نمبر ٢٩

ٽل :- عشق تساڏي تانگهاں لايان
جيءُ جگر سب جلدا هي

١- جي مين ڪهدي مڇدا جهيڙا
مڇسي جهيڙا سٽسي ڪيڙا
آسي آويڙا مِش لکيڙا نيهن نشان اجل دا هي

٢- دلڙي ديدان وچ اڳ اڳ اڙ ڳئي
اوز رانجهو دي وڳ رڳ وڙ ڳئي
باهہ برهہ دي جهڳمڳ جهڙ ڳئي
جهوي سون سهاڳي ڳلدا هي

٣- پاڻي ميون مڌيهان پاڻي
جنت جهوک رانجهو دي ٽاڻي
محل پاپل وچ رنگ رلاڻي زوح نه هرگز والدا هي

٣- لک لک لوڪان مين گهر آوين
مين گهر آوين اڱڻ سهاوين
قادر بخش نون چا ڳل لاوين
عاشق روز ازل دا هي

[ڪا]في نمبر ٣٠

[illegible] عا[illegible]

ٽل :- مين [illegible] ڪا[illegible]ان گولی چاڻي تون يار نہ جاڻي

١- لوک ساری دا کلاڻ نہ پاندا سب موهن اپڏي ماڻي

٢- مين نہ تساڏي اصل دي پانهين منهن ڪڏل نال لاڻي

٣- عشق تساڏا مين نہ چڙسان توڙي گهدو وچ گهاڻي

٤- قادر بخش آکي قادر تومين ماڻي اساني ڊاڻي

ڪافي نمبر ٣١

ٿل :- هوش ڳئي ٿي حيراني، ويک شهنشاهه دي شاهي

١- ڪڏان وت ڏيندا مور مثالي تخت هوا سليماني

٢- ملڪ متي نون سجدي ڪراوي آدم اتي آسماني

٣- هرهڪ دي وچ آپ سماوي سر ڪري سلطاني

٤- قادربخش آکي قادر پالڇهون نظر نه آندي ثاني

ڪافي نمبر ٣٢

ٿل :- ساڏي دلڙي هي رانجهو دي والي
لڳي محبت چڙه مثالي

١- سانڪي اساڏي جهوڪ وساس
دام زلف دي دلڙي ڦاس
سهج اڳا سارا لوڪ هساس شاهه چاڪي نه مهوالي

٢- هير رانجهڻ دي هل ڳئي لوڪان
شهر بازار جهنگل وچ جهوڪان
لڳ ڳئي مست چوڪندي لوڪان
هر گهر وچ قيل قالي

٣- ماڻ مڏهن ڪالي ڪر نه ملامت عشق لاچاري لڳڙي علامت
مست ستي دا رهي سلامت ليڏهن دي ڪم هن موالي

٤- ماڻ مڏهيان جڏان هڙيان هولڪاري
[illegible] بڏاوي ستاري
جوش واليان جام نوش تو[illegible]مان [illegible]پهه نهالي

٥- رن رلي جو رانجهو نال جهڙي [illegible] رب ڪڙي پهڙي
قادر بخش نه هير لڪڙي رمز الاهي ڪوئي پالي

ڪافي نمبر ٣٣

ٿل :- يار رانجهڻ ڪمتي لوڪو ولدي وٺان سڀئي گهٽيان

١- يار دريا جون نوي جهوڪ رانجهڻ دي او
ڪٽڪ سهڻم ڪمي ڪٽيان

٢- راتيان ڏينهان لوي وچ لهريان دي [illegible]و پاهڙ آر ڙر هٽيان

٣- عشق ماهي دی لوي ٻوس کيتا الو
طعني مارن چٽيان

٤- قادر بخش لوي ميان ٻين رانجهن دي
هير هزارين لٽيان

ڪافي نمبر ٣٤

ٽل:- اکيان ٽڏيان ڪمهی ڪچليان سيهی ٽمر مرينديان

١- ڪالی ڏار ڪجل دي ڊاون
جهٽ ٻٽ خون جگر دا کاون
ڪمل ڪيس کرينديان

٢- چوڪون آون چٽيان چڪی، دليان دست ڪرينديان
لڪي ڏاڍيان ڏورون ڏرينديان

٣- ديدان دلبر ديان دناليان ابرو قوس ڪمالي ڪاليان
مژگان چاڪ چيرينديان

٤- قادربخش لون لوکان مارن
چشمان چالي چوڪان مارن
زوري حکم ڏرينديان

[ڪافي] نمبر ٣٥

ن
ٻدا

ٽل:- راڳ ٻيت ابر مضراب سڄن
پر فيض ڏهن هرباب سڄن

١- شهه شائق شوق خرام ڪرن لالگي ليمهن ليت احرام ڪرن
من محبت غمر حرام ڪرن حق اضحي سرداب سڄن

٢- لک ضرب مجم قربان ٿيون
ڪمون زمزم چاهه ڏقن دي پيون

بی جگھ جام جماعت ھون
وھ جاہ جنت گرداب سجن

۳- بیھی ہر نیل مدارا نوري گھنگھرو بانگ پکارا
چتا چشم چراغ چہ تارا قمرین سرخ مھتاب سجن

۴- دل خال خیال دھر دا بت آتش لعل ھجر دا
کر قادربخش اجردا حج کم، دھر ثواب سجن

کافي نمبر ۳٦

ٹل :- ناز معپھ سالار حسن لک کٹک کٹک اڑ گئي

۱- اکمان اپھلي تیر ہ یندیاں مژگاندي سوڑ گئي
لدھ لگي لنگھ جگر لھندي الک الک اڑ گئي

۲- چھري دي چمکار کمون افلاک الاھي چڑھ گئي
سالک سرچا سٹا ڈي کر سٹک سٹک سڑ گئي

۳- ابرو سیف سنگین ستمندي زلفان ول وچڑ گئي
تاب شتاب بي تاب کریندي جھٹک جھٹک جھڑ گئي

۴- شائق شاہ حسن دي ھولی کلدي کلدي کڑ گئي
قادربخش لغور لپاڻي اٹک اٹک اڑ گئي

کافی [illegible] لگیا ھی

ٹل :- سھر دیان سکندر [illegible] شوق [illegible]
شھنشاھی نوبتان بجاوندي ھون

۱- حکمس نال حکومت شاھی
دارا ھسمس کھالوندي ھون

۲- بنا مسلاحان کھتی کناري
قلزم دي قعر آلوسدي ھون

٣- مولوا جام جاويدي ڀي ڪر
خيال خودي دا جلالوندي هون

٤- قادر بخش قديمي قدر وچ
سولي ٿي سر ڦالوندي هون

ڪافي نمبر ٣٨

ٿل :- جڳ جاوا هرجا يار چل ويکو حسن بازار

١- آهي آيا ٻهرا ٻن ٻن صورت نقش نگار
راڄ ڇپاڪي ناز چلايس وچ رمز پري رخسار

٢- شاهي ڇوڙ گدائي بانس آيا تخت هزار
رانجهن ٻم ڪي ٻين ٻجاوي سٺي دردون هير پڪار

٣- نام يوسف ڪا ڏرڪي ٻهر ڪون ڏٺا ٻوش ستار
دل زليخان دي درد دکايس ڪيتس نالکي نيهن لاچار

٤- مسجد ڇوڙ مٺي خاله آيا دارون دست خمار
قادربخش ٻيهوش ٿيا ڪيتس ڏي ٻر ٻر جام دوبار

ڪافي نمبر ٣٩

ٿل :- ملڪي سهيليان متيان نا ڏيرو
ٻيوس دلڙي اڙي زور

١- جڏهن ڏيهن [illegible] گهر آيا
[illegible] طعن [illegible] مارڪي آتيان تايا
شهر ساري وچ شور مچايا قادر ڪيتيان ڪاليان ڪور

٢- يار ڪناري ميرن ويسان تر تر حمد هزاران ڪرسان هرهر
خير مبارڪ ڏيسان گهر گهر طبل وجيسان شاهي طور

٣- رانجهن ميڏا ميدون مليا باغ بهشتي ٻيلا کليا
ڪوڙي خام شرم هس تليا حاڪم حق دي ڪيتا غور

۴- قادر بخش قبر ريحاني بيشڪ رهبر راز رباني
ناظر تي منظور پيي فاني حسن حقيقي هي هر دور

ڪافي نمبر ۴۰

ٿل:- ماٻوڙي متيان نه ڏي ناحق ڏيان
موں تي رانجهن هي هير

۱- رانجهو ريڌهايا مول نه رهسان
طعني لڪي تيڏي نه سهسان
جهوڪ ويسان جهنگ چير

۲- سرخ پوشاڪ ڪپڙيان مت گهتسان
نال رانجهن رل وسدي وتسان الگ تي انگي سرلير

۳- نال رانجهن ميڏيان لڳيان لانوان
ڀمو نا ٻاٻا الت پراوان توڙون اڙيا لقدير

۴- قادربخش ڪا رمز رلاٺي هر رانجهو دي نال الاٺي
وسر گمس ول وير

ڪافي نمبر ۴۱

ٿل:- يار تهرا جادو لڳا هي [illegible]مان

أ- ڪڏان رسمن ڪـ[illegible]ان هسمن
ڪڏاں نوڙي لمبط وسمن ڪڏان بمثال ڏسمن
هڪ مالدي پيا مارط ڪمتا بيحد لاچار

۲- ڏڪان وچ آمن يار ڏتا عشق ڏيڏي ڪل عمش نتا
زندگــي زوال پتــا
مر نه جي جندڙي جاں ڪدون جان ڏي نهز!

٣ـ جادوگر جمال تيڏا ٻيوي حور خيال تيڏا
ملڪ هي مثال تيڏا
ڪرم ڪمال اِيها ڪرين مين ٻندي ٻيڪار

٤ـ آوين ڪو امداد ڪرين اڱڻ ٻر آباد ڪرين
قادربخش دل شاد ڪرين
قدمان تون قربان ڪران سر هزار وار

ڪافي نمبر ٤٢

ٽل :- يار وي تيري ناز لٽيا دل نون زور زور

١ـ شيدا شور شهيد ڪتوئي ناڪي ملهه خريد ڪتوئي
جگر جوش جديد ڪتوئي
زلف ڪاربخش گهتمرئي گل نون زور زور

٢ـ وچ چمن رخسار تيري چهه ذقن چوڏار تيري
خب خب ڪوثر وار تيري چاڪي جهه تيري
گهتيا اجل نون زور زور

٣ـ علم عقل لنگ نرم پارسائي دين ڌرم
تسو ٻهه تقوي شان شرم
ڪي شاهه حسن ٻچايا گهل نون زور زور

٤ـ سرما سهنڌ [illegible] جوين جلويدار گيا
قادربخش قرار گيا
يار [illegible] گهر آيا [illegible] ڪڏل نون زور زور

ڪافي نمبر ٤٣

ٽل :- دوزين نال ويدها ڪي رانول
هس هس ڪسدا داڙي يار

١ـ ڪاڻ تماشي قتل ڪريندا دلبر دشمن دوست مريندا
زلفان ناگي فوج ڏريندا ول ول دي وچ قيد هزار

۲- سيف سرائي ابرو سهندي
ڪست محبت مستان ڪهندي
لوڪ لکين لاچار ٿي لهندي مرغ مشتاقان مول نه هار

۳- سر تي چيرا سرخ رنگيندا گل وچ چولا چمن چمڪيندا
لعل جتي پا زيب زريندا حسن چمن سينگار بهار

۴- ناظر اک منظور ڪوئي مسجد مندر ساجن سوئي
قادر بخش قريب نڌوئي حسن ازل هرجا اظهار

ڪافي نمبر ۴۴

ٽل: قلندر وار فنا في الله گم ڪر هستي ٿي هشيار

۱- تن وچ تاب رباب جڳاوين خيال خراب خودي دا ڪاوين
رڳ رڳ دی وچ رود ستار

۲- وهم وصال خيال خدائي عبد وچون معبود جدائي
ڪان ڪان آپ نه ٿی اظهار

۳- عاشق عين الله دا پاوين سيني ساجن سهر سماوين
خاڪي تن ڪر خاڪ خوار

۴- قادربخش نون حال حيراني ڪردا سر سما سيراني
ساري نظر سارا [illegible]

[illegible]

ڪافي نمبر [illegible]

ٽل:- مين الائي ڪيا وو يارو حيرت ڪيتا حيران مين

۱- مين نه مين خود چاڻدا ذات نه اپڻي سڃاڻدا
آپ نون آپ پڇاڻدا وه دانا هي نادان مين

۲- ملڪ نه ميڏا ني دوئي ها نمر متان نه نشان ڪوئي ها
جو اٿان هي اٿان سوئي ها لا مڪان مڪان مين

٣- نبي نفل ني سنت فرض ها ني
تندرستي تـي مرض ها
ني حاجت ني غفلت فرض ها وحدت وطن سامان ۾

٤- قــادر قادر بخش هڪوئي
اهو جڳ او جڳ سارا سوئي
ماسوا الله سماوي ڪوئي مردا محض انسان ۾

ڪافي نمبر ٤٦

ٿل :- دل لٽي نازڪ چنچل گهت دام زلف دا ول ول

١- چمڻ لال ڪري ڪس ڪجلي
سرخي لعل لبان تـي تجلي
چٽي ڏندڙي چمڪن بجلي من موهه ڳڃي ڪس ڪل ڪل

٢- ابرو سيف سياه شعهري عالي تاب گهاوي دل گهري
نوج ايران قندار ني قهري چا ناز ديان چلمان ال چل

٣- مانگهه ڏولهين موڙ ڪنڍڙي ڪالي
سهڻي مارن سانگ نرالي
ڏک ۾ درد گهتن در والي جهت جهٽمان هـل هل

٤- حسن والي هس دلڙي کسدي
مهر پري من مڏي وسدي
قادر بخش [illegible] آ وسدي
[illegible] گهر آيا [illegible]يوين بـاغ بهار تـي بلبل
[illegible] طه [illegible]

نال آ تيسوبا

ڪافي نمبر ٤٧

ٿل :- ڪيتا قسمت وچ عشق بهول آيا يار ضمالدا سر مشڪل

١- خمر نه ۾ ڪهين جرم چالي نه ما نمو اٺي شرم چالي
نين دوسعه ني دشمن ڏرم چالي
من لڙهندي ڪون نه ولاهولي ول

۲۔ لوڑھ لکي آندا نال زور دی
وچ والھڑ پھنگ پھپور دي مین
ہیا شهر سارا وچ شور دي مین
گیا ڈرم میڈا نال دین دي رل

۳۔ ھي ھي حکم ازل نہ جاتا مین
لگا نال بھل دی وچ ناتا مین
ساري لوک سوالان جا سچاتا مین
کیتی، جاڑ جدان گھن گئي باز سالول

۴۔ ست سوھی ہراٹی جا ہاسا مین
ہیون بھل ویسان ول نہ آسان مین
سکتیمان سمر سفر کر جاسان مین
قادربخش ہجن کر توکل

کافي نمبر ۴۸

ٹل :۔ دل ڈتڑم دست دلا لاذون
ویک آھو چشم غزالان نون

۱۔ کت نرگس چشم چمن دی آئی تماشي حسن دي
سر لالی زلف سرسن دي صحیح کیتم سرو نهالان نون

۲۔ وچ فلک فدا ئی ذکر دی [illegible] کیتم بي ار دي
نال نازک نمهن اظر دي [illegible] مان [illegible] در هلالان نون

۳۔ بی راھ ظلمانی قم دی [illegible] ہن خضر ہیتم جام جم دي
گم الدوھ انذیری صدم دي
کالی کاکل مھکین ھالان نون

۴۔ وچ ڈیر مٹی خانی خرابی ھي خم شیشي جام شرابہدي
نمي شور شراب شتابی دي
ھت قادربخش کلان لان نون

ڪافي نمبر ۴۹

ٿل :- نور قديمي بيمثال توان توان اوين يار ڏٺم

۱- پردا خودي ست پرديدي دي وچ پردی ہوش ستار ڏٺم
صورت بيمثال دي ازلي مورت مهب رخسار ڏٺم

۲- لا مڪاني تخت دا صاحب قرب مڪان قرار ڏٺم
طور حضور تي نور ظهور را ڪوت دي ڪوله ڪمار ڏٺم

۳- نار توان تي ڪمار توان رخ سرخ سارا سينگار ڏٺم
چڳ چڳ جدتي چهرڪ ڪپاری
گهر گهر گولي گلزار ڏٺم

۴- عشق توان معشوق توان وچ ديد نوين ديدار ڏٺم
قادربخش دا صاحب مدامي ويس توان سر ستار ڏٺم

ڪافي نمبر ۵۰

ٿل :- وچ بساد صبح ميڏي ڏهن
آکي اوسين ڪڏان بيمار ڏهن

۱- اي سنهپي آکي سڄاوين اڄ اڱڻ پرين ساڏي آوين
آ ٻهر سدوزي گهلاوين لڙ لاڪي مين بيمار ڏهن

۲- تيڏي ذوق [illegible] ادربخش [illegible] لائي آپ لڳين آ چاتي
سڙي ساه سو [illegible] ڪر لظر عذاب العار ڏهن

۳- وچ هجر فراق فقيري ڳل انگي سر لي نہ امرتي
جاري ليڪي جگر جر جهليري
دل دوست ڏي هت دربار ڏهن

۴- منگي قادربخش دعائين ڳڙ ڳالهه وصل ڳل لائين
مان پانهين هان تون سائين
نا ولک ميڏي ڪردار ڏهن

کافي نمبر ۵۱

ٹل :- دنیا فاني کوڑ کمال باقي دائم ذات جلال

۱- عشق عجائب علم حقاني رهبر سارا سر رباني،
ظاهر باطن هون عیاني هادي هردم وصل وصال

۲- سالک درجه بسارا سارا ڈی سر سوري مارین نعرا
نیمهن نمان علاج نظارا طور جلیندا نور جمال

۳- مست الستي جام کریندا خام خودي دا خیال مریندا
قلزم قعرا پار تریندا کامل تهوین کولهه کمال

۴- قادر بخش نون رند قلندر سوز سمایا سیني اندر
آتش قوت قرار سمندر ظاهر باطن نار تهال

کافي نمبر ۵۲

ٹل :- بیومي ڀاک وڃامین ڊول منڑا منڑي بولي بول

۱- حسن والیان نون ستر نه سهندا چهری چادر کول

۲- روز رسامي تتي نون تایا درچ مرین چپ چول

۳- یار یگانا تون بن ني بي کل بن ستیم سب پول

۴- قادربخش غلام تساڈا پالهان [illegible] بي در رول

[illegible] مان

کافي [illegible]

ٹل :- رانجهن سهری سانگ[illegible] نال تهڑا مدهالدا مهوال

۱- چاکي چو چکدا چڪر تهڑا خواهش هر خیال

۲- شان ڀڀا سر شملا شاهي ول ول ولگري وال

۳- هیڻان هڙیان آپ هونگاري رحمت ڀریا کر یال

۴- قادربخش نون ماهي ملیا کمتس کرم کمال

ڪافي نمبر ٥٤

ٿل :- گهت ڪي دام زلف خمدار
دلڙي قيد ڪيتي دلدار

١- ماهه سياهه شعاع ڪريندا آجلي تاب مشتاق مريندا
روشن نور سرخ رخسار

٢- لب ياقوت مرجان مرايان خاطر خسرو شمشير آيان
مخزن لعل گهر دو وار

٣- غبغب چاهه زقن آي ڪوثر آب حيات انگوري اتر
هيرو هوش نما ديدار

٤- قادر بخش حسن دلبر دي
لک مشتاق ڪيتي در بر دي پونرا ونگر مست بهار

ڪافي نمبر ٥٥

ٿل :- جوڳي جادوگر ها مرلي نال ڳيا من ماز

١- چوريس چنگ فراق دا سوز ڀري پرتار

٢- قسمت نال آيا اتان رهندا يورب دار

٣- ڪمڙو بيسان گودڙي دم نا تيسان ڏار

٤- قادر بخش [illegible] وال سي ڪهڙي وار
هو
[illegible] گهر آيا

ڪافي [illegible] ٥٦

ٿل :- هر صورت يع يم يار آيا سڀ ڪيتي سيسار

١- صوفي هوڪي ڳل وچ پاتس ڪفني قلندر وار
در در ڀکيا بيڪ منگي سر تي گرد غبار

٢- زاهد زهد ڪريندا چاڪي سمري دانه هزار
صاحب صوم صلات مصلي مشمر پالڪ گذار

٣- گل رخ لعل لبان تي لعلي گوهر در گفتار
چيرا چوگل بلبل چشمي سر تي سبز ڪدار

٤- آئي بيدل بدڪي آيا بي خود مست خمار
قول انا الحق ووئي بولي ڏيندا آدم دار

٥- قادر بخش دي ويڙهي آيا شاهد گل رخسار
قيصر ڳتڙي سر تي چتڙي دام گهتن خمدار

ڪافي نمبر ٥٧

ٹل :- مين گهر آوين اڳڻ سهاوين
چا ڳل لاوين ڏيوان مين نهال

١- چوڙ ڳيشين وچ گهٽي لائي ني
اٿان اسان بن ني ڪي سيمائي ني
سانگي تسان اسان هول سمائي ني
مهر ڪرين ڪڏان سانول ول پال

٢- ليڏي جدائي سالون دم دم ماري
ڏور وهڻ دا ڪم ڪم ماري
لهٽي جاري لت لم لم ماري ملڻ بنا ٿيا جيوڻ محال

٣- محب ڪريسن نا بي [illegible]
ليڏي [illegible]مان [illegible] ايها بولي ناهي
شرم ڪريسن ڪو [illegible] شاهي
[illegible]ملي آئي ٿيوين ڪرم ڪمال

٤- اڱڻ اساڏي نت نت آوين
قادربخش دا ويڙها وساوين
هنچ اسرايت اسرج ڏوان ماوين
دوستي دا دلبر دل دي نال

ڪافي نمبر ٥٨

ٹل:- نيڻهن اياز نماز عشاقان عشق عبادت عين تمام

١- مست مشتاق خم خم محبت جوگي از پرهيدي جام
بن بيهوشي هوش نه باون دائمد ديوان مدام

٢- مفهن ماهي دا کم قول بلي لکمير حرام
هر دم خوف خودي دي ست روون مهو تيون
وچ قوم قيام

٣- مشڪل وچ ميدان محبت ڪشي ڪشي هلڪي مارن هام
ليمهن ليلاوڑ کم کمهن کمهن دام
کور کچي کيا جاڻن عام

٤- قادربخش دا مذهب رندي وحدت سير ساڙا اسلام
هادي رهبر راه اهين وچ شاه مروندي رند امام

ڪافي نمبر ٥٩

ٹل:- ونکو ابرو دي تلوار ڈنگي
کري روز قتل دي کار ڈنگي

١- لال سانول دي چال ڈنگي
جهولي بولي الي نت پال ڈنگي
خال ڈنگا ک[illegible] بخش [illegible] کري قيد زلف دي تار ڈنگي

٢- شهر ڈنگا سرڪار دلي جاڻي چوکي قري جو ڈار ڈنگي
باغ ڈنگا بازار ڈنگي سر [illegible]ب هٿ دستار ڈنگي

٣- سيد ڈنگي سمنگار ڈنگا موهي موابالدا هار ڈنگا
يار ڈنگا کمدار ڈنگا کري کمس کدل دي ڈار ڈنگي

٤- جوڑ کڑا جتان موڑ ڈنگا جوبن سمف ايراني دا ڈوڑ ڈنگا
سر قادربخش چا کوڑ ڈنگا جو دوج حسن لاچار ڈنگي

ڪافي نمبر ٦٠

ٿل:- رخ خوباندی رمز رباني نظر آئي روز اسان

١- صورت آدم نور نظر دا پردی بهم مستور اظر دا
هر مظهر نور اظر دا عين يقين اظهر اسان

٢- زينت زلفان زيب زلف سر لعل سرخ لب دانه عدن
در نازک ناز نشالي اظهر چشم ڏنا چمڪار اسان

٣- طرح عجائب طور رکيندا لوک نه ڪوئي عام لکيندا
خاصان بي خود جام چکيندا مستعمشي بي هوشيار اسان

٤- قادربخش چا قادر سمجهيا نهي اوبر چا نادر سمجهيا
هر جا بي باب مادر سمجهيا بحران بحر بازار اسان

ڪافي نمبر ٦١

ٿل:- هير دي دال ربتا رانجهو يار
ڙانچيان ڪيون پلديان

١- سانگي اساڏي آيا تخت هزارا سنڪو،
ڪيون ميندي ڪهڙي ملديان

٢- نال رانجهو دي منڍيان نميڙي نا هيان الوان
لکيان روز ازل هيان

٣- سرخ ڪي ساڏيان گالهين ... مڙي
... سيالمين وڏيان ڏيون ولديان

٤- قادربخش ڪاهيان ڪامين ڪهڙي واليان
ڳـالهه ايها ڳرخ ڳلديان

ڪافي نمبر ٦٢

ٿل:- گل رخ گل برگ، چياڪي بن گلون گاشن آيا

۱- سبز سیاہ سفید رنگا رنگ ہر سرخ بہار سماکے
باران تی برسن آیا

۲- ساقی مطرب تار صراحی خوش عمر مہک اڑاکے
جمشید جشن لن آیا

۳- قید صورت بی مثل نمونا مورت محمد پاکی
انسان ملک جن آیا

۴- قادربخش قدر آہی ہر عالم وچ آکی
ای جان جسم تن آیا

کافی نمبر ۶۳

ٹل :- نوبت نیتھن وجائی شاہ حسن جڈاں حکم ہلایا

۱- جنگی حملی ساز سامانا سانگا ناز نوائی
قتل دی کیتی چڑھ کی آیا

۲- وچ میدان محبت والی ہر دی ہلدی نہ کائی
مست مدامی مطلب پایا

۳- ملک خودی دا روز مریندا نفس نہ نال وڈائی
مغز نیایا جنھن سر چایا

۴- قادربخش خودی ست قدمین من دی مراد چا پائی
سر ڈیوٹ لیا محض سجایا

کافی نمبر ۶۴

ٹل- لمن دلاں تی یار واہاری آیا دا کردا دل دا وی

۱- خبر نہ کیدوں کو کست کریندا
مرک مرک دل مست کریندا کسدا کسدا کلدا وی

۲- چنچل چشماں چالی چوری فوج فراجی ظالم زوری
ہک سر حملا گھلدا وی

٣- روز ازل ڪهتيندا هر هر   تيڏ عشاق ڪريندا مردم

دام زلف دا ول ول وي

٤- قادربخش گفتار سجن دي   آب حيات الوار سجن دي

ليغا هوند اجل دا وي

ڪافي نمبر ٦٥

ٿل:- جيهو عشق هير ڪنوں هان ڪنوں

مجنوں مست جيهي ديوان ڪنوں

١- ڪتا ڪاب برهدا ڪو جران جهلي

وچ هوش رمزالهي جان جلي

نوري ڪٿوه هووي لي موم پلي

فرهاد پرويز دروان ڪنوں

٢- جيهي چلهه برهدي ڪون گولي

سولي عمد انالحق آپ بولي

گمراه خلق وچ رمـز رولي

منصور صوفي سلطـان ڪنوں

٣- جيهي جاه شهنشاه عشق [illegible]

[illegible] ڪوا [illegible] سـوش چاوي

ڪل عالم خودي د[illegible]ال ڪاوي

شاه شمس رومـي صنعان ڪنوں

٤- جيهو قادربخش نقر ڪنوں

ساري صورت عشق اسير ڪنوں

جنهن سججهيا بهوالي هر ڪنوں

اصل عشق آيا هي ايمان ڪنوں

ڪافي نمبر ٦٦

ٿل:- اهڙو حال حسن دا هر ڪئون
يعقوب زليخا وزير ڪئون

١- جڏان مٺهن ماهي دا مهوال ڏٺا
حق هـــاڪ دا جلوا جمال ڏٺا
ڏي جان ڏنهان چا وصال ڏٺـــا
اهڙو وير درياهه دي سير ڪئون

٢- موسيٰ تاب حسن دا منظور ڏٺا
وچ شان شجر دي نور ڏٺـــا
بي خود جسم جلاڪي حضور ڏٺا
اهڙو طور جبل اڪثر ڪئون

٣- شاهه صيفل روم ديوان ٿيا وچ حسن لموني حيران ٿيا
چوڙ ملڪ مصر ويران ٿيا اهڙو تختي تي تصوير ڪئون

٤- آيا حسن ڪاهاري ڪوٽ اتي
ٿيا نازل نور هر گهوٽ اتي
ڏنس قادربخش ڪون چوٽ اتي
اهڙو جوان طفل تي هر ڪئون

ڪافي نمبر ٦٧

ٿل:- يار نه آيا ڏوجهي [illegible] نين روندي دل ڳلدي

١- مهلان ملڻ ديان [illegible] ڳذر ڳيان
نين اداسي راهه نظر ڳيا [illegible] نه منڙي واســدي

٢- دلبر دور ڪيتي دل تــڙڻي
باهه برهه لڳي جهڳي لڳي جهڙي
برت والي بٺي اڳلدي

٣- جنهن ـ نوبت نينهن وڄائي
جنها وصال نه تنهي جدائي انهن نشاني اجل دي

۴- قادربخش سالکــا سر چاوین
جو مراں رکھن سوئی پاوین ہر دي ھکائي نہ ھلدي

کافي نمبر ۶۸

ٹل :- کیوں ماڑ کرین مٹھن موڑ
من نوکر ہاں ایڈي ناز دا

۱- سچڑ سوا ایڈي واھ نہ سجھدي
کیوں وچاں گلي چوڑ گل دام ھی زلف دراز دا

۲- ھکڑي دلڑي درد ہزارین ڈیکھن ڈیکھاں ڈکھ ڈوڑ
لوین اکھری ناز غماز دا

۳- کیتي شکار دي کرکي شتریان
دیدان دلڑیاں دوڑ ڈي تاب شاھي شھباز دا

۴- نال قادربخش کیھی ماڑئي
لاڈ گھونگھٹ دي لوڑ ڈي حال سیوئي اھمن راز دا

کافي نمبر ۶۹

ٹل :- کیوں یار نہ آنودائیں ھاڈي گھتي گھتي ایڈا
ماڑ مشتاقاں نوں ماردا

۱- یار یاراں نال یاري لاکي ... وچ توں متي متي
...غصا پاڑھن سردار دا

۲- گالھ ساڈوں ڈس حال ا... دي کیوں ایڈي دل ھتي ھتي
... پاڑو خیال ہوئي کنھن خار دا

۳- کاٹ کاوڑ دا کي کي ماریتي
دلڑي درد دي قتي تیا جھوڑ جدا لاچار دا

۴- قادربخش کوں قدم ہری ري
سچڑ وچھن نا ستي متي کر ترس قدمي یار دا

ڪافي نمبر ٧٠

ٽل:- هر ڏيکا اکڏين ماهي سڀ رنگ سرخ گلال
گلابي سر دوشالا شاهي

١- چڻ چڻ ڪر ستون الساوي
ڪهن سڪهن هس سهرا ڳاوي
هات اناڪي نال بجاوي رمز ملا دلخواهي

٢- ڳل هڏهون ڪا هار رنگا رنگ چڪن ڇولي رنگا رنگ
مالکهه نهمر زرڪار رنگا رانگ دل نا ڇوڙنا چاهي

٣- شمس قمر سرخ ٻسهالي ڏيهان ڪهلي هور نهالي
قسم خدا ڪيا ميهه ڪڪالي سارا نور الاهي

٤- قادربخش ڪون ديد ڏيکن ٻ
دلبر آکي شهيد ڏيکن ٻ
نظر لهي ڪي عيد ڏيکن ٻ حاجت هوش ڪي ناهي

ڪافي نمبر ٧١

ٽل:- ماهي ملڻ نه آيا گذر ڳيا وقت شام وي

١- رو رو ڀالان راهه سوڄ دي
ڪواڄ جان ڪوڪر نلوان ڪلڄ مي
لن وڄ ڪانگهه تمام وي

٢- جان نه ڪوئي ڪ [illegible] ا وطمس
جا [illegible] ق ڪم دا ڪو نمانڪا بطمس
جان نه جهليا ڪڪن [illegible] خام وي

٣- هڪ اڳي عشق دي نال صبر ڳيا
ٻوجها واعدي دا وقت گذر ڳيا
هڪ دل آئي عام وي

٤- قادربخش دي عشق آيان مونجهان
لک لک لوڪان دي وڄ نهي لونجهان
درد الدو ڏمر ڏام وي

کافي نمبر ۷۲

ٹل :- شوق مثل شمر دی کر شور حملا آوندا
جان جسم جگر بند چمر چکمن کاوندا

۱- ڈیک عقل نور پچھی چشم جدان چاوندا
سیف سپر ڈھ ڈھ پوي بھوں جتان پاوندا

۲- چاي ھمر حکمت دي کونٌ اتان ھلاوندا
زنجیر کل تدبیر دی بھن بھووری کٹرکاوندا

۳- عشق جڈی سینئی آیا اور لکو سماوندا
شان شرم چوڑ شرع سر سولي سلاوندا

۴- ذري ذري ذوق زوري **قادربخش** کھاوندا
قتل سر قبول کرکي انالحق الاوندا

کافي نمبر ۷۳

ٹل :- مٹي حالي ڈنو پري دوبارہ ساقي جام شرابون

۱- ھستی وتي جڈی مستی آئي نسیم پاک حرابون

۲- ھو ھو حق حق ھادي بولی رگ رگ رود ربابون

۳- مٹی نشرط سان مدو تیا مان آون لتو خوف خطابون

۴- **قادربخش** خودي کي وساري چتو ڈوھ ثوابون

کافي [illegible] ۷۴

ٹل :- سانوڑ پاٹي رانجھ[illegible] پاٹ پاندي محل د رنگ ولاٹي

۱- بابل ماھو ویر وسر [illegible] کل تو عشق اکاٹي

۲- نال رانجھن دي مین لھسان لاوان
نوڑي کمزا گھتي چا گھاٹي

۳- کل کمڑیدي ذل ذل اکڈي من موھن رانجھو دي مٹي

۴- **قادربخش** حق ھمر سچاتا ساري او کے اندي تي اپاٹي

ڪافي نمبر ۷۵

ٽل:- هير ڏٺا حق رانجهو چاڪ سڃالي جاتا
ساري لوڪان وچون جڏهن چڻ چم ڪي چاتا

۱- تخت هزارا شاهي چوڙ آيا اٿان ماهي
هير ڏني چا گواهي ناز اڃي رکـــ ڏاتا

۲- سهري صورت سانگي در در ٻکيا مالگي
چاڪي چاڪ والگي خاڪي خرقا پاتا

۳- آٻهدا آهي گولا ڪيٽس آدم اولا
واج ساري دنيا رولا باب نہ چاپا ماتا

۴- سالڪ سهر آ سڄاڻي قادربخش چاڻي
هير ڦوٽا رانجهو پاڻي لاڳـــ روهي لاتا

ڪافي نمبر ۷۶

ٽل:- مين نہ ڀلي رانجهن دي نمان
سڄ رهيان سنگيان سمان

۱- يار ڪناري ٻيلي ڪاري تر وڃسان لڌيان نيان

۲- جنت جهوڪ رانجهو دي گلشن
خوش طوطـــا لڳديان ليا

۳- ڪوڙا پرا مين [illegible] ڪي ازلون منگـــ ماهي دي ڏمان

۴- قادربخش جتان عشق [illegible]
اڄان [illegible] گاهين هير دي ڳمان

ڪافي نمبر ۷۷

ٽل:- نيڻان ڏوان نوڪان مارن ناز دي نالي
سوهن دل چاڪ ڏيندي چهماندي چالي

۱- اکهين چمھالدي کا چال نرالي
پاجهون رمزه‌ي رهن نه خالي
ڏيون قانون سمجها مجمع والي

۲- نال حکم دي حملا کرديان
شور شهانا مور نه ڈر ديان
سيمي سک سانگ سنيد بان برهه دي پالي

۳- دوستي دل وچ کار قتل دي
عاشق ڏيندي جان چا جلدي
کير اختيار پاون موت مهالي

۴- قادربخش کون ناز نظر دي
دم دم کهندي کرڏي دو دي
سمجهم عمر هيٺا عمر وصالي

کافي نمبر ۷۸

ٹل :- جدهن شوقون شراب پيتا بت خالي سجدہ کيتا

۱- مخمور خوش خمر دا سر مِش بت کي ڈردا
موتوا قمل نه مردا جگب جگب همیشه جيتا

۲- سيمي سکر سلامت مستانه سر سلامت
عشاق رند علامت خرقا خراب سيتا

۳- شاهد تماشي طوري منصور [illegible] حضوري
د[illegible] دعا نه دوري قلزم حباب نيتا

۴- عاشقان دی چال نرالي منڙي ہرسمت خيالي
ہر شي جو ويسي خالی قادربخش کاوي گيتا

کافي نمبر ۷۹

ٹل :- نظر دوگي کر دور سجد مندر ماهي وسدا

١- در دارا دربان ڪڙاوي سر سڪندر آپ سماوي
فخر مصر معذور شاهه شجر هر شاهي وسدا

٢- ناز سليمان مور نماڙي ابو جهل سر احمد غازي
نهچ انڌيرا نور هادي هر گمراهي وسدا

٣- بشر صورت سنگار بن آوي باغ بهشت بهار بن آوي
چمن حسن مغفور سرخ سفيد سياهي وسدا

٤- سيئي شهد سور جڳاوي قادربخش قدير سڏاوي
مستي وچ منصور آکي انالحق ڦاهي وسدا

ڪافي نمبر ٨٠

ٿل:- يار ڪيا چوڙ چوري چيرسن
سوز الدر دا نه ڪهون سلمسان
چوري

١- وات ڏنگي وچ واري ولڙي کهر ڪاهه ڪون ول چلڙي
جان جتان سر گهور نه ولسان

٢- سر تي باري بار برهدا شام آوي ٻلت نهر ها
خان ٻهل ڪمتي جلمن جلسان

٣- پالان راهه آوي ڪوئي اوتي نال لهوي من لوهه لوتي
قدم قدم تي ڳل لڳسي ڳلسان

٤- قادربخش قرار نه ڪوئي صبر ڪيا سک سرت سيوئي
تيسن [illegible]هن سدورا هلسان
دا[illegible]

ڪافي [illegible] ٨١

ٿل:- شاهه رانجهو دي ٻانهين ڪڙ سان
محمه ماهه تيڏي نه اڙسان

١- جنهن ٿڙ رانجهو منجهان ٻاري
ڪالهن ڪنڌيان چاهڪ چاري
گهر گهر چاري رڳ گهر سان

۲۔ محل ماڑیاں وچ بابل والی جوش والیاں دا جیڑہ نہ جالی
وچ واڑی وچھاں وڑساں

۳۔ شور رانجھو دی شرم رہایا
متیاں نہ ڈی میں مڑساں نہ مایا
جنہ جاں جوگی نال جڑساں

۴۔ قادربخش قرار نہ آوی تنگ والیاں نوں لیمھن نساوی
تنگی نوک لگی مٹی لوڑساں

کافی نمبر ۸۲

ٹل :۔ لوین بسنت آئی لوین گل قولی لوین سینگار سمائی نی

۱۔ رتڑی رخسار رتڑی خب خب رتڑی دست رانگائی نی
رتڑی عناب عقیق عیانی لعل شاہی شرمائی نی

۲۔ رتڑی سوھی رتڑی شملی کھٹی در گل پائیمی
قیصریاں سرویس عروسی قیصر ھند لہائی نی

۳۔ نیعاں نرگس ابرو جداول سوسن زلف ولائی نی
دلیاں دام گلوبند حلقی مشکل قمر قرائی نی

۴۔ ساز ستار سہ سوز الگیزی پجھڑی راز سطائی نی
قادربخش لوں پر پر مٹی دی قربی کدہ ہلائی نی

کافی نمبر ۸۳

ٹل :۔ نوین بہار دی نوین سع[illegible] باد صبا اج آلدی ای

۱۔ لویاں شاخاں لوین شگ[illegible]ی نیس سرو سماندی نی
سرخ سفید گل [illegible] والی
چنبی چنبیل دل چاندی نی

۲۔ قمری ہکار کرہندی کو کو
بل بل بدور سع آلدی نی
وچ چمن دی جھنپٹ گنگبٹ
جوش جمن دی جگاوندی نی

٣- مطرب نال ترانې شاهي طبلې طنبور بجاندي نې
بلبل گل تي نال نظارا گيت ڪجهي گن گاندي نې

٤- ساقي شرابون عنبر عطري پر پر جام پلاندي نې
قادربخش جهي شوق شرابي
مست خوشي نه ماندي نې

ڪافي نمبر ٨٤

ٽل :- مين نه يولندم جهنگل سارا مينون مليا نه ماهي پيارا

١- مين نه ماهي ماهي ڪردي وچ درد غماندي مردي
قران جنگل ٽنڙي گهردي سڄ سوز سڙيندا ڪارا

٢- ڪيتي ماهي بي پرواهي گهت دام زلف دي ڦاهي
ست سڱ ڏٺي سرواهي دهلي دهلي بلخ بخارا

٣- رانجهن تخت هزاري وسدا چا نوچ حسن دليان کسدا
چلي وس نه مين بي وسدا شل رب ولسم وارا

٤- رانجهن جهوک جوڙي وچ جهنگ دي
پيلي پوش لباس جوڳي رنگ دي
ڪڏان ڪوڪ قادربخش چنگدي
گل خرمي دست ستارا

ڪافي نمبر ٨٥

ٽل :- جڏان عشق آيا ميرې گهر يار وي
[illegible] ڪيا قياس قضايا معقوليدا

١- نهر فصاحت درک هدايت ع[illegible]ستمندا حرف حڪايت
بحر عميق خمار وي قاصد [illegible] نتيجا محصوليدا

٢- حرف گرداني لاحولداني سالڪ سمجهن راز معاني
نور پيارا انوار وي ڪامل ڇوڙ ڪفران مشغوليدا

٣- ڪنز قدوري شور شعوري رمز انالحق منصوري
مرد مڙخ مردار وي لائق مست ميدان مقبوليدا

٤- سر سلطاني راز رباني قادربخش نہ پالهون فاني
عاشقين کون عار وي فاري مار نظارا معقولمدا

ڪافي نمبر ٨٦

ٿل :- ليمان ليڏيان سهڻا زوري اساڏي لالديان
ياران والگر ياري ڏي خون جگر دا کانديان

١- آمر تکي پرآب مريندي سهڻي سو لين سوراخ کريندي
کليان کمس کمانديان

٢- ابرو سيف سنگميا چاکي عاشق سر امالک آکي
گهوري ڏي دل گهانديان

٣- غارت غمزي غازي آون سالک سر تلي تي چاون
کفر بنا د فالديان

٤- دم دم دواليان دور دواري قادربخش تي چا چوڏاري
دشمن دوسته کهالديان

ڪافي نمبر ٨٧

ٿل :- لتي دلڙي ساڏي واليان والي ناز ليطان دي نالي

١- چولا نيلا سر تي چمرا کن پڏي در مولي همرا
رخ روشن مک بدر معيرا چلدي عجب دي چالي

٢- بعير بول ليان سر لنکي هوش عاشق دا هردم هنکي
ڏال چتي سر ميليان ٽنکي گهتڏي کمد کمالي
والي

٣- چاڙي هر چم ليمان ڪاري سبز سفيد سرخ گلزاري
حضرت حور ٿيا کوت کاهاري حوف قمار بهالي

٤- ام ام چاهه ذنــخ غب غب دي
کوثر زم زم رحمت رب دي
ڏال نيگهان کيڏي کمڏ عجب دي قادربخش ڏهالي

ڪافي نمبر ٨٨

ٺل :- هڪواري آوين دلبرا در اساڏي يار وي

١- ساهه سولان وچ سڙدا مين ناز نيڻان دي ڪڙدا مين
وچ الدر دي وڙدا مين خيال تساڏي دا خار وي

٢- وچ جدائي دي جندڙي جلي تن تنور جان پلي
آتش الون آتش تلي لوهين ڪيتا لاچار وي

٣- ساري لوڪ تساڏون سيانم ڳل وچ خرقا پريت دا پاتم
شادي زياده پره دا ماتم دوستي تيڏي درڪار وي

٤- قادربخش تي ڪرم ڪرو چا
اڱڻ اساڏي ڪي قدم ڌرو چا
بردي درد بي تڪمت ڌروچا بيمار تنو بيمار وي

ڪافي نمبر ٨٩

ٺل :- ويکو بي ترساندي بازي چالا چلا چلي ڳئي

١- عجب تساڏيان ڳالهيان لت روز ناز ديا چاليان
دلبر گهتي دوالهان جک جک جگر جلي ڳئي

٢- دلبر ڪيتي چا دغائي ڪر ڪار ونڄ روائي
عاشق بيش تواني ڏي تن جمل تلي ڳئي

٣- ڪر ڪي سيدگارا آيا سڄن همارا
گويم چه بي وفارا [illegible]ن بدل رلي ڳئي

٤- دم دم منگا دعائين صدبلي قمرا پاوين
قادربخش نون تون پاوين [illegible]ه درد اندر چاي ڳئي

ڪافي نمبر ٩٠

ٺل :- سوهي والي سپوولگ رتڙا وي

١- قيصر بدڙي سر تي چنڙي جوڙ دوشالي دا جنڙا ري

٢- سر گوري تي ڪمبڙي ڪالي موڙ ڏونهن ڏوڙ ڳتڙا وي

٣- ناز پري نت بمسر بولي هوش عقل نپ لٽڙا وي

٤- ڀڪر يار ڪي لوڏي اڏ ڪمچڪي
چوڙي والا بدن گل هتڙا وي

٥- قادربخش دي ويڙهي آئي پاڻ وسايس تر لتڙا وي

ڪافي نمبر ٩١

ٿل :- نيڻان ناز شهباز اڏايا دلڙي چمن چمن ڪردي هي
دلڙي چمن چمن ڪردي هي نا جهڪدي هي نا مردي هي

١- هر هر حملي ڪر ڪر آون حرڪت ناز نظر دي
تاب عقاب ديان جهڙيان ڏيون چالي ڏيک ني ڏردي هي

٢- چنگل چهنيان چست چلاون زور زوالي جگر دي هي
خون ڪتي خوش خيالي ڦرديان موت محبت نسار دي هي

٣- يار شڪاري نيڻان بحري بازي شوق بشر دي هي
هي عاشق ڦردي مرغ هواهي هام هوش نه هردي هي

٤- قادربخش چمبي چشمان دي هلدي ڪائي نه همردي
ليڪهن والي سر ڏيندي [illegible] جو مرضي دلبر دي هي

[illegible]ي نمبر ٩٢

ٿل :- ڪمون مساءَ نيائي مسار دي
مين ته لٽيان رانجهن يار دي

١- جاڪون سرت سماءَ مين آيا عشق ماهي دي شور مچايا
مجنون لگڙي مادر مايا ڪيا آمون ڪل هي اظهار دي

۲- سھیلیاں سرتیاں راج گھیلیاں طعنے مارن سکیاں سھیلیاں
آرڑ گاوان بھ آ ترپیلیاں ھي رانجھو لخت ھزار دي

۳- رانجھن کیتی بی پرواھی سمنڈ چوٹی پر سرواھی
لماٹی در ناھی، جڈان شاھان نظ شکار دي

۴- جان جان رانجھن مدجھیان چاري
بچلی اوک کنان آی تعوازی
قادربخش کھیمدا کھاري
رک محبت مجھن مھار دی

کافی نمبر ۹۳

ٹل:- اج میں گھر آیا یار وي سر سرھا گل ھار وي

۱- سرخي صفا یاقوت سپر مرجان کیا عقد ھر
گیا ھوش سارا میں ھنر وچ مھٹڑي رنگ رخسار وی

۲- ھاتون اوپر گل گون کیا خون عشاقان دل پیا
جسکا پیا مرنا جیٹا رھتا عذاب العار وی

۳- صد ناز سے فرمایا میں جب اس گلی میں آیا میں
گل دست تیري پایا میں خوش پیدل اور دلدار وی

۴- تیري زلفوں کا زنجیر ھي دل قادربخش اسیر ھي
بي دام واھ زنجیر ھي آمل سجن غمخوار وي

کافي نمبر ۹۴

ٹل:- میں نہ ماٹی ماھي دي ماري
سٹو خلق خدا دی ساری

۱- جڈان سمنڈ نکا سر لاہوئی کر ناز غماز نوابوئي
دل عاشق دي پرمائي گھت دام زلف دي کاري

۴- به آئینه نقش گیتی دایدم جمال جانان
این سر سیر سازي زمین شد سمائی

۵- بقدیم قادربخش خودرا فنا نمائی
وقتی فنا بگشتی در ذات خود خدائی

نمبر ۳

آندم که بارواح چو میثاق گرفتند
ما پیش زان مظهر اسرار یزدانیم

۱- مارا ست عناصر زگوهر چار مراقب
چون از خاک نگشتیم نه کافر نه مسلمانیم

۲- از پرسش روز جزا پروائی ندارایم
محسوب الستیم کا آزاد سردانیم

۳- زاهد بحقارت منگر در حال درویشان
گدائیم بدا سوت بملکوت سلطانیم

۴- قادربخش مه گوش بر آوارهٔگان
هر سو اکنند شهر نظر شهر لژانیم

نمبر ۴

در راه بیچگونی بی خود بیا هستم
در عرصه [illegible] بلا لن تنا هستم

۱- این شهر راه زن [illegible] بیانمود
ما تیغ لا مردان بران آنجا هستم

۲- در بی خودي خدا شده دیدیم خدارا
این مست بیهتی دلک اکمل افزا هستم

۳- زاهد شهو ازین سبب با حق رسیده ام
دستار قضا شدی از سر الدا هستم

۴- قادربخش چونکه دید ازان خود یکي گردید
این ذات بدر ذات خدا حق شما ختم

نمبر ۵

من باندر بت پرستی چوں مغی میخانه ام
در هوائی ناز نیمان عاشق دیوانه ام

۱- گهه چو مجنوں زار گریان در جدائی دلبرم
گهه بوصل شاه خندان ذو فنور فرزانه ام

۲- ز آتش عشق دلم چوں شمع شد افروخته
شعلهماران سر زده در پرتئی کاشانه ام

۳- سینه پردارم ز سوزی شمع حسن گلر خان
زاں براه عشق بازی بلبل و پروانه ام

۴- در جهاں شوریده شیدا حال قادربخش شد
دردروں دل جمع با همت مردانه ام

نمبر ٦

در فرقتت حیران شدم اي یار من بیا
دل راز دست بروئی دلدار من بیا

۱- روزي زمن جوا شری باغ دلم خوشید
چو با ناز خرامان بشو بهار من بیا

۲- عشقت بسینه دارم واں [illegible]سینه
سوخت زاب حیات لعل لبدانی بیا

۳- ذمت بساخت بمرواج رخت شادیم
اي جان فزائی رونق بازار من بیا

۴- نازت کشم ای نازنین در چشم من نشین
قادربخش شد غلام شهسوار نی بیا

نمبر ۷

از چشم تو آموخته ہاروت آں جادوگری
ہرکس از و آموخته تو از کجا می آوری

۱- این چشم وین زلف چهال داري که درہالا تشیب
در دام تو صید آمده مرغ ہوا را آوري

۲- چون مہوسان روئی تو دیدند کان رسم را
در نظر ایمان امودہ خاک سان از جعفری

۳- ہر جنس پیدا می شود نہ جنس ہر صورت ہمان
تو صورتی داری کہ لد ہر جنس جنس دیگری

۴- گفتار رفتار ترا در کوہسارو در چمن
بلان جویان آمده [illegible] بلبل و کمک دري

۵- ہمرآ سمان چون تو جوان با چند چشم خود ندید
ای ماہ روئی آذری ای آفتاب خاوری

۶- چون کشتگان چشم تو پاداش خون خویشر آ
آیند دیداري ترا خواہند روزی داوري

۷- را بندگانت کمترین باشد یکی قادربخش
حقا چہ کم شوکت شوي گر ہر غلامي بنگري

نمبر ۸

درکار مئی پرستي خوارا ندید[illegible]
از ما سوا او [illegible] طلب جانا دویدہ ایم

۱- در زہد پارسائی [illegible] وس زاہدا
ہرگز مگو تو مدعی باحق رسیدہ ایم

۲- در ہیچ دام دنیا دنیا دوسفته اند
مداد توحید را از انہا بچیدہ ایم

۳- از قول کل نفس باقی باللہ شدیم
موتوا بگوش کردہ خدارا چشیدہ ایم

گلزار کاہاری

هک یار قری تے ویڑا ڈوجھا لنگوٹیا لایا جھیڑا
کیں کوہ کھڑیاندا ویڑھا سر چشم رانجھن دی خواری

اوکا عشق ماھی دا آہم سر بار فعالدا چاہم
دل سیٹی سوز سمایم کر ڈیکرم ماۃ پیرط زاری

رحمت سر تی چیرا شاھی آیا ملک اساڈی ماھی
سی قادربخش الاھی نوین رحمت روز کاہاری

کافی نمبر ۹۵

۱۔ دلبر دیدان چاتی نال ناز عجب
لٹی دلڑی ویندا ڈتی ناز عجب

۔ شملا شان شاھی رفتار عجب
لب لعل موتی گفتار عجب
سبزی سرخ الی رخسار عجب

سیئی لٹکدی دراز عجب
موھی مرک محبوب دی نرم عجب
رخ بی طرف کرکی ایندا شان عجب

۔ نالی ڈتی گرم عجب راز رمزان دی غماز عجب
ویکو چال چشمالدی چال عجب

۴۔ کھندی ڈار کھل کالی کار عجب
بنی سیف کیھی مڈھن مور عجب
کیتی [illegible] سر بار عجب

۔ قادربخش محبوب دا مان عجب
مستان کرط دی ہواط عجب
گجھی رمز معشوق عاشق چاط عجب

کُرم پڑهن جي قريم جا ابتدا ءِ ائين
لاهوت جا ورق صفحا
ابتدا ءِ ائين
سيا صفحا قي سوين نه ٽه انڪ

غزل فارسي

نمبر ۱

نمايد شاه خوبان ترا چندين جور و جفاداري؟
ز صدقه بمانگه بمايمگر بکن ناز و وفاداري

۱- مهي رخرا جهان افروز چودر ابري زلف آري
فلک اغزت زمين لرزه اما بعدره شفاداري

۳- کمان بستم امان جويد زابروت جهان انداز
ز تاثيرات مژگانش کند يوسف قفاداري

۳- ورق چون ترازق سوزي سمک را با فلک دوزي
سبق بردي ز هندوستان به سرخي و صفاداري

۴- بده جلوه رخي خودرا مکن پوشيدگي دمه
محمد بر صدمن ايزد بادريس عيسي ده

۵- بعشق عرفاس قادربخش قدم بده ر کرم جا
سريشان بتن آ ماج بره مروه د

نمبر ۲

سرم خيال ندارد بتاج پادشاهي
دلم بهوائي اندارد بادرنگ آرائي

۱- بدانم بلا مرايد عالم زسوز [illegible]
چو مجنون شهر [illegible]ستم با آفاق صحرائي

۲- سوزي بسينه دارم زان سوز سينه بريان
آهم بسوخت خرمن بزهد پارسائي

۳- بر وعده الستي بوابساز دلدارم
آن وعده بمن داد زدلهاء رهائي

۴۔ قادربخش بدر بخود رہا معتکف مشو
ماجام خم و بادهٔ بتکده و زیدنم

نمبر ۹

زاہد زمشی درستے واللہ ست بہکیر
گر ازان چهد برالله این زهد را کہ

۱۔ از کسب علم دین حصول بر فیر است
این نور دیده‌ئیم بعلمک خم خم

۲۔ چون گداخت دید درون خویش دوست را
هما بہکہ خدا گشت بگردید خود بہ

۳۔ این دارسا گمراہ مذاهب جدا کند
اما بحقیقت هوالی نیست ماوکم

۴۔ ای زاهدا مئی خور که ازو مکلمت آید
بمانا که بیخودی خدائی اسمء خود مکر

۵۔ آدم رزان دم دران دم خود خدا بدم
قادرم در قدم قادربخش انور قدر

نمبر ۱۰

دلم بردند با غمزان چهان جان کاہاری
شهران را شور من شهدا شده سوزان کاہاری

۱۔ خیال خال بر خوبان چنان کاره بما کردند
ادم [illegible] بلا کردند پری رویان کاہاری

۲۔ زلیخا وار در خاطر ہوائے یوسفے دارم
کسن حاصل خرا مرا مہر کنعان کاہاری

۳۔ چو مجنون مست در عالم گر ختم مسکن صحرا
که باشد گہے گذر لیلی از ویران کاہاری

۴۔ اسیر دام دلبر شد دل۔ دیوان قادربخش
ادب نمود گوشائے زه۔ مستان کاہاری

—[(ختم شد)]—